

ផែនការព្រះជាម្ចាស់ ជម្រើសរបស់យើង

ជែកយី អ៊ូស

លោកូប្បត្តិ ១-១១

មេរៀនទី១៖ កំណើតដេនដី - កំណើតដេនដីតាមការចេញរបស់ព្រះជាម្ចាស់

មេរៀនទី២៖ ការឆ្លាក់ចុះ - តើមានបញ្ហាអ្វីកើតឡើង?

មេរៀនទី៣៖ ការអីន និងអេមិល - តើទូលបង្គំជាអ្នកថែរក្សាបង្កបង្កើតអី?

មេរៀនទី៤៖ ទឹកជំនន់ - អញ្ជាតិមិន...!

មេរៀនទី៥៖ បំបាច់មិល - ពីលោកពន្យារ ដល់លោកអេមិល

“...ទូលបង្គំដើរតាមព្រះបង្គាប់របស់ព្រះអង្គ”

ទំនុកដំកើង ១១៩:៧៤

គ្រប់បទគម្ពីរ ត្រូវបានដកស្រង់ពីព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ រក្សាសិទ្ធិ © ឆ្នាំ1954 និង © ឆ្នាំ1962
ដោយសមាគមព្រះគម្ពីរកម្ពុជា ប្រើប្រាស់ដោយមានការអនុញ្ញាត និងរក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង

ផលិតដោយ គ្រឹះស្ថានបោះពុម្ព TENTHPowerPublishing

www.tenthpowerpublishing.com

រក្សាសិទ្ធិ © ឆ្នាំ២០១៤ ដោយជំនួញ CrossConnect Ministries

www.crosscm.org

រក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង។ គ្មានចំណែកណាមួយក្នុងសៀវភៅនេះ ត្រូវបានផលិតឡើងវិញ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីអ្នកនិពន្ធ ឡើយ លើកលែងតែអ្នកត្រួតពិនិត្យដែលស្រង់យកអត្ថបទសង្ខេបខ្លះមកពិនិត្យ។ រាល់ការផលិតឡើងវិញ ការរក្សាទុក ក្នុងប្រព័ន្ធកុំព្យូទ័រ ដោយចតម្តង ឬតាមមធ្យោបាយណាមួយ ដែលគ្មានការអនុញ្ញាតពីអ្នកនិពន្ធ គឺសុទ្ធតែត្រូវបានហាម ឃាត់។

គ្រប់បទគម្ពីរ ត្រូវបានដកស្រង់ពីព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ រក្សាសិទ្ធិ © ឆ្នាំ1954 និង © ឆ្នាំ1962

ដោយសមាគមព្រះគម្ពីរកម្ពុជា ប្រើប្រាស់ដោយមានការអនុញ្ញាត និងរក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង

រចនាទំព័រដោយ Inkwell Creative

បុព្វកថា

អ្នករាល់គ្នាកំពុងចាប់ផ្តើមដំណើរផ្សេងមួយ ដែលនឹងបំផ្លាស់ប្តូរប្រពៃណីដែលនៅសេសសល់ក្នុងជីវិតរបស់អ្នក។ ដំណើរជីវិតនេះ ប្លែកសម្រាប់អ្នក ព្រមទាំងត្រូវរំលេចឡើងម្តងបន្តិច។ តាមរយៈបំណងចិត្តដ៏រីករាយរបស់អ្នក ក្នុងការសិក្សាស្វែងយល់អំពីសៀវភៅមួយក្បាយដែលគេហៅថា ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ។ ការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់អ្នកចំពោះការសិក្សានេះ សន្យាថានឹងធ្វើឱ្យជីវិតរបស់អ្នករាល់គ្នាកាន់តែចម្រើនឡើង ពេលព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលមកអ្នករាល់គ្នា តាមរយៈព្រះបន្ទូលទ្រង់។

ពេលអ្នករាល់គ្នាសិក្សា អ្នករាល់គ្នាត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យមានសម្ភារៈមេរៀនខ្លះនៅនឹងដៃ ដូចជា៖

១. សៀវភៅមេរៀននេះ៖ ផែនការព្រះជាម្ចាស់ ជម្រើសរបស់យើង
២. ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ឬព្រះគម្ពីរដ៏រីសុទ្ធជាភាសាខ្មែរបច្ចុប្បន្ន។ ចំណាំ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាត្រូវការទិញព្រះគម្ពីរថ្មី ប្រសិនបើអាចចូរស្វែងរកព្រះគម្ពីរណាដែលមាន៖
 - ក. តារាងខយោង ភាគច្រើននៅចំកណ្តាលទំព័រ
 - ខ. វចនាធិប្បាយ តាមធម្មតា មាននៅខាងក្រោយព្រះគម្ពីរ
 - គ. និងមានផែនទីមូលដ្ឋានខ្លះ ដែលមាននៅខាងក្រោយព្រះគម្ពីរនេះដែរ
៣. ប៊ិច ឬខ្មៅដៃ
៤. កាតប្រើសម្រាប់ខណ្ឌចំណាំកណ្តគម្ពីរ

សម្ភារៈដែលមានក្នុងចំណុចលេខ២ គឺវាគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ការសិក្សារបស់អ្នក ព្រមទាំងធ្វើឱ្យអ្នកត្រៀមជាស្រេចដើម្បីសិក្សាមេរៀនទាំងអស់ នេះដែរ។ យ៉ាងណាមិញ ប្រសិនបើ អ្នកទើបសិក្សាព្រះគម្ពីរជាលើកដំបូង អ្នកប្រហែលជាចង់ចាប់ផ្តើមសិក្សា ដោយប្រើមេរៀនមួយដែលមានចំណងជើងថា *Navigating the Bible* (ការស្ទង់មើលព្រះគម្ពីរ) អ្នកអាចទាញយកសៀវភៅមេរៀននេះដោយឥតគិតថ្លៃ ពីគេហទំព័រ www.CrossCM.org របស់ CrossConnect Ministries ។ បើទោះជាមេរៀននេះ ត្រូវបានណែនាំឱ្យសិក្សាមែន ប៉ុន្តែ វាក៏មិនអាចជួយឱ្យការសិក្សាមេរៀន *ផែនការព្រះជាម្ចាស់ ជម្រើសរបស់យើង* ទទួលបានជោគជ័យដែរ។

សូមកុំខ្លាចនឹងគូសចំណាំព្រះគម្ពីររបស់អ្នក ដ្បិតព្រះគម្ពីរនេះ ទុកសម្រាប់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាសិក្សា។ ចូរធ្វើការកត់ត្រាដោយសរសេរ គូសបន្ទាត់ពីក្រោម គូសចំណាំដោយប្រើប៊ិចតណ៍ គួររង្វង់លើខគម្ពីរ និងគួរសញ្ញាព្រួយជាដើម! អ្នកក៏អាចប្រើសៀវភៅសរសេរ ឬឧបករណ៍អេឡិចត្រូនិចសម្រាប់កត់ត្រាគំនិត សំណួរ និងតាមដានមើលដំណើរជីវិតរបស់អ្នក តាមរយៈការសិក្សាមេរៀននេះ។

មេរៀននេះត្រូវបានរៀបរៀងឡើង ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាអាចសិក្សាដោយខ្លួនឯងបាន។ អ្នករាល់គ្នានឹងឃើញ ថាមេរៀននេះមានការលំបាកតិចតួច ឬគ្មានសោះ បើអ្នករាល់គ្នាមានកម្រិតវិន័យសម្រាប់ខ្លួនឯង។ នៅក្នុងពេលជាមួយគ្នានោះ អ្នករាល់គ្នានឹងទទួលបានព័ត៌មានថ្មី ចែករំលែកការចេះដឹងរបស់អ្នក និងសួរសំណួរលំបាកៗដែលទាមទារឱ្យមាននូវចម្លើយ។ ដើម្បីទទួលបានការឆ្លើយតបនេះ អ្នករាល់គ្នាត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យអញ្ជើញមិត្តសម្លាញ់ពីរ ឬបីនាក់ មកចូលរួមជាមួយអ្នកក្នុងការសិក្សា។

សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីអំណរក្នុងការសិក្សា សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាបើកចិត្តទទួល ពេលព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូល
មកកាន់អ្នករាល់គ្នា តាមរយៈព្រះបន្ទូលទ្រង់ សូមឱ្យរឿងរ៉ាវក្នុងព្រះគម្ពីរជួយឱ្យអ្នករាល់គ្នាស្គាល់ច្បាស់អំពីក្តីស្រឡាញ់
ដ៏អស្ចារ្យដែលទ្រង់បានប្រទានមក តាមរយៈព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់ និងជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ
នៃយើងរាល់គ្នា។

មេរៀនទី១

កំណើតផែនដី

តាមការរចនារបស់ព្រះជាម្ចាស់

លោកុប្បត្តិ ១-២ - ដំណើររឿងកំណើតផែនដី

មាតិកាសំខាន់ៗក្នុងមេរៀនទី១

ទិដ្ឋភាពទូទៅ៖ លោកុប្បត្តិ ១-២

លំនាំដើម

មេរៀនទី១៖ លោកុប្បត្តិ ១-២

- ព្រះដ៏ជាព្រះអាទិករ
- លោកុប្បត្តិ ដំណើររឿងនៃកំណើតផែនដី
- ថ្ងៃសប្បុរសត្រូវបានបង្កើតឡើង
 - និយមន័យ៖ ការញែកជាបរិសុទ្ធ
 - និយមន័យ៖ ថ្ងៃសប្បុរស
- ការបង្កើតមនុស្សប្រុស និងមនុស្សស្រី
- អាពាហ៍ពិពាហ៍
- ដើមឈើដ៏អនុសត្រូវ
- ការអនុវត្ត

លំនាំដើម

គម្ពីរលោកុប្បត្តិ គឺជាកណ្តាគម្ពីរដំបូង ដ្បិតលោកុប្បត្តិមានន័យថា ដើមដំបូង។ កណ្តាគម្ពីរនេះរៀបរាប់ពីកំណើតផែនដី ដោយប្រើពាក្យថា “កាលដើមដំបូងបង្អស់” ។ នៅក្នុង២ជំពូកដំបូង យើងអាចឃើញការរៀបរាប់ពីដំណើររឿងកំណើតផែនដី គឺព្រះអង្គហើយដែលបានបង្កើតរបស់សព្វសារពើទាំងនៅលើមេឃ និងលើផែនដីនេះ។ របស់សព្វសារពើដែលទ្រង់បានបង្កើត គឺសុទ្ធជា ហើយល្អប្រសើររំលឹក! លោកុប្បត្តិ ជំពូក១ និងជំពូក២ រៀបរាប់អំពីការបង្កើតមនុស្សដំបូង ឈ្មោះ អ័ដាម និងស្រ្តីដំបូង ឈ្មោះ អេវ៉ា។ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតគេមក ឱ្យចំនឹងរូបអង្គទ្រង់ ទាំងប្រទានឱ្យគេនូវគោលបំណងច្បាស់លាស់ ទើបទ្រង់ដាក់ឱ្យគេរស់ក្នុងសួនអេដេន ដោយណែនាំឱ្យគេធ្វើការ និងថែរក្សាសួននេះ។

ដើមកណ្តាគម្ពីរលោកុប្បត្តិ មិនត្រូវបានសន្និដ្ឋានបញ្ចប់នៅក្នុងគម្ពីរលោកុប្បត្តិនោះទេ ផ្ទុយទៅវិញ ការចាប់ផ្តើមដ៏ស្មុគស្មាញមួយទៀត ត្រូវបានគេរៀបរាប់នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ២:១០។ ក្នុងករណីនេះ ការចាប់ផ្តើម គឺពាក្យថា “មានទន្លេ១”។ ១១០ ចាប់ផ្តើមដោយរៀបរាប់ថា “មានទន្លេ១ហូរចេញពីស្រុកអេដេន មកស្រោចសួនច្បារនោះ” ទន្លេនេះបែកចេញជា៤មុខ។ ខតម្ពីរនេះគេងាយនឹងមើលរំលងណាស់ ដ្បិតវាមានការទាក់ទងតិចតួចទៅនឹងរឿងកំណើតផែនដី។

យើងដឹងថា ទន្លេនីមួយៗសុទ្ធតែមានប្រភពដើម។ ទន្លេយ៉ាងហ្ន៊ី មានប្រភពដើមនៅក្នុងតំបន់វាលទំនាបទឹកកក តិហៃ-ទីបេ ចំណែកទន្លេហាន នៅក្នុងខាងត្បូង មានប្រភពដើមនៅត្រង់ចំណុចប្រសព្វទន្លេណាំហាន និងទន្លេប៊ូខាម។ ទន្លេអាម៉ាហ្សូន មានប្រភពមកពីតំបន់ភ្នំអេនដេស ចំណែកទន្លេដែលរីងជាងគេ គឺទន្លេនីល មានប្រភពដើមមកពីទន្លេនីលខៀវ ក្នុងប្រទេសអេធូពី។ ទន្លេទាំងអស់សុទ្ធតែមានប្រភពដើម មិនថាទន្លេនោះតូចយ៉ាងណានោះទេ។

ទន្លេដែលហូរមកពីសួនអេដេន នៅក្នុងសណ្ឋានដីគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍នេះ បានធ្វើការចាប់ផ្តើមនៅក្នុងជំពូកទី២ នៃកណ្តាគម្ពីរលោកុប្បត្តិ ហើយបានតភ្ជាប់សាច់រឿងក្នុងប្រវត្តិព្រះគម្ពីរទាំងមូលរហូតមកទល់សព្វថ្ងៃ រួចបន្តទៅមុខទៀតជានិរន្តរ៍។ យើងអាចតាមដានអំពីទន្លេនេះ នៅក្នុងបទគម្ពីរទាំងមូលបាន។ ទន្លេដែលមានមុខ៤នេះ ជាទន្លេពិតក្នុងសម័យនោះ ហើយក៏ជាការប្រៀបធៀបន័យថាជាទន្លេមួយ ដែលផ្សារភ្ជាប់មនុស្សក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រតាំងពីដើមដល់ចប់ ទៅនឹងព្រះដែលជាប្រភពដើមនៃជីវិតទាំងអស់។

លោកុប្បត្តិ គឺជាកណ្តាគម្ពីរដែលប្រៀបដូចជា មុខទន្លេដ៏ធំនេះដែរ។ អ្នករាល់គ្នានឹងរីករាយក្នុងការសិក្សាពីប្រភពដើមដែលរកឃើញក្នុងកណ្តាគម្ពីរនេះ ដ្បិតវានឹងធ្វើឱ្យអ្នកដឹងរឿងគ្រប់យ៉ាង ពេលអ្នករាល់គ្នាសិក្សាព្រះបន្ទូលព្រះ។ ចូររីករាយនឹងបទពិសោធន៍ដែលអ្នករាល់គ្នាទទួលបានចុះ ហើយសូមឱ្យការសិក្សានេះ ក្លាយជាទន្លេទឹករស់ដែលចម្អែតភាពស្រែកឃ្លាននៃព្រលឹងរបស់អ្នករាល់គ្នាផង (ច្បាប់ ៤:១០)។

ដល់ពេលដែលត្រូវចាប់ផ្តើមធ្វើដំណើរផ្សេងទៀតហើយ! ចូរបើកព្រះគម្ពីររបស់អ្នក លោកុប្បត្តិ ១ ចូរយើងរាល់គ្នាចាប់ផ្តើមពីជំពូក១ ១១។ ចូរសរសេរពាក្យព្រះម៉ាត់ដំបូងគេ៖

ផ្នែកទី១

សេចក្តីផ្តើម៖ មេរៀននេះផ្តល់ឱកាសឱ្យអ្នករាល់គ្នាសម្លឹងមើលដំណើររឿងកំណើតផែនដី នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ឱ្យកាន់តែជិត។ គោលបំណងនៃមេរៀននេះ មិនមែនដើម្បីជជែកវែកញែក ឬឈ្លោះប្រកែកគ្នានោះទេ ប៉ុន្តែ គឺដើម្បីចោទសួរនូវសំណួរដែលនាំអ្នករាល់គ្នាឆ្លងកាត់តាមរយៈការរៀនមេរៀននេះ ទាំងផ្តល់ព័ត៌មានឱ្យអ្នករាល់គ្នា ទាក់ទងនឹងអ្វីដែលព្រះទ្រង់មានបន្ទូលអំពីការបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដី។ ហេតុនេះ សូមអ្នករាល់គ្នារៀនសូត្រតាមសប្បាយ!

គោលការណ៍៖ ចូរអានជំពូក២ដំបូង ក្នុងកណ្តាតម្ពីរលោកុប្បត្តិ គឺលោកុប្បត្តិ ១-២

លំហាត់៖

១. តើលោកុប្បត្តិ ១:១ ប្រាប់អ្វីខ្លះដល់យើង?

- ក. _____
- ខ. _____

បទគម្ពីរនេះប្រាប់យើងថា ព្រះជាម្ចាស់ គឺជាព្រះអាទិករ ហើយផ្ទៃមេឃ និងផែនដី គឺទ្រង់បានបង្កើតមក។ ដំបូងចូរយើងយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះកត្តាមួយដែលចែងថា ព្រះជាម្ចាស់ ជាព្រះអាទិករ។

២. មានខគម្ពីរយោងចំនួន៣ទៀតខាងក្រោម ដែលសរសេរបញ្ជាក់អំពីរឿងនេះម្តងទៀតថា ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជាអ្នកបង្កើត៖

- ក. ទំនុកដំកើង ១០២:២៥ រៀបរាប់អំពីព្រះជាម្ចាស់ ដោយសរសេរថា “ _____ ”
- ខ. ទំនុកដំកើង ១១៥:១៥ ក៏បញ្ជាក់ផងដែរថា ព្រះអម្ចាស់គឺជា “ _____ ”
- គ. ទំនុកដំកើង ១៤៨:៥១ ចែងថា “ដ្បិតទ្រង់ _____ ហើយរបស់ទាំងនោះបាន _____ ”

ការសង្ខេប៖ ចូរចាប់ផ្តើមកត់ត្រាគំនិតរបស់អ្នករាល់គ្នា

- ១. តើពាក្យដែលថា “ព្រះជាម្ចាស់ ជាព្រះអាទិករ” មានន័យយ៉ាងណាចំពោះខ្ញុំ? _____
- ២. ចូរចំណាយពេលមួយភ្លែត ដើម្បីពិចារណាអំពីរបស់មួយដែលអ្នកបានបង្កើតមក ជារ័ត្នដែលធ្វើពីក្រណាត់ ឬធ្វើពីលើក៏បាន។ ក្នុងជាអ្នកបង្កើតវត្ថុទាំងនេះ អ្នកចំណាយទាំងគំនិត និងការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអ្វីដែលអ្នកបានបង្កើតមកនោះ។ ចូរចំណាយពេលគិតពិចារណាពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ធ្វើការ ទ្រង់រៀបចំគម្រោងរបស់ព្រះអង្គ ក្នុងការបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដី។ ពេលអ្នកស្រមៃមើលព្រះជាម្ចាស់ធ្វើផែនការរបស់ទ្រង់យ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ តើអ្នកមានគំនិតយ៉ាងណាខ្លះ? _____

ផ្នែកទី២

គេហទិដ្ឋៈ ចូរអានលោកុប្បត្តិ ១:១-២ សារជាថ្មី។

សំណួរ៖

១. មុនពេលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដី តើព្រះគម្ពីរចែងថា ផ្ទៃមេឃ និងផែនដីមានរូបរាងបែបណា (លោកុប្បត្តិ ១:២)?

- ក. _____
- ខ. _____
- គ. _____

ឯផែនដីបានខូច ហើយនៅទេ មានសុទ្ធតែងងឹតគ្របលើ... ពាក្យទាំងនេះស្តាប់ទៅគួរឱ្យខ្លាច មែនទេ? បើនៅទេ ហើយងងឹត មិនពិបាកយល់ទេ ប៉ុន្តែ “បានខូច” មានន័យដូចម្តេច? ការបកប្រែគម្ពីរខ្លះរៀបរាប់អំពីកាលដើមដំបូងថា វាជាពេលចលាចល ហើយទេស្តាត គ្មានអ្វីទាំងអស់ អ្នកខ្លះទៀតគិតថា វាច្របូកច្របល់ឥតសណ្តាប់ធ្នាប់។ នេះជាការកត់សម្គាល់ដ៏គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ណាស់ ដ្បិតពេលមានចលាចល ឥតសណ្តាប់ធ្នាប់ ហើយទេស្តាត ព្រះជាម្ចាស់ក៏សម្រេចព្រះទ័យធ្វើការរបស់ទ្រង់។

១. តើលោកុប្បត្តិ ១:២ ប្រើពាក្យពេចន៍អ្វីមកពន្យល់ឱ្យអ្នកអានយល់ពីព្រះវត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នៅក្នុងសម័យកាលដើមដំបូង? _____

ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះបានគង់នៅរួចហើយ។ ខគម្ពីរនេះប្រាប់យើងថា ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ “វេរនៅពិលី” ផ្ទៃទឹក។ មានញ្ញាណមួយប្រាប់ថា នឹងមានរឿងសំខាន់មួយបម្រុងនឹងកើតឡើង រូបភាពនេះប្រៀបដូចជាវត្តមានឪពុកម្តាយដែលកំពុងរង់ចាំកូនដែលហៀបនឹងកើត។

២. តើអ្នកអាចប្រើរូបភាព ឬពាក្យពេចន៍អ្វីខ្លះទៀតមករៀបរាប់អំពីការវេររបស់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ? គម្ពីរ ចោទិយកថា និងគម្ពីរអេសាយ អាចជួយអ្នករាល់គ្នាបាន។ តោះយើងនាំគ្នាអាន!

- ក. ចោទិយកថា ៣២:១១ _____
- ខ. អេសាយ ៣១:៥ _____

ការសង្ខេប៖ ព្រះជាម្ចាស់កំពុងវេរលើវត្តដែលបានខូច នៅទេ មានតែភាពងងឹត។ តើវិវិតខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាបានខូច នៅទេ មានតែភាពងងឹត ពិពេលណា? _____

ក្នុងពេលនោះ តើមានភាពខុសប្លែកអ្វីខ្លះដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំទទួលស្គាល់ព្រះវត្តមានដ៏យកចិត្តទុកដាក់របស់ព្រះ ដែលតែងវេរឃ្លាំមើលជីវិតខ្ញុំ _____

ការអធិស្ឋាន៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ខ្ញុំសូមអរព្រះគុណទ្រង់ចំពោះព្រះវត្តមានរបស់ទ្រង់ ដែលបានគង់តាំងពីមុនកំណើតផែនដី។ ទ្រង់នៅតែវេរឃ្លាំមើលសព្វសារពើដែលទ្រង់បានបង្កើត។ អរព្រះគុណទ្រង់ចំពោះការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអ្វីដែលទ្រង់បានបង្កើត គឺស្នាព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ និងអរព្រះគុណចំពោះការថែរក្សាទូលបង្គំ និងមនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់ទូលបង្គំ។ _____

ផ្នែកទី៣

គេហទិដ្ឋៈ សូមអាន លោកុប្បត្តិ ជំពូក១ សារឡើងវិញ។

សំណួរ៖ ក្នុងជំពូកនេះ យើងសម្គាល់ឃើញថា ព្រះដ៏ជាព្រះអាទិករ ទ្រង់ត្រាស់តែមានបន្ទូល នោះគ្រប់ទាំងអស់ក៏កើតមានឡើង លោកុប្បត្តិ ១:៣ គឺជាឧទាហរណ៍ស្រាប់។ នៅក្នុងទំនុកដំកើង ១៤៨:៥ "...ដ្បិតទ្រង់ _____ ហើយរបស់ទាំងនោះ: _____ ។"

១. ចូរប្រាប់អំពីរបស់ដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមក ដោយត្រាស់តែមានបន្ទូល

- ក. ថ្ងៃទី១៖ លោកុប្បត្តិ ១:៣-៥ _____
- ខ. ថ្ងៃទី២៖ លោកុប្បត្តិ ១:៦-៨ _____
- គ. ថ្ងៃទី៣៖ លោកុប្បត្តិ ១:៩-១៣ _____
- ឃ. ថ្ងៃទី៤៖ លោកុប្បត្តិ ១:១៤-១៩ _____
- ង. ថ្ងៃទី៥៖ លោកុប្បត្តិ ១:២០-២៣ _____
- ច. ថ្ងៃទី៦៖ លោកុប្បត្តិ ១:២៤-២៧ _____

២. ចូរកត់សម្គាល់នូវការបង្ហាញខ្លះៗ និងព្រះពរដែលទ្រង់បានប្រទានឱ្យទៅរបស់ដែលទ្រង់បានបង្កើត។ ឧទាហរណ៍ នៅក្នុងខ៣ ទ្រង់ "ញែក" ពន្លឺ និងងងឹត។ នៅក្នុងខ៩ ទ្រង់ "ប្រមូល" ទឹកដាក់មួយកន្លែង។ នៅក្នុងខ២០ ទ្រង់ "ប្រទានពរ" សព្វសារពើដែលទ្រង់បង្កើត ទាំងប្រាប់វាឱ្យបង្កើតកូនចៅឱ្យច្រើនឡើង។

៣. មានពាក្យ៣យ៉ាងដែលបានលេចឡើងច្រើនសារនៅក្នុងជំពូក១។ ចូររកមើលពាក្យទាំងនេះ ហើយសម្គាល់មើលថា តើយ៉ាងមួយៗត្រូវបានគេប្រើប៉ុន្មានដង។

- ក. "នោះព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា..." _____ ដង
- ខ. "ដូច្នោះ... ក៏មានឡើង" _____ ដង
- គ. "ព្រះទ្រង់ឃើញ... ក៏យល់ថាជាល្អហើយ" _____ ដង

៤. យោងតាមយ៉ាងដែលទាំងនេះ តើយើងបានដឹងអ្វីខ្លះទាក់ទងនឹងព្រះជាម្ចាស់?

- ក. _____
- ខ. _____
- គ. _____

ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជាព្រះអាទិករ ទ្រង់ត្រាស់តែមានបន្ទូល នោះសព្វសារពើក៏កើតមានឡើង។ អ្វីៗដែលទ្រង់បង្កើតមកសុទ្ធតែល្អ គឺល្អណាស់តែម្តង (លោកុប្បត្តិ ១:៣១)។

សំណួរពិចារណា៖

- ១. ពេលខ្ញុំស្រមៃមើលថា ព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះអាទិករ តើខ្ញុំអាចមើលទ្រង់ធ្វើការបង្កើត និងថែរក្សាសព្វសារពើដែលទ្រង់បានបង្កើតមកនេះ នៅពេលណា កន្លែងណា?
- ២. ជួនកាលតើខ្ញុំគិតថា ទ្រង់បាន "ទម្លាក់" បាល់ចោល ហើយបោះបង់ចោលលោកិយដែលទ្រង់បង្កើតឡើងមកដែរឬទេ? ក្នុងនាមជាព្រះដែលថែរក្សារបស់ដែលទ្រង់បានបង្កើតមក តើខ្ញុំដឹងអ្វីខ្លះអំពីព្រះអង្គ?
- ក. កូរ៉ុស ១:១៦, ១៧ _____
- ខ. ម៉ាថាយ ៦:២៥-៣៤ _____

ជីវិតឱ្យកាន់តែជ្រៅ

- ១. ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់គង់នៅតាំងពីមុនកំណើតលោកិយមកម៉្លោះ គ្មាននរណាបង្កើតទ្រង់ឡើយ ទ្រង់គង់នៅអស់កល្បជានិច្ច។ ទ្រង់មានព្រះជន្មតាំងពីដើម មកទល់បច្ចុប្បន្ន និងដរាបអស់កល្បជានិច្ច។ នៅក្នុងវិវរណៈ ១:៨ ចែងថា ទ្រង់ជា _____ និងជា _____ ។ នៅក្នុងវិវរណៈ ២១:៦ ក៏ចែងថា ទ្រង់ជា _____ និងជា _____ ដែរ។
- ២. គ្រប់យ៉ាងសុទ្ធតែមានការចាប់ផ្តើម ដ្បិតមនុស្សជាតិជាប់ក្នុងអន្ទាក់នៃពេលវេលា។ ចូរនឹកគិតអំពីហេតុការណ៍ខ្លះដែលបានកើតឡើងចំពោះអ្នករាល់គ្នា អ្នករាល់គ្នាអាចរកនឹកអំពីថ្ងៃកំណើត ថ្ងៃបើកបរវេសនកាល ឬពេលដែលអ្នកចាប់ផ្តើមគិតអ្វីមួយជាដើម។ ចំណែកព្រះជាម្ចាស់វិញ ទ្រង់គង់នៅមុនកំណើតលោកិយ គឺទ្រង់បានគង់នៅជាយូរមកហើយ។

សំណួរពិចារណា៖

- ១. តើគំនិតអ្វីខ្លះដែលធ្វើឱ្យអ្នករាល់គ្នាពិបាកយល់ ពេលអ្នកពិចារណាថា ព្រះជាម្ចាស់ ទ្រង់គង់នៅអស់កល្បជានិច្ច ទ្រង់ជាអាណាធា និងអូមេកា ជាដើម ហើយក៏ជាចុង? _____
- ២. តើគំនិតអ្វីខ្លះដែលធ្វើឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានក្បានចិត្ត ពេលអ្នកពិចារណាថា ព្រះជាម្ចាស់គង់នៅអស់កល្បជានិច្ច? _____

ការអធិស្ឋាន៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ! ថ្ងៃនេះ ទូលបង្គំសូមអរព្រះគុណទ្រង់ ដែលទ្រង់បានបង្កើតសព្វសារពើ។ ទ្រង់បានសម្រេចព្រះទ័យបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដី តាំងពីដើមរៀងមក។ គ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់បានបង្កើតមក គឺសុទ្ធតែល្អ។ សូមអរព្រះគុណទ្រង់! _____

ផ្នែកទី៤

គេហទិន្ន៖ លោកុប្បត្តិ ២:១ ចែងថា ផ្ទៃមេឃ និងផែនដីក៏បានរួចជាស្រេច ព្រមទាំងរបស់សព្វសារពើផង។ ហេតុនេះ ចូរយើងអានខទី២ និងទី៣ រួចសរសេរខគម្ពីរទាំងនេះឡើងវិញ៖ _____

សំណាត់៖ តើមានអ្វីកើតឡើងនៅថ្ងៃទី៧ (លោកុប្បត្តិ ២:២-៣)? ចូររៀបរាប់ _____

សេចក្តីបង្រៀន៖ ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់ថ្ងៃទី៧ និងរាប់ថ្ងៃនោះជាបរិសុទ្ធ ដោយសម្រាកពីកិច្ចការដែលទ្រង់ធ្វើ។ ទ្រង់បានញែកថ្ងៃនោះជាបរិសុទ្ធ ទ្រង់បានញែកថ្ងៃនោះទុកសម្រាប់គោលបំណងដ៏ពិសេសមួយ គឺសម្រាក។

- **និយមន័យ៖** ល្បែងស្រីស្រី មានន័យថា រាប់ជាបរិសុទ្ធ ឬរាប់ជាពិសិដ្ឋ
- **និយមន័យ៖** ថ្ងៃសប្បុរស ជាថ្ងៃថ្ងាយបង្អួច ឬថ្ងៃសម្រាក។ ចំណាំ៖ សម្រាប់សហគមន៍ជនជាតិយូដា ថ្ងៃសៅរ៍ ត្រូវបានចាត់ទុកជាថ្ងៃសប្បុរស យ៉ាងណាមិញ គ្រីស្ទបរិសុទ្ធជំនាន់ដើម សម្រេចជ្រើសយកថ្ងៃអាទិត្យ ដើម្បីរំលឹកដល់ការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ អ្វីដែលសំខាន់មិនមែនស្ថិតលើការកំណត់ថាថ្ងៃនោះទេ អ្វីដែលសំខាន់គឺត្រូវកំណត់យកថ្ងៃណាមួយ ក្នុងអំឡុងមួយសប្តាហ៍ ទុកជាថ្ងៃសប្បុរស ថ្ងៃសម្រាក។

ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតជីវិតឡើងមក តាមលំដាប់លំដោយ។ តើព្រះជាម្ចាស់ត្រូវការសម្រាកៗថ្ងៃដែរមែនទេ? តើព្រះជាម្ចាស់នឿយហត់ អស់កម្លាំងមែនទេ? ក្នុងនាមជាព្រះនៃសម្ព័ន្ធភាព ទ្រង់បានសម្រេចព្រះទ័យសម្រាក លំហែរជាមួយនឹងជីវិតដែលទ្រង់បានបង្កើតមក មនុស្សខ្លះគិតថា ទ្រង់គ្រាន់តែចង់អបអរសាទរតែប៉ុណ្ណោះ។ លោកុប្បត្តិ ១:៣១ ចែងថា រួចព្រះទ្រង់បានទតគ្រប់ទាំងរបស់ដែលទ្រង់បានធ្វើនោះ ក៏ឃើញថា ទាំងអស់ជាការល្អប្រពៃ។ មានអ្នកខ្លះឆ្ងល់ថា តិចលោទ្រង់ទតមើលមកដើមឈើ សត្វ ឬអំដាម និងអេវ៉ា រួចមានបន្ទូលដូច្នោះវិញថា “យើងធ្វើការងាររបស់យើងបានប្រពៃណាស់ ពេលយើងបង្កើតឯងមក!” ទេដឹង។

ក្នុងរយៈពេល៦ថ្ងៃ មនុស្សមានអភ័យឯកសិទ្ធិធ្វើការ ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃទី៧ ពួកគេក៏មានអភ័យឯកសិទ្ធិឱ្យសម្រាកពីការងាររបស់គេដែរ។ ថ្ងៃទី៧នេះ ជាថ្ងៃដែលយើងត្រូវសាទរនឹងរបស់ដែលទ្រង់បានបង្កើត ហើយយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះសម្ព័ន្ធភាពដែលយើងជាមួយទ្រង់។ ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃដែលត្រូវញែកទុកសម្រាប់ការថ្ងាយបង្អួច នៅពេលយើងយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះសម្ព័ន្ធរបស់យើងជាមួយនឹងព្រះ។ ព្រះជាម្ចាស់ជ្រាបថា យើងត្រូវការពេលវេលាថ្ងាយបង្អួច ដើម្បីរក្សាសម្ព័ន្ធភាពរវាងព្រះដែលបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់ និងជីវិតដែលទ្រង់បានបង្កើតមក ឱ្យមានការគិតពិចារណាត្រឹមត្រូវ ទ្រង់ក៏ជ្រាបដែរថា យើងត្រូវឱ្យរូបកាយ និងគំនិតរបស់យើងសម្រាកៗថ្ងៃ ដើម្បីឱ្យយើងធ្វើការងារបានល្អ នៅក្នុងរយៈពេល៦ថ្ងៃទៀត ហើយទ្រង់ក៏ជ្រាបទៀតថា យើងត្រូវការពេលវេលាសម្រាកលំហែរជាមួយគ្រួសារ មិត្តភក្តិ ព្រមទាំងអ្នកជិតខាងដែលនៅក្នុងសហគមន៍របស់យើង។ ជាចុងក្រោយ ទ្រង់ចង់ឱ្យយើងរីករាយក្នុងសម្ព័ន្ធភាពដែលទ្រង់បានប្រទានមកតាមរយៈធម្មជាតិ និងរបស់គ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់បានបង្កើតមក។

លំហាត់៖ ព្រះបន្ទូលព្រះមានចែងអំពីថ្ងៃសប្បុរស ដូច្នោះតើយើងចំណាយពេលសិក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដែលមានចែងក្នុងបទគម្ពីរខាងក្រោម ដូចតទៅ៖

- ក. និក្ខមនំ ១៦:២៣ _____
- ខ. ចោទិយកថា ៥:១២-១៥ _____
- គ. អេសាយ ៥៨:១៣-១៤ _____

ការអនុវត្ត

- ១. ដោយបានដឹងស្រេចថា យើងត្រូវការសម្រាកដើម្បីថ្ងាយបង្អួច ដូច្នោះ ក្នុងការរស់នៅរបស់អ្នក តើថ្ងៃសប្បុរស ឬថ្ងៃសម្រាក មានសណ្ឋានយ៉ាងដូចម្តេច? _____

ពេលអ្នកពិចារណាអំពីសម្ព័ន្ធភាពរបស់អ្នក ចូរកំណត់រកការប្រែប្រួលមួយ ឬពីរចំណុច ដែលអ្នកចង់បាន ដើម្បី ញែកថ្ងៃនោះទុកជាបរិសុទ្ធ។

- ក. ពេលខ្ញុំពិចារណាអំពីសម្ព័ន្ធភាពរបស់ខ្ញុំ ជាមួយព្រះអាទិត្យ ខ្ញុំចង់ឱ្យមានការប្រែប្រួលដូចតទៅ៖ _____
- ខ. ពេលខ្ញុំពិចារណាដឹងថា រូបកាយ និងគំនិតរបស់ខ្ញុំ ក៏ទ្រង់ជាអ្នកបង្កើតមកដែរ ខ្ញុំចង់ឱ្យមានការប្រែប្រួល ដូចតទៅ៖ _____
- គ. ពេលខ្ញុំពិចារណាអំពីសម្ព័ន្ធភាពរបស់ខ្ញុំជាមួយប្រជាជនក្នុងសហគមន៍ខ្ញុំ ជាពិសេសគឺ គ្រួសារ មិត្តភក្តិ ព្រមទាំងធម្មជាតិទាំងអស់ នោះខ្ញុំចង់ឱ្យមានការប្រែប្រួលដូចតទៅ៖ _____

ការអធិស្ឋាន៖ ឱ្យព្រះជាម្ចាស់អើយ! ទ្រង់ជាព្រះអាទិត្យនៃទូលបង្គំ។ ទូលបង្គំសូមអរព្រះគុណចំពោះគ្រប់យ៉ាងដែល ទ្រង់បានប្រទានមក។ ជារឿយៗ ទូលបង្គំឃើញថា ទូលបង្គំរវល់ធ្វើការ ១ថ្ងៃ ២៤ម៉ោង ៧ថ្ងៃ ក្នុង១សប្តាហ៍ ដោយឡែក ព្រះបន្ទូលទ្រង់រំលឹកទូលបង្គំថា ទូលបង្គំត្រូវការសម្រាក១ថ្ងៃ ដើម្បីឱ្យទូលបង្គំអាចថ្វាយបង្គំ និងរក្សាចំណងសម្ព័ន្ធភាព ដែលទូលបង្គំមានជាមួយអ្នកដទៃ រួមទាំងខ្លួនទូលបង្គំផ្ទាល់។ សូមជួយឱ្យទូលបង្គំទទួលសម្ព័ន្ធភាពនេះ ទុកជាអំណោយ ទាននៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលទ្រង់ប្រទានមក ទាំងជួយឱ្យទូលបង្គំស្វែងដើម្បីឱ្យបានអំណោយទាននេះ ដោយអង្វរចិត្ត កត់ត្រា។ សូមឱ្យទូលបង្គំបានសម្រាក នៅក្នុងព្រះអង្គផង _____

ផ្នែកទី៥

សេចក្តីបង្រៀន៖ នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ១:២៦ ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលថា “ចូរយើងធ្វើមនុស្សឱ្យដូចជារូបយើង...” បទ គម្ពីរបានរៀបរាប់អំពីដំណើររឿងនៃការបង្កើតអំបាម និងអេវ៉ា យ៉ាងរឹងអន្លាយ។ ជំពូកទី១ និងទី២ រៀបរាប់អំពីរឿង នេះខុសគ្នា ពីព្រោះរឿងទាំងពីរនេះត្រូវបានសរសេរក្នុងចេតនា និងបំណងខុសគ្នាដែរ។ ចូរយើងចាប់ផ្តើម ដោយសម្គាល់ មើលព័ត៌មានខ្លះៗទាក់ទងទៅនឹងការបង្កើតមនុស្សប្រុស និងមនុស្សស្រី។

លំហាត់៖

- ១. តើអ្នករាល់គ្នារកឃើញអ្វីខ្លះទាក់ទងនឹងការបង្កើតមនុស្ស តាមរយៈបទគម្ពីរខាងក្រោមនេះ? ចូរព្យាយាមកំណត់ រកសេចក្តីពិតដែលត្រូវបានបើកសម្តែង ទាក់ទងនឹងការបង្កើតមនុស្សប្រុស និងមនុស្សស្រី។
- លោកុប្បត្តិ ១៖** ចំណាំ៖ ពាក្យថា “មនុស្ស” សំដៅទាំង _____ និង _____ (“គេ” - ១២៧)។
- ក. ១២៦ - _____
 - ខ. ១២៧ - _____
 - គ. ១២៨ - _____
 - ឃ. ១២៩ - _____

លោកុប្បត្តិ ២៖ ចូរព្យាយាមស្វែងរកសេចក្តីពិតដែលត្រូវបានបើកសម្តែងអំពីការបង្កើតមនុស្សប្រុស និងមនុស្សស្រីម្តងទៀត នៅក្នុងជំពូកនេះ។ តើមនុស្សប្រុសឈ្មោះអ្វី? _____ (លោកុប្បត្តិ ២:២០) តើមនុស្សស្រីឈ្មោះអ្វី? _____ (លោកុប្បត្តិ ៣:២០)

- ក. ១៥ - _____
- ខ. ១៧ - _____
- គ. ១១៨ - _____
- ឃ. ១២០ - _____
- ង. ១២១ - _____
- ច. ១២២ - _____
- ឆ. ១២៣ - _____

សេចក្តីបង្រៀន៖ លោកុប្បត្តិ ១:២៧ ចែងថា ទាំងមនុស្សប្រុស និងមនុស្សស្រី សុទ្ធតែត្រូវបានបង្កើតមកតាមរូបអង្គព្រះជាម្ចាស់ នំយនេះជាប្រភពមួយបញ្ជាក់ប្រាប់យើងយ៉ាងច្បាស់ថា យើងជារបស់ដែលព្រះបង្កើត ទ្រង់ប្រទានឱ្យយើងនូវទំនួលខុសត្រូវក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហារបស់ទ្រង់ ដល់របស់ទាំងអស់ដែលទ្រង់បង្កើត គឺជាកញ្ចក់នៃបញ្ហារបស់ព្រះភិតព្រះអង្គ។ ផែនការរបស់ទ្រង់ គឺឱ្យមនុស្សធ្វើជាកញ្ចក់នៃបញ្ហាឱ្យលោកិយទាំងមូល មើលឃើញព្រះអង្គ ដ្បិតមនុស្សលោកកើតមកដោយមានរូបអង្គទ្រង់ ហើយយើងសង្ឃឹមឃើញរូបអង្គនេះ នៅពេលដែលយើងធ្វើការងារ ចូលរួមក្នុងសង្គម ធ្វើការសម្រេចចិត្ត ផ្តល់ក្តីស្រឡាញ់ ថ្វាយបង្គំ ហើយរស់ក្នុងសម្ព័ន្ធភាពជាមួយនឹងទ្រង់។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានប្រទានគោលបំណង និងអត្ថន័យជីវិតដល់មនុស្ស ដោយត្រាស់ហៅពួកគេ ហើយប្រទានឱ្យគេនូវទំនួលខុសត្រូវក្នុងការស្វែងឱ្យលោកិយមើលឃើញព្រះអង្គ។

សំណួរ៖ នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ១:២៨ តើព្រះជាម្ចាស់ប្រទានព្រះពរអ្វីខ្លះដល់ពួកគេ?

- ១. ចូរ _____
- ២. ត្រូវ _____ ផែនដី
- ៣. ហើយ _____ លើត្រីសមុទ្រ សត្វហើរលើអាកាស និងជីវិតផងទាំងឡាយដែលកំរើកនៅផែនដីផង។

សំណួរពិចារណា៖

- ១. តើអ្វីទៅ ឬតើអ្នកណាដែលផ្តល់នូវគោលបំណង និងអត្ថន័យដល់ជីវិតរបស់អ្នករាល់គ្នា? _____
- ២. ពេលអ្នករាល់គ្នាសញ្ជឹងគិតអំពី លោកុប្បត្តិ ១:២៧-២៨ តើអ្នករាល់គ្នាជឿថា ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានគុណតម្លៃអ្វីខ្លះ ក្នុងជីវិតអ្នករាល់គ្នា? _____
- ៣. តើអ្នករាល់គ្នាដឹងខ្លួនឯង (ជាជីវិតដែលព្រះបានបង្កើត) ជាប់នៅក្នុងចំណងទាក់ទងជាមួយនឹងព្រះ ដោយធ្វើការរួមគ្នាជាមួយនឹងទ្រង់ (ជាព្រះអាទិករ) ពីពេលណាមក? _____
- ៤. តើកត្តានេះនាំឱ្យមានភាពខុសប្លែកអ្វីខ្លះ នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក បានជាអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានព្រះពរដល់អ្នករាល់គ្នា ព្រមទាំងបានត្រាស់ហៅអ្នករាល់គ្នាឱ្យសម្តែងអង្គទ្រង់ ដល់លោកិយដែលអ្នកកំពុងរស់

នៅយ៉ាងដូច្នោះ? _____

ជីវិតឱ្យគ្រាន់តែស្រួល៖ ចូរសង្កេតមើលការយកចិត្តទុកដាក់ដ៏ជិតស្និទ្ធរបស់ព្រះ ដែលបានប្រទានមកមនុស្សដែលទ្រង់បានបង្កើត ទាំងប្រទានព្រះពរឱ្យពួកគេ ហើយត្រាស់ហៅពួកគេឱ្យឆ្លុះបញ្ចាំងពីរូបអង្គទ្រង់ តាមរយៈខគម្ពីរយោងដូចតទៅ៖

- ចូរចំណាយពេលវេលា ទំនុកដំកើង ១៣៩។ ចូរយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសចំពោះ ខ១៣-១៦ តើខគម្ពីរនេះផ្តល់នូវការយល់ដឹងអ្វីខ្លះ ទាក់ទងនឹងសម្ពន្ធភាពដែលព្រះជាម្ចាស់មានជាមួយនឹងជីវិតដែលទ្រង់បង្កើតមក មុនពេលដែលគេកើតមកទៀតនោះ? _____
- តើបទគម្ពីរ ទំនុកដំកើង ៨:៣-៩ ប្រាប់យើងអ្វីខ្លះអំពីតម្លៃរបស់យើងចំពោះព្រះអង្គ? _____
- តើបទគម្ពីរ ១៣៣:១៤ ផ្តល់នូវការយល់ដឹងអ្វីខ្លះ នៅពេលយើងពិចារណាអំពីរបស់គ្រប់យ៉ាង ដែលយើងប្រកាសថាជារបស់ខ្លួន? _____

ការអធិស្ឋាន៖ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទ្រង់មិនត្រឹមតែបង្កើតទូលបង្គំមកប៉ុណ្ណោះទេ ទ្រង់ថែមទាំងបានប្រទាននូវគោលបំណង និងអត្ថន័យដល់ជីវិតទូលបង្គំ ទុកជាព្រះពរទៀតផង។ ទ្រង់បានត្រាស់ហៅទូលបង្គំ ឱ្យធ្វើជាដៃគូក្នុងសម្ពន្ធភាពជាមួយនឹងទ្រង់ ហើយប្រទានឱ្យទូលបង្គំមានទំនួលខុសត្រូវក្នុងការឆ្លុះបញ្ចាំងអង្គទ្រង់ ដល់លោកិយដែលទ្រង់បានបង្កើតមក។ ទូលបង្គំសូមអរព្រះគុណទ្រង់ ដែលបានធ្វើការដោយព្រះចេស្ដា នៅក្នុងជីវិតរបស់ទូលបង្គំ។

ផ្នែកទី៦

សេចក្តីបង្រៀន៖ គម្ពីរលោកុប្បត្តិ ២:២៤ ណែនាំយើងឱ្យស្គាល់អាពាហ៍ពិពាហ៍។ ព្រះជាម្ចាស់ជាអ្នកផ្តួចផ្តើមឱ្យមានអាពាហ៍ពិពាហ៍តាំងតែពីដើមរៀងមក អាពាហ៍ពិពាហ៍ គឺជាហេតុផលដែលធ្វើឱ្យមនុស្សប្រុសចាកចេញពីឪពុកម្តាយខ្លួន ហើយទៅរួមរស់ជាសាច់តែមួយជាមួយនឹងភរិយា។

នៅក្នុងបទគម្ពីរនេះ យើងឃើញមានចែងថា អាពាហ៍ពិពាហ៍គឺជាការដែលមនុស្សពីរនាក់ក្លាយមកជាសាច់តែមួយ។ ពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍ មិនអាចធ្វើឱ្យបុគ្គលពីរនាក់ផ្សេងគ្នា រួមគ្នាមកតែមួយបានភ្លាមនោះទេ ប៉ុន្តែ វាជាដំណើរការនៃការរួមមកតែមួយ ហើយដំណើរការនេះនឹងបន្តរហូតពេញមួយជីវិតដែលគេរួមរស់ជាមួយគ្នា។ ដំណើរការនៃការរួមសាច់រួមឈាមមកតែមួយ ត្រូវបានបញ្ចប់ត្រឹមការរួមសង្វាស។ ខទី២៥ ចែងពីបុរស និងស្ត្រីជាដែលភរិយា នៅអាក្រាតទាំងពីរនាក់ ហើយពុំមានអារម្មណ៍ខ្លាសអៀនទេ។ ភាពអាក្រាតដែលមនុស្សទាំងប្រុសទាំងស្ត្រីមាន គឺជាចេតនាដ៏ល្អ និងពេញដោយព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ពេលទ្រង់បានបង្កើតស្ត្រីមក ហើយយកនាងទៅឱ្យបុរស ទុកជាភរិយា។

លំហាត់៖

1. បទគម្ពីរ១ទៀត ដែលមានចែងអំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ ដកស្រង់ចេញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ នៅក្នុងបទគម្ពីរម៉ាថាយ ១៩:៦។ ចូរបើករកបទគម្ពីរនេះ រួចសរសេរ៖ _____

២. យោងតាមបទគម្ពីរនេះ តើព្រះជាម្ចាស់មានចេតនាដូចម្តេចចំពោះអាពាហ៍ពិពាហ៍? _____

ជីវិតខ្សឹមខ្សាច់តែម្នាក់ៗ ខតម្ពីរជាច្រើនសុទ្ធតែបញ្ជាក់ពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងចេតនារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ឱ្យមនុស្សប្រុស និងមនុស្សស្រីរួមរស់ជាមួយគ្នាក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍។ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាចង់សិក្សាបន្ថែម មានខតម្ពីរយើងមួយចំនួន អាចនឹងមានប្រយោជន៍ដល់ការចាប់ផ្តើមសិក្សារបស់អ្នក។ ការប្រើប្រាស់នូវការបញ្ជាក់បន្ថែមក្នុងខតម្ពីរដោយឡែកពីគ្នា នឹងជួយនាំអ្នករាល់គ្នាឱ្យឈានទៅដល់ចំណែកមេរៀនសម្រាប់ពិចារណា។ ចូរកត់សម្គាល់ទាំងទំនួលខុសត្រូវរបស់ស្វាមី និងភរិយា៖

- អេភេសូ ៥:២១-៣៣
- ១កូរិនថូស ១៣ (គេតែងហៅថា ជំពូកដែលចែងពីក្តីស្រឡាញ់)
- ១ពេត្រុស ៣:១-៧

ទំនួលខុសត្រូវ៖ នៅក្នុងមេរៀននេះ យើងបានសម្លឹងមើលព្រះជាម្ចាស់ក្នុងនាមជាព្រះអាទិករនៃផ្ទៃមេឃ និងផែនដី ហើយដឹងថាទ្រង់គង់នៅអស់កល្បជានិច្ច គ្មាននរណាបង្កើតទ្រង់មកទេ គឺទ្រង់មានព្រះជន្មគង់នៅតាំងតែពីដើមរៀងមក។ យើងថែមទាំងបានសម្គាល់មើលរយៈពេលដែលទ្រង់បង្កើតសព្វសារពើ បញ្ចប់ដោយថ្ងៃដ៏បរិសុទ្ធ ញែកទុកជាថ្ងៃដ៏វិសេសសម្រាប់ឈប់សម្រាក។ យើងបានសិក្សាលម្អិតអំពីការបង្កើតជីវិតមនុស្ស និងគោលបំណងដែលព្រះជាម្ចាស់បានសម្តែងចេញមកសម្រាប់ឱ្យពួកគេស្តែងពីអង្គទ្រង់ឱ្យលោកិយបានឃើញ ហើយយើងក៏បានរៀនអំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងចេតនារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលចង់ឱ្យមនុស្សប្រុស និងមនុស្សស្រីត្រឡប់ជាសាច់តែមួយ។

ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតសព្វសារពើមក ព្រមទាំងប្រកាសថា វាជាការប្រពៃណាស់ ហើយគ្រប់យ៉ាងក៏កើតមានឡើងស្រេចហើយ។ គ្រប់ទាំងអស់ គឺទ្រង់ជាអ្នករចនា ដើម្បីថ្វាយសិរីរុងរឿង និងកិត្តិយសដល់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែនៅមានរឿងមួយទៀតគឺ...

សំណួរ៖

១. លោកបុគ្គលិក ២:៨-៩ ចែងថា ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតស្នូនមួយឈ្មោះថា _____ ។ មានដើមឈើពីរដើម ដាំនៅចំកណ្តាលស្នូន ដើមនោះឈ្មោះថា៖
 - ក. _____
 - ខ. _____
២. នៅក្នុងខទី១៥ ព្រះជាម្ចាស់បានយកមនុស្សទៅដាក់ក្នុងស្នូនអេដែន។ តើទ្រង់បានទូន្មានអ្វីខ្លះដល់គេ? _____
៣. ពាក្យបង្គាប់តែមួយ ដែលព្រះជាម្ចាស់មានសម្រាប់មនុស្ស តើជាអ្វី? ចូរសរសេរ ខទី១៦ និង១៧៖ _____
៤. តើលទ្ធផលនៃការមិនស្តាប់បង្គាប់ដែលព្រះមានបន្ទូល គឺជាអ្វី? _____

គន្លឹះ៖ ការដែលព្រះជាម្ចាស់ដាក់ “ដើមឈើដ៏អនុស្សាវរីយ៍” នៅក្នុងស្នូន ដំបូងហាក់ដូចជាមិនយុត្តិធម៌សោះ។ ដើមឈើដ៏ដើមឈើដែលព្រះបានហាម ហើយដុះមកសម្រាប់ជាការល្អដល់អំពាម និងអេវ៉ា។ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់

បានបង្កើតមនុស្សមកមានអង្គ: ដែលអាចឱ្យពួកគេសម្រេចចិត្តមិនស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ពួកគេបានបង្ហាញនូវសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះទ្រង់ ដោយការស្តាប់បង្គាប់។ ដើមឈើនេះ ដុះនៅចំកណ្តាលស្ទឹង វត្តមានជីវិតដទៃទៀត រស់នៅជុំវិញស្ទឹង ដោយឡែកព្រះជាម្ចាស់ចង់ឱ្យជីវិតយើងនៅចំកណ្តាលព្រះបន្ទូលដ៏ល្អ និងពេញដោយសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់។ ដូច្នោះ តើការរស់នៅដោយយកព្រះបន្ទូលធ្វើជាបណ្តាលជីវិតរបស់អ្នក មានន័យយ៉ាងចំពោះអ្នក? _____

ជាងនេះទៅទៀត ព្រះជាម្ចាស់មិនបានទាមទារឱ្យពួកគេស្រឡាញ់ទ្រង់នោះទេ សេចក្តីស្រឡាញ់គ្រាន់តែជាជម្រើសមួយ ហើយដើមឈើគឺជាជម្រើសតែមួយដែលគេជ្រើសយក ដើម្បីឱ្យគេអាចបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់របស់គេចំពោះទ្រង់។ ព្រះជាម្ចាស់បង្កើតរបស់គ្រប់យ៉ាង ទ្រង់ប្រទានគ្រប់យ៉ាងឱ្យគេ ឱ្យគេទទួលបានរបស់គ្រប់យ៉ាងនៅក្នុងស្ទឹង ហើយគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់ប្រទានឱ្យគេដោយព្រះសប្បុរស មានតែដើមឈើនេះប៉ុណ្ណោះ ដែលទ្រង់បានហាម តើវាមិនមែនជារឿងដែលត្រូវឱ្យចាប់អារម្មណ៍ទេឬអី? ចុះអ្នករាល់គ្នាវិញ មានគំនិតយ៉ាងណាដែរ? _____

ការអនុវត្ត

១. អ្នករាល់គ្នាបានអានអំពីកំណើតផែនដី នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ជំពូកទី១ និងទី២រួចហើយ តើមានការយល់ដឹងអ្វីខ្លះដែលបានពង្រីកការគិតរបស់អ្នករាល់គ្នា? _____
២. តើអ្នករាល់គ្នានឹងជ្រើសរើសយកសកម្មភាពអ្វីខ្លះ ដើម្បីបង្ហាញពីការយកចិត្តទុកដាក់របស់អ្នករាល់គ្នា ចំពោះវត្ថុដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើត? _____
 តើការកែច្នៃសំណល់ ឬការដាំដើមឈើឡើងវិញ បង្ហាញនូវការថ្វាយកិត្តិយសដល់ព្រះដ៏ពេញដោយព្រះចេស្ដាជាព្រះដែលបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដី តាមវិធីណាខ្លះ? _____
៣. ពេលអ្នករាល់គ្នាដឹងថា អ្នកត្រូវបានបង្កើតមក “យ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន និងអស្ចារ្យ” (ទំនុកដំកើង ១៣៩) ចំពោះអ្នករាល់គ្នា តើអ្នករាល់គ្នាមានគំនិតអ្វីយ៉ាងណាខ្លះ? _____
៤. ពេលអ្នកសម្រេចចិត្តផ្ដោតគំនិត និងសកម្មភាពរបស់អ្នកលើព្រះបន្ទូលព្រះ តើជីវិតរបស់អ្នកនឹងចាប់ផ្ដើមស្តែងឱ្យលោកិយមើលឃើញព្រះជាម្ចាស់ តាមវិធីណាខ្លះ? _____

ការអនុវត្តបន្ថែម៖ ចូរសរសេរនូវសេចក្តីអធិស្ឋាន ដោយប្រាប់អំពីបំណងចិត្តរបស់អ្នក ក្នុងការស្តែងឱ្យគេមើលឃើញព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក។ _____

រឿងនេះបន្តទៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ជំពូកទី៣ រៀបរាប់អំពីការសន្ទនានៅក្រោមដើមឈើ...

មេរៀនទី២

តើមានបញ្ហាអ្វីកើតឡើង?

លោកប្បដិសន្ធិ ៣ - ការបញ្ជាក់ចុះរបស់មនុស្ស

មានកាសំខាន់ៗក្នុងមេរៀនទី២

និដ្ឋិតាពន្យល់៖ មេរៀនទី២

លំនាំដើម

មេរៀនទី២៖ លោកប្បដិសន្ធិ ៣

- សត្វពស់
- ជំនួប (រវាងសត្វពស់ និងមនុស្ស)
- ទង្វើមិនស្តាប់បង្គាប់
- ការប៉ងប្រាថ្នានៃអំពើបាប
- និយមន័យ
 - ការរាប់ជាសុចរិត
 - ព្រះគុណ
 - ការប្រោសលោះ
- លទ្ធផលនៃអំពើបាប
- ការតស៊ូចាប់ផ្តើម
- សេចក្តីសន្យារបស់ព្រះជាម្ចាស់
- ផលវិបាកនៃអំពើបាប
- ការយកចិត្តទុកដាក់របស់ព្រះជាម្ចាស់ ចំពោះមនុស្សប្រុស និងមនុស្សស្រី
- អនុសាសន៍បញ្ចប់

លំនាំដើម

កណ្តុតម្ហីរលោកុប្បត្តិមានការចាប់ផ្តើមមួយផ្សេងទៀត រៀបរាប់ប្រាប់ដល់យើង នៅក្នុងជំពូកទី៣។ ព្រះជាម្ចាស់ បង្កាបឱ្យគេបរិភោគផ្លែឈើទាំងអស់នៅក្នុងសួន ប៉ុន្តែ ទ្រង់មានបម្រាមមួយ គឺហាមមិនឱ្យគេបរិភោគផ្លែឈើដែលដុះ នៅកណ្តាលសួននោះឡើយ។ ទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់គេថា ប្រសិនបើគេបរិភោគផ្លែឈើនោះ គឺផ្លែឈើដ៏អនុសាសន៍ នោះ គេនឹងស្លាប់ជាមិនខានទេ។

ថ្ងៃមួយ ស្ត្រីបានជួបនឹងការបញ្ឆោតរបស់សត្វពស់ និងការល្បួងឱ្យនាងទាក់ចិត្តនឹងផ្លែឈើដ៏អនុសាសន៍នេះ ហើយ នាងក៏បានបរិភោគ បន្ទាប់មកនាងក៏ចែកឈើនោះទៅឱ្យប្តីរបស់ខ្លួនបរិភោគ ហើយគាត់ក៏បានបរិភោគដែរ។ ហេតុនេះ សេចក្តីស្លាប់ក៏បានក្លាយជាចំណែកមួយនៃជីវិតមនុស្ស ជាលើកដំបូងចាប់ពីពេលនោះទៅ។ សេចក្តីស្លាប់ក៏បានប្រាបចូល ក្នុងគ្រប់របស់ទាំងអស់ដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមក។ សម្បត្តិភាពដ៏គ្រប់លក្ខណ៍រវាងព្រះជាម្ចាស់ និងមនុស្ស ត្រូវបាន បំផ្លាញ ឯសម្បត្តិភាពរវាងមនុស្សប្រុស និងមនុស្សស្រី ក៏ត្រូវហិនហោចអស់ដែរ។ គ្រប់យ៉ាងដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើត ត្រូវខូចបង់ដោយសារតែអំពើបាប ហើយហេតុការណ៍ទាំងនេះកើតឡើង ដោយសារតែការមិនស្តាប់បង្គាប់របស់មនុស្ស ប្រុស និងមនុស្សស្រី។

ស្ថានភាពដ៏លំបាកនេះ បានបង្កឱ្យយើងសួរសំណួរជាច្រើនថា៖ តើកត្តាអ្វីខ្លះដែលធ្វើឱ្យអំពើបាបមិនស្តាប់តាមការ បង្គាប់របស់ព្រះជាម្ចាស់? ហេតុអ្វីបានជាពួកគាត់ស្តាប់តាមការបញ្ឆោតរបស់មារសាតាំង មិនស្តាប់តាមសេចក្តីពិតនៃព្រះ បន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទៅវិញ? តើការល្បួងនោះមានអ្វីខ្លះគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ បានពួកគាត់បោះបង់បំណងព្រះទ័យនៃ ព្រះយ៉ាងដូច្នោះ? ដំបូង ម្តេចបានជាទ្រង់បង្កើតដើមឈើនេះ រួចហាមពួកគាត់មិនឱ្យបរិភោគផ្លែវាទៅវិញ? ហេតុអ្វីបាន ជាទ្រង់ប្រកាសដាក់ទណ្ឌកម្មឱ្យពួកគេស្លាប់ ប្រសិនបើពួកគាត់មិនស្តាប់បង្គាប់ យ៉ាងដូច្នោះ? តើហេតុផលដែលនាំឱ្យពួក គាត់ប្រព្រឹត្តអំពើបាប ជាកំហុសរបស់ព្រះជាម្ចាស់មែនទេ?

ទោះជាមានបញ្ហាកើតឡើងយ៉ាងនេះក៏ដោយក៏ព្រះជាម្ចាស់នៅតែបន្តស្រឡាញ់របស់ទាំងអស់ដែលទ្រង់បានបង្កើត មកដដែល។ នេះជាការចាប់ផ្តើមថ្មីមួយ ហើយកណ្តុតម្ហីរលោកុប្បត្តិចាប់ផ្តើមរឿងមួយដែលបន្តរហូតដល់ចុងចុងបញ្ចប់ នៃបទគម្ពីរ។ រឿងនេះ ជាសង្គ្រាមដណ្តើមព្រលឹងមនុស្ស ហើយអ្នកឈ្នះដែលព្រះជាម្ចាស់ចាត់ឱ្យមក គឺជាព្រះរាជបុត្រា របស់ទ្រង់ផ្ទាល់ ជាមនុស្សរស់ក្នុងជីវិតដែលវាស្រួលរបស់ទ្រង់មិនអាចធ្វើបាន។ ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់អង្គនេះ និងកាន់តាមគ្រប់ ទាំងក្រិត្យវិន័យយ៉ាងឥតខ្ចោះ។ ព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់នេះហើយ ដែលនឹងត្រូវរងទុក្ខវេទនាជាទីបំផុត ព្រមទាំងសុគត ដើម្បីឱ្យអស់អ្នកណាដែលជឿដល់ទ្រង់ ថាទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះពួកគេឱ្យរួចពីអំពើបាប និងសេចក្តីស្លាប់ នោះពួកគេ នឹងទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា គឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលបរិយាយមិន បាន និងពេញដោយព្រះចេស្ដា។ ព្រះចេស្ដានៃសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះមនុស្សនេះហើយ ដែលបានប្រោសឱ្យព្រះរាជបុត្រា ទ្រង់រស់ឡើងវិញពីសុគត។ ការរស់ឡើងវិញនេះ ប្រទានឱ្យយើងនូវសេចក្តីសង្ឃឹម។ ទាំងមារសាតាំង ទាំងការបញ្ឆោត និងល្បួងចកលទាំងប៉ុន្មានរបស់វា មិនអាចប្រៀបស្មើនឹងការស្តាប់បង្គាប់របស់ព្រះរាជបុត្រាដ៏គ្រប់លក្ខណ៍ របស់ព្រះជា ម្ចាស់បានឡើយ។ ឥឡូវនេះ កិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ កំពុងតែកើតឡើងក្នុងចិត្ត និងគំនិតរបស់អស់អ្នកណាដែល ជឿលើសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះ ដែលបានសន្យាថា ទ្រង់នឹងមិនឱ្យពួកគេវិនាសឡើយ គឺឱ្យមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចវិញ។

ផ្នែកទី១៖

វិទ្យុក៖ នៅថ្ងៃទី៦ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមនុស្សប្រុស និងមនុស្សស្រី។ ព្រះអង្គបានប្រកាសថា គ្រប់ទាំងអស់ដែលទ្រង់បានបង្កើតមក សុទ្ធតែល្អ។ គ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់បានបង្កើតមក គឺទ្រង់បានត្រៀមសម្រាប់ពួកគេ ប្រទានឱ្យពួកគេ ហើយប្រើសម្រាប់ផ្គត់ផ្គង់ពួកគេ។ ផ្លែឈើទាំងអស់សុទ្ធតែ “គួរពិចារិលរមិលមើល ហើយសម្រាប់ជាអាហារផង” (លោកុប្បត្តិ ២:៩) រួចទ្រង់ក៏មានបន្ទូលប្រាប់គេថា ផ្លែឈើទាំងអស់នេះ គឺសម្រាប់ឱ្យពួកគេបរិភោគ (លោកុប្បត្តិ ២:១៦)។

យ៉ាងណាមិញ ព្រះជាម្ចាស់ក៏បានដាំដើមឈើដ៏អស់ស្រូវ នៅចំកណ្តាលសួននោះដែរ ហើយទ្រង់បានហាមប្រាមប្រាប់ទាំងមនុស្សប្រុស និងមនុស្សស្រី មិនឱ្យបរិភោគផ្លែឈើនេះទេ (លោកុប្បត្តិ ២:១៧)។ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រាប់ពួកគេថា ប្រសិនបើពួកគេមិនស្តាប់តាមការបង្គាប់នេះទេ នោះពួកគេនឹងត្រូវស្លាប់។ បម្រាមនេះហាក់ដូចជាទំនងដែរ ពួកគេអាចបរិភោគផ្លែឈើទាំងអស់បាន លើកលែងតែផ្លែឈើមួយមុខប៉ុណ្ណោះ ដែលទ្រង់ហាមមិនឱ្យបរិភោគ វាសមរម្យណាស់ទៅហើយ។ ព្រះជាម្ចាស់បានផ្គត់ផ្គង់ដល់ការរស់នៅរបស់គេ ដោយព្រះទ័យសប្បុរស។

គេហទំព័រ៖ ចូរអានលោកុប្បត្តិ ជំពូកទី៣។ តើអ្នកអង្វរ ដែលត្រូវបានគេផ្ដើមរៀបរាប់នៅក្នុងខ្លឹមសារ? _____

សំណួរ៖

- ដើម្បីយល់ឱ្យកាន់តែច្បាស់អំពីសត្វពស់ ចូរអ្នកបើកមើលខគម្ពីរយោងខាងក្រោម រួចសរសេរនូវពាក្យពេចន៍ដែលគេប្រើ ក្នុងការរៀបរាប់អំពីសត្វមួយនេះ។

ខគម្ពីរយោង	ការរៀបរាប់
លោកុប្បត្តិ ៣:១	
លូកា ៤:២	
យ៉ូហាន ៨:៤៤	
២កូរិនថូស ១១:៣	
អេភេសូ ៦:១១	
១ពេត្រុស ៥:៨	
វិវរណៈ ១២:៩	

ការទន្ទេញសំណួរ៖ ចូរកត់ចំណាំភាពផ្ទុយគ្នានៅក្នុង យ៉ូហាន ១០:១០ សាតាំងត្រូវបានរៀបរាប់ថាជា _____ ដែលមកដើម្បីតែនឹង _____ និង _____ ។
 ចំណែកព្រះយេស៊ូវិញ ទ្រង់យាងមកដើម្បី _____

ព្រះបន្ទូលនៅក្នុងគម្ពីរយ៉ូហាន ១០:១០ ជាខគម្ពីរដ៏ល្អ សម្រាប់ការទន្ទេញចាំមាត់។
សំណួរពិចារណា៖ ចូរចំណាយពេលពិចារណាព្រះបន្ទូលទាំងនេះ ពិចារណាពីចំណុចណាដែលអ្នករាល់គ្នាមើលឃើញ ភ័ស្តុតាងនៃព្រះពរដែលព្រះប្រទានឱ្យអ្នកមានជីវិតបរិបូរ គឺជាជីវិតពោរពេញដោយអត្ថន័យ និងគោលបំណង៖ _____

ការអធិស្ឋាន៖ សូមអរព្រះគុណព្រះអម្ចាស់ ចំពោះការបើកចិត្តគំនិតអ្នករាល់គ្នាឱ្យមើលឃើញព្រះពរក្នុងជីវិតរបស់អ្នករាល់គ្នា។ អរព្រះគុណដែលទ្រង់បានប្រទានឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានជីវិតបរិបូរ ខណៈពេលដែលអ្នករាល់គ្នារស់ក្នុងសម្ព័ន្ធភាពដែលពោរពេញដោយគោលបំណង ជាមួយនឹងទ្រង់៖ ឱព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ! _____

ផ្នែកទី២

សេចក្តីបង្រៀន៖ ការល្អៗវាយលុក ហើយទាស់នឹងអត្តសញ្ញាណស្នូលនៃវិញ្ញាណយើងដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើត។ ការល្អៗទាក់បញ្ឆោតចិត្តនេះ លេចចេញមកជាពាក្យផ្សេង ដើម្បីស្តាប់បង្គាប់ និងប្រើសម្រាប់ការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។ វាទាក់ទាញយើងដោយបញ្ឆោតឱ្យយើងគិតអំពីភាពពិតមួយផ្សេងដែលផ្ទុយស្រឡះពីព្រះបន្ទូលដ៏ពិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ក្នុងលោកិយនេះ ការល្អៗមាននៅជុំវិញយើងគ្រប់ទីកន្លែងដែលយើងរស់នៅ។ ការល្អៗ និងការរងនូវការល្អៗ មិនជាខុសគ្នាអ្វីទេ ប៉ុន្តែ ការបន្តនាមការល្អៗ គឺជាកំហុសឆ្គងប្រាកដណាស់។ អ្វីដែលលំបាកនោះ គឺការមើលឱ្យស្គាល់អំពីភាពវាងវៃ និងសណ្តានល្បិចកលនៃការល្អៗ ព្រមទាំងអំណាចដែលមានសម្រាប់បញ្ឆោតយើងឱ្យគិតពិចារណារកខុសរកត្រូវ។ ការល្អៗ គឺជាការភ្លេចកុហក នៅពេលដែលយើងចុះចាញ់ ហើយជាប់ក្នុងអន្ទាក់នៃការភ្លេចកុហក នោះយើងនឹងត្រូវវិនាសដោយសារតែកំហុស និងភាពអាម៉ាស់របស់ហើយ។ ផលវិបាកនេះឆក់យកយើងចេញពីការរស់នៅក្នុងជីវិតបរិបូរ និងមានសេរីភាព ដូចនឹងព្រះបន្ទូលដែលព្រះយេស៊ូវផ្តន្ទា ហើយយើងបានអាននៅក្នុងគម្ពីរយ៉ូហាន ១០:១០។

គេហទំព័រ៖ ចាប់ផ្តើមនិទានរឿង។ ចូរអាន លោកុប្បត្តិ ៣:១-៧ សារឡើងវិញ។

សំណួរ៖

១. សត្វពស់ និងស្រ្តី បានជួបគ្នា ហើយសត្វពស់ក៏បានដេញដោលល្បួងល។ តើពាក្យដំបូងដែលសត្វពស់និយាយទៅកាន់ស្រ្តី គឺជាពាក្យអ្វី? _____
២. តាមការពិត តើព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលម្តេចខ្លះ នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ២:១៦? _____
៣. តើនាងឆ្លើយតបវិញយ៉ាងដូចម្តេចនៅក្នុងខ២? _____
៤. តាមការពិត តើព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលម្តេចខ្លះ នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ២:១៧? _____
៥. នៅក្នុងខ១៤ មេល្បួងបង្កើនយុទ្ធសាស្ត្ររបស់វា តើវាកុហកយ៉ាងដូចម្តេច? _____
៦. តាមការពិត តើព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលម្តេចខ្លះ នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ២:១៧ខ? _____
៧. សត្វពស់បានបំប្លែងសេចក្តីពិតនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយប្រើពាក្យកុហក។ តើវាប្រើសម្តីអ្វីខ្លះនៅក្នុងខ១៥ មកធ្វើជាការបញ្ឆោតចិត្តចុងក្រោយបំផុតនោះ? "... ភ្នែកអ្នកនឹងបាន _____ ហើយ

ការសន្និដ្ឋាន៖ ការជួបជាមួយសត្វពស់ធ្វើឱ្យមានសំណួរចុងក្រោយមួយដែលមនុស្សម្នាក់ៗត្រូវរកចម្លើយឱ្យឃើញ៖ ពេលខ្ញុំកំពុងមានជីវិតរស់ តើខ្ញុំត្រូវដើរតាមសម្តីដ៏កន្លងរបស់អ្នកណា? តើខ្ញុំត្រូវជឿអ្នកណា ត្រូវជឿលើសេចក្តីពិតនៃ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ឬសម្តីកុហករបស់សត្វពស់ ជាពាក្យបញ្ឆោតដែលបំប្លែងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ? សំណួរចុងក្រោយ សួរថា៖ តើខ្ញុំត្រូវយកជីវិតខ្ញុំ ទៅផ្តោតលើអ្នកណា?

ជីវិតខ្ញុំគ្រាន់តែជ្រោះ៖ សំណួរនៅក្នុងខតម្ហិរទាំង៥ដំបូង នៃជំពូកទី៣នេះ ល្បួងលសេចក្តីពិតនៃព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់។ តើអ្នករាល់គ្នាស្តាប់មិនឮសម្តែងភូតភរនៃការល្បួង នៅក្នុងខួរក្បាលរបស់អ្នករាល់គ្នា កំពុងតែសួរអ្នករាល់គ្នាថា “តើព្រះ ពិតជាមានបន្ទូលថា... ទេឬអី?” បន្ទាប់មកទៀតសំណួរទី២កាន់តែបញ្ឆោតដេញដោលជាងមុនថា “តើព្រះទ្រង់ចង់មាន បន្ទូលដូច្នោះមែនឬ?” ការល្បួងលនេះ ល្បួងដោយយកព្រះជាម្ចាស់ មកកុហក!

តើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ពិតដែរឬទេ? តើព្រះបន្ទូលនេះជាសេចក្តីពិតតែមួយមែនឬទេ? អ្វីក៏ដោយឱ្យតែ មនុស្សរាប់ថា ពិត នោះជាសេចក្តីពិត។ តើព្រះជាម្ចាស់ពិតជាមានបន្ទូលមកកាន់យើងតាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់មែន ដែរឬទេ? ចុះបើទ្រង់មានបន្ទូលមកយើងមែន តើទ្រង់ពិតចង់មានន័យដូច្នោះមែនដែរឬទេ? ចូរយើងទៅមើលអ្វីដែល ព្រះទ្រង់មានបន្ទូល តាមរយៈហោរាអេសាយនៅក្នុងគម្ពីរអេសាយ ៤៥:១៨-១៩។

១. តើទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់ជាអ្នកណា (ខ១៨)? _____

២. តើទ្រង់មានបន្ទូលយ៉ាងណាចំពោះព្រះបន្ទូលដែលទ្រង់បានឆ្លែង? ចូរកត់សម្គាល់ ចំណុចចុងក្រោយនៃខ១៩។ _____

អនុវត្ត៖ អ្នករាល់គ្នាប្រហែលជាដឹងថា ខ្លួនឯងមានចម្ងល់អំពីបញ្ហាមួយចំនួន ឧទាហរណ៍ អ្នកប្រហែលជាចង់សួរថា៖ តើព្រះមានតែមួយ ពិតមែនទេ? តើអ្នកដែលបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដី គឺពិតជាព្រះមែនទេ? តើគ្មានព្រះឯណាទៀតទេ មែនទេ? ប្រសិនបើទ្រង់មានបន្ទូលនូវសេចក្តីពិត ដូចទ្រង់មានបន្ទូលនៅក្នុងខតម្ហិរអេសាយ ៤៥ តើការនេះបញ្ជាក់យ៉ាង ណាចំពោះមនោគមវិជ្ជាផ្សេងៗគ្នា នៅក្នុងវប្បធម៌យើងសព្វថ្ងៃ ដែលស្តែងឱ្យឃើញពីភាពខុសគ្នានៃជំនឿនោះ? តើខ្ញុំ អាចទុកចិត្តអ្នកណា សម្រាប់និយាយសេចក្តីពិត បើមនុស្សជាច្រើនហាក់ដូចជាមានគំនិតរៀងខ្លួន ចំពោះសេចក្តីពិតយ៉ាង ដូច្នោះ?

ក្នុងគំនិតរបស់យើងមានសំណួរខុសៗគ្នាច្រើនយ៉ាងនេះ តើយើងអាចនឹងដឹងពីអ្វីឱ្យប្រាកដ? ជួនកាលអ្វីដែលព្រះ ទ្រង់មានបន្ទូល ហាក់សមទំនងជាការពិតទៅហើយ។ ឧទាហរណ៍៖

១. នៅក្នុងគម្ពីរ យេរេមា ៣១:៣ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “អញបានស្រឡាញ់ឯង _____”

ខ្ញុំមិនអាចជួយអ្វីបាន ក្រៅតែពិនិត្យពីកាលដែលខ្ញុំទុកចិត្តជាមួយមិត្តភក្តិ ឬមនុស្សជាទីស្រឡាញ់ ប៉ុន្តែ ព្រះទ្រង់ មានបន្ទូលប្រាប់ខ្ញុំថា ទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំ ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏អស់កល្បជានិច្ច។

២. នៅក្នុងគម្ពីរ យេរេមា ៣១:៣៤ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “អញនឹងអត់ទោស _____”

ព្រះជាម្ចាស់មិនត្រឹមតែអស់ទោសអំពើបាបរបស់ខ្ញុំទេ ទ្រង់ថែមទាំងរំព្យកប្រាប់ខ្ញុំថា ទ្រង់ក៏បំភ្លេចអំពើបាបរបស់ខ្ញុំ ហោលដែរ ទ្រង់លែកនឹកចាំអំពើបាបនោះទៀតហើយ។

៣. នៅក្នុងគម្ពីរ រ៉ូម ៨:៣៨-៣៩ ទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំអ្វីទៀតថា “ទោះស្លាប់ ឬរស់ _____

_____”
គ្មានអ្វីអាចកាត់ផ្តាច់យើងចេញពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់បានឡើយ តើវាជារឿងពិតទេដែលថា គ្មានអ្វី អាចកាត់ផ្តាច់យើងចេញពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់ ដ្បិតខ្ញុំគិតថា មានរឿងខ្លះអាចកាត់ផ្តាច់សម្ព័ន្ធភាព របស់ខ្ញុំជាមួយនឹងមនុស្សដទៃទៀត ដូចជា សេចក្តីស្លាប់ ការលែងលះគ្នា ការយល់ច្រឡំ ព្រមទាំងទំនាស់ និងការ ឈ្លោះប្រកែកគ្នាជាដើមនោះ?

ការសន្និដ្ឋាន៖ សំណួរដែលសត្វពស់បានសួរនៅក្នុងសួនអេដែន បានបន្តមករហូតមកដល់សម័យបច្ចុប្បន្ននេះ ហើយ សំណួរទាំងនេះសួរខ្ញុំថា

- ១. យោងតាមគម្ពីរ យេរេមា ៣១:៣៤ ចូរសរសេរសំណួរឱ្យបានពីរ៖
 - ក. តើព្រះជាម្ចាស់ពិតជាមានបន្ទូលថា _____ ?
 - ខ. តើទ្រង់ពិតជាចង់មានន័យថា _____ ?
- ២. យោងតាមគម្ពីរ រ៉ូម ៨:៣៨-៣៩ ចូរសរសេរសំណួរឱ្យបានពីរ៖
 - ក. តើព្រះជាម្ចាស់ពិតជាមានបន្ទូលថា _____ ?
 - ខ. តើទ្រង់ពិតជាចង់មានន័យថា _____ ?

ការអធិស្ឋាន៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំចង់ស្គាល់សេចក្តីពិត ទូលបង្គំចង់ដឹងបន្ថែមនូវអ្វីដែលទ្រង់ចង់មានបន្ទូល ប្រាប់ទូលបង្គំ។ សូមជួយឱ្យទូលបង្គំបានស្គាល់ បានយល់ និងទទួលស្គាល់ថា ព្រះបន្ទូលទ្រង់គឺជាសេចក្តីពិត។ សូមបើក ដួងចិត្តរបស់ទូលបង្គំឡើង ទ្រង់មានបន្ទូលជាសេចក្តីពិត ហើយប្រកាសនូវអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ (អេសាយ ៤៥:១៩)។

ផ្នែកទី៣

សេចក្តីចង្រ្រៀន៖ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាត្រឡប់ទៅអាស លោកុប្បត្តិ ជំពូកទី៣ នៅមានសំណួរមួយទៀតសួរថា៖ ម្តេច បានជាព្រះជាម្ចាស់បង្កើតដើមឈើដ៏ធំខុសត្រូវ រួចបង្គាប់ថា មិនឱ្យគេបរិភោគផ្លែរបស់វាទេវិញ? ជាងនេះទៅទៀត តើ ទ្រង់យកសេចក្តីស្លាប់មកដាក់ទោសចំពោះការល្មើសនឹងសេចក្តីបង្គាប់នេះ។ ដំបូង កត្តានេះហាក់ដូចជាការទាមទារមួយ ដ៏អយុត្តិធម៌ និងជាទណ្ឌកម្មដ៏ឃោរឃៅណាស់ ដ្បិតព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់ជាព្រះនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ ប៉ុន្តែទ្រង់បែរ ជាប្រទាននូវសេចក្តីបង្គាប់ដែលមានជាប់ទោសធ្ងន់ធ្ងរបែបនេះទៅវិញ ដូចជាមិនយល់សោះ។

ចូរយើងពិចារណាអំពីចំណុចមួយចំនួន ដំបូងយើងត្រូវយល់ថា ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជាព្រះនៃសម្ព័ន្ធភាព ទ្រង់ជាព្រះ អាទិករ និងជាព្រះដែលនៅតែមានទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងជីវិតដែលទ្រង់បានបង្កើត។ សម្ព័ន្ធភាពនេះ ដូចគ្នាទៅ នឹងសម្ព័ន្ធភាពរវាងឪពុកម្តាយ ហើយនិងកូន ព្រះទ្រង់បានរៀបចំជាស្រេច ឱ្យឪពុកម្តាយមានទំនាក់ទំនងនៅក្នុងជីវិតកូន ដែលពួកគាត់បង្កើត។ ទ្រង់ក៏មានចេតនាឱ្យឪពុកម្តាយនៅបន្តរក្សាភាពស្និទ្ធស្នាលនៅក្នុងជីវិតកូន ហើយទ្រង់ក៏បានរៀប

ចំឱ្យឪពុកម្តាយថែរក្សាកូនផងដែរ។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះទ័យទុកដាក់ និងថែរក្សាគ្រប់របស់ទាំងអស់ដែលទ្រង់បានបង្កើតមក ទ្រង់មិនដែលបោះបង់ចោលរបស់ដែលទ្រង់បានបង្កើតមកនោះទេ (អេសាយ ៤៩:១៥-១៦)។

ក្នុងពេលជាមួយគ្នានោះ អ្វីដែលសំខាន់ គឺត្រូវយល់ពីសណ្តានពិតនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ ដូចដែលទ្រង់បានបម្រុងទុកមក។ សេចក្តីស្រឡាញ់គឺជាជម្រើសមួយ វាជាការប្រព្រឹត្តដែលកើតមកពីបំណងចិត្ត មិនមែនជាអារម្មណ៍ទេ។ មនុស្សអាចសម្រេចចិត្តស្រឡាញ់ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់អាចធ្វើឱ្យយើងស្រឡាញ់ ឬស្អប់នរណាម្នាក់ទៀតបានឡើយ។ ការស្តាប់បង្គាប់ គឺជាការបង្ហាញឱ្យឃើញពីការសម្រេចចិត្តស្រឡាញ់។ ឪពុកម្តាយស្រឡាញ់កូន រីឯកូនឆ្លើយតបចំពោះសេចក្តីស្រឡាញ់នោះ ដោយសម្រេចចិត្តស្តាប់បង្គាប់។ ព្រំដែនកំណត់ដែលឪពុកម្តាយបង្កើតឡើងនៅក្នុងគ្រួសារ ធ្វើឱ្យគ្រួសារមានបរិយាកាសដែលជួយឱ្យគេមានសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក។ ទាំងកូន ទាំងស្វាមី ភរិយា ព្រមទាំងឪពុកម្តាយ សុទ្ធតែមានឱកាសបង្ហាញនូវសេចក្តីស្រឡាញ់ តាមរយៈការគោរព និងកាន់តាមព្រំដែនកំណត់ទាំងនេះ។

យើងក៏ត្រូវចាំដែរថា ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជាព្រះអាទិករ ហើយទ្រង់បានបង្កើតទាំងមនុស្សប្រុស និងមនុស្សស្រីមក។ មនុស្សទាំងប្រុសទាំងស្រីត្រូវយល់ ហើយត្រូវរស់នៅក្នុងសម្ព័ន្ធភាពដែលព្រះអាទិករបានបង្កើត។ បម្រាមចំពោះផ្ទៃលើនេះ មិនមែនដើម្បីឱ្យព្រះមើលឃើញការមិនស្តាប់បង្គាប់របស់គេនោះទេ ដ្បិតទ្រង់ជ្រាបស្រេចហើយថា ពួកគេនឹងមិនស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ទេ ប៉ុន្តែផ្ទុយទៅវិញ បម្រាមចំពោះផ្ទៃលើនេះ ធ្វើឡើងដើម្បីឱ្យមនុស្សមានឱកាសស្គាល់ព្រះ ទៅតាមសណ្តានពិតរបស់ទ្រង់។ វាជាឱកាសសមរាប់ឱ្យពួកគេស្គាល់តួនាទីរបស់ខ្លួន ក្នុងនាមជានិរ័ត្នដ៏មានតម្លៃ ព្រមទាំងស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ចេញពីចិត្ត តាមរយៈការចុះចូលចំពោះសិទ្ធិអំណាចដែលទ្រង់មានមកលើពួកគេ។

ក្នុងលោកុប្បត្តិ ៣:៥ សំណួរចុងក្រោយសត្វពស់ជាសំណួរដែលសួរថា តើអ្នកណាធ្វើជាព្រះ! សំណួរនេះគឺនៅតែដដែល រហូតដល់កូនក្លាយជាមនុស្សផង តើអ្នកណាធ្វើជាឪពុកម្តាយ? ព្រះជាម្ចាស់ចង់ឱ្យអ្វី? ដែលទ្រង់បង្កើតមក ឈប់សម្រាកយ៉ាងប្រាកដ ដោយស្គាល់ពីសម្ព័ន្ធភាពដែលគេមានជាមួយនិងទ្រង់។ ទ្រង់គឺជាព្រះ ជាព្រះដែលបង្កើតពួកគេមក ហើយពួកគេ គឺជានិរ័ត្នដែលទ្រង់បង្កើតមក។ ទ្រង់ចង់ឱ្យគេស្គាល់តែភាពសប្បុរសរបស់ទ្រង់តែប៉ុណ្ណោះ ទ្រង់ថែមទាំងបានបង្ហាញភាពសប្បុរសរបស់ទ្រង់ នៅក្នុងរបស់គ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់បានបង្កើត។ ទ្រង់ចង់ឱ្យពួកគេមានអំណររីករាយនៅក្នុងសម្ព័ន្ធភាពនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ជាមួយទ្រង់ និងជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក។ ទ្រង់ចង់ទទួលបានបន្ទុកទំនួលខុសត្រូវលើការស្គាល់ល្អអាក្រក់ ហើយចង់ការពារពួកគេពីឥទ្ធិពល និងអំណាចរបស់វា។ សេចក្តីស្រឡាញ់ដែលទ្រង់មានចំពោះរបស់គ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់បានបង្កើត ជាពិសេសចំពោះសម្ព័ន្ធភាពនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលទ្រង់ចង់មានជាមួយមនុស្ស កំពុងប្រឈមនឹងហានិភ័យ។ ប៉ុន្តែ ទ្រង់សុខចិត្តប្រឈមនឹងហានិភ័យហើយប្រទានឱ្យគេមានឱកាសបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ខ្លួនចំពោះទ្រង់ តាមរយៈការទុកចិត្តព្រះបន្ទូល ហើយរស់នៅដោយស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់។ ជាលទ្ធផល ជីវិតរបស់ពួកគេនឹងផ្តោតយកទ្រង់ និងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ជាសំខាន់។

ចូរសរសេរគម្ពីរ លោកុប្បត្តិ ៣:៦ ដោយនឹកចាំការរៀបរាប់ខាងលើទុកក្នុងចិត្ត ហើយស្រមៃមើលសារៈសំខាន់នៃពាក្យនីមួយៗ។

“...នាងក៏យកផ្លែមកបរិភោគ ព្រមទាំងចែកឱ្យដល់ប្តីបរិភោគដែរ គាត់ក៏បរិភោគតាម”

ការសង្ខេបគិត៖

១. ចូរចំណាយពេលពិចារណាយ៉ាងស្ងៀមស្ងាត់។ តើអ្នកមានទស្សនៈយ៉ាងណាចំពោះអ្វីដែលបានកើតឡើង? តើការដែលស្គាល់តែសេចក្តីល្អ និងភាពសប្បុរសរបស់ព្រះ នោះទំនងដូចនឹងអ្វី ចំណែកក្រោយពេលដែលបានជឿលើពាក្យកុហកវិញនោះ តើទំនងដូចជាអ្វីដែរ? លោកប្បវត្តិ ៣:៧ ថែមថា “នោះស្រាប់តែ _____ របស់អ្នកទាំង២បាន _____ ...” តើការបន្តទៅតាមពាក្យកុហក និងការបោកបញ្ឆោត បង្កនូវភាពអន្តរាយអ្វីខ្លះ? _____
២. តើនាងអេវ៉ាគួរធ្វើយ៉ាងណា ដើម្បីបន្ថយការមិនស្តាប់បង្គាប់ដោយបរិភោគផ្លែឈើដែលទ្រង់ហាម? តើអ្នករាល់គ្នាបានប្រព្រឹត្តទង្វើអ្វីខ្លះ ដែលជាការមិនស្តាប់បង្គាប់ ឬជាអំពើបាបនោះ? តើមានពាក្យកុហកអ្វីខ្លះ ដែលអ្នករាល់គ្នាបាននិយាយប្រាប់ខ្លួនឯង? _____

ការអនុវត្ត៖ ការពិចារណារបស់អ្នករាល់គ្នា អាចនាំឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានឱកាសជឿច្បាស់ដោយខ្លួនឯង។

១. ចូររកនិងអំពីពេលវេលាមួយដែលអ្នករាល់គ្នាចាញ់សេចក្តីល្អ បះបោរ ហើយមិនស្តាប់បង្គាប់។ តើកាលៈទេសៈនោះមានលក្ខណៈដូចម្តេច? _____

ចំណាំ៖ អំពើបាប គឺជាជម្ងឺមួយដែលប្រជាប្រិយក្នុងជីវិតមនុស្សគ្រប់គ្នា រួមទាំងអ្នករាល់គ្នា និងខ្ញុំផងដែរ។ ការអត់ទោសបាប ជារបស់ដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឱ្យ។ ការអត់ទោសបាបរបស់យើង ក្រោសការខូចបង់ដែលអំពើបាបបានបង្កឡើង គឺជាការខូចបង់ដែលផ្តាច់យើងចេញពីទ្រង់។ ការអត់ទោសបាប ផ្សះផ្សារសម្ពន្ធភាពរបស់យើងសារជាថ្មី និងនាំមកនូវមេត្រីភាព។ ពេលយើងផ្តល់ការអត់ទោសដល់អ្នកដែលបានធ្វើខុសមកលើយើង នោះអំណើរការនៃការក្រោសឱ្យជា ក៏ចាប់ផ្តើមផ្សះផ្សារសម្ពន្ធភាពនោះសារជាថ្មី។ នៅពេលព្រះជាម្ចាស់អត់ទោសឱ្យយើងយើងក៏ត្រូវអត់ទោសឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមកដែរ។ នៅក្នុងសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ព្រះអម្ចាស់ យើងអធិស្ឋានថា “សូមអត់ទោសសេចក្តីកំហុសរបស់យើងខ្ញុំ ដូចជាយើងខ្ញុំបានអត់ទោសដល់អ្នកដែលធ្វើខុសនឹងយើងខ្ញុំដែរ។”

៣. តើអ្នករាល់គ្នាមានឱកាសនូវផ្តល់សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ និងការអត់ទោសដល់នរណាម្នាក់ ដោយសារអ្នកបានស្គាល់ព្រះចេស្តានៃសេចក្តីស្រឡាញ់ និងការអត់ទោសបាបក្នុងជីវិតរបស់អ្នករាល់គ្នា នៅពេលណា? តើគេម្នាក់នោះជានរណា តើព្រះជាម្ចាស់ប្រើអ្នករាល់គ្នាឱ្យនាំយកសេចក្តីស្រឡាញ់ និងការអត់ទោសឱ្យគេ ដោយវិធីណា?

ការអធិស្ឋាន៖ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំអាចលន់ត្រូវការមិនស្តាប់បង្គាប់របស់ទូលបង្គំតែប៉ុណ្ណោះ ទូលបង្គំបានបះបោរទាស់នឹងទ្រង់ច្រើនណាស់ តាមរយៈទង្វើ ពាក្យសម្តី និងការគិត ដែលទូលបង្គំបានសម្រេចចិត្តធ្វើ។ ទូលបង្គំសូមឱ្យទ្រង់អត់ទោសដល់ទូលបង្គំ ហើយរំលឹកទូលបង្គំឱ្យដឹងថា ទ្រង់បានបង្កើតទូលបង្គំដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយទ្រង់ចង់ឱ្យទូលបង្គំមានជីវិតបរិសុទ្ធ និងជីវិតដែលត្រូវបានអត់ទោសបាប តាមរយៈព្រះយេស៊ូវជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ទូលបង្គំ។

ផ្នែកទី៤

សេចក្តីចង្រៀន៖ ចូរយើងត្រឡប់ទៅមើលហេតុការណ៍ដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ៣:៦។ អំដាម និងនាងអេវ៉ា ចាញ់សេចក្តីល្ងង់ ហើយភ្នែករបស់គេក៏បានភ្លឺឡើង។ ការចង្អុលទៅគេ ហើយនិយាយថា “ឯងនេះ ធ្វើឱ្យពួកយើងអន្តរាយទាំងអស់! បើយើងរិញ យើងគ្មានផ្លូវធ្វើដូចឯងទេ” គឺជាការងាយទេ។ ការគិតថា យើងគ្មានអ្វីពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហានេះ គឺជាការងាយទេ ដ្បិតយើងមានពួកគេរង់ចាំឱ្យយើងបន្ថែមស្រេចហើយ ប៉ុន្តែ ចូរយើងមើលឱ្យល្អិតល្អន់ជាងនេះបន្តិចវិញ។

កន្លែងដែលត្រូវចាប់ផ្តើមមើល គឺការលាតត្រដាងអំពីភាពស្រេកឃ្លាន។ ផ្ទៃឈើដែលគេរៀបរាប់នៅក្នុងជំពូក៣ ទំនងជាដូច “ផ្ទៃឈើ” ដែលយើងបរិភោគសព្វថ្ងៃ។ តើមានពាក្យពេចន៍អ្វីខ្លះរៀបរាប់ពីផ្ទៃឈើ ក្នុងលោកុប្បត្តិ ៣:៦?

- ផ្ទៃឈើនោះ: _____
- ផ្ទៃឈើនោះ: _____
- ហើយជាដើមដែល _____

ផ្ទៃឈើនោះបរិភោគបាន ក៏ជាទីគាប់ដល់ភ្នែក ហើយជាដើមដែលល្អមួយចំនួនបាន ដើម្បីឱ្យបានប្រាថ្នា។

ភាពស្រេកឃ្លានទី១ គឺចង់ឱ្យសេចក្តីប្រាថ្នារបស់យើង ធ្វើឱ្យជីវិតរស់ ចង់ធ្វើជាព្រះខ្លួនឯង។ ភាពស្រេកឃ្លាននេះ បង្ហាញចេញយ៉ាងច្បាស់ តាមរយៈសេចក្តីប្រាថ្នាចង់បានថែមទៀត។ ចិត្តយើងមិនចេះស្តប់ឡើយ ភាពស្រេកឃ្លានរបស់យើង មិនចេះឆ្អែតឆ្អន់នោះទេ។ ពេលយើងមានលុយតិចតួច យើងចង់បានលុយច្រើន ពេលយើងមានលុយច្រើន យើងចង់បានឱ្យកាន់តែច្រើន។ ពេលយើងមិនសូវល្បី យើងចង់ល្បី ពេលយើងបានល្បី យើងចង់ល្បីឱ្យជាងមុន។ យើងកំពុងរស់នៅក្នុងវិញ្ញាណដែលមិនចេះស្តប់ស្តល់ ជីវិតរបស់យើងបរាជ័យក្នុងការដោះស្រាយអំពីការដឹងគុណ និងការអរគុណ។ ការឆ្កោតជីវិតរបស់យើងទៅលើសេចក្តីប្រាថ្នារបស់ខ្លួន ដូចជាចង់បាននេះ ចង់បាននោះមិនចេះត្រប់នេះហើយ គឺជាការល្ងង់!

ការសង្ខេបទី១៖ ចូរនឹកគិតអំពីពេលមួយ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានសង្កេតឃើញ ឬប្រហែលជាបានឆ្លងកាត់កាលៈទេសៈដែលត្រូវត្រប់ត្រងដោយសេចក្តីប្រាថ្នារបស់អ្នករាល់គ្នា៖

១. តើកាលៈទេសៈនោះ មានសភាពយ៉ាងដូចម្តេច? _____
២. តើនោះជាបទពិសោធន៍នៃការស្រេកឃ្លានដែលមិនចេះស្តប់ស្តល់នោះមែនឬទេ? _____
៣. ចុះលទ្ធផលទៅយ៉ាងណា? _____

ភាពស្រេកឃ្លានទី២ គឺសេចក្តីប្រាថ្នាចង់បានភាពរីករាយ។ ប្រសិនបើវាបំពេញសេចក្តីត្រូវការរបស់ខ្ញុំបាន នោះខ្ញុំចង់បានវា ប្រសិនបើវាមើលទៅល្អ ស្អាត ឆ្ងាញ់ នោះខ្ញុំចង់បានវា។ ការស្រេកឃ្លានភាពរីករាយ ក៏មិនចេះស្តប់ស្តល់ដែរ។ ភាពតែងមានវិធីបង្កើនការទាមទាររបស់វាជានិច្ច វាអាចក្លាយជាទម្លាប់ រួចក្លាយជាការញៀនរងបង់។ ភាពរីករាយអាចលុបបំបាត់នូវការគិតរកហេតុផល ការសម្រេចចិត្ត និងគំនិតមានប្រយោជន៍ ដែលធ្វើឱ្យមនុស្សប្រព្រឹត្តឃ្លានពីភាពអត្មានិយមរបស់ខ្លួនទៅទៀត។ ចុងក្រោយ ភាពរីករាយនេះ អាចធ្វើឱ្យសម្ពន្ធភាពប្រឈមនឹងហានិភ័យ។ តើនឹងមានអ្វីកើតឡើងចំពោះសម្ពន្ធភាពរបស់មនុស្ស និងព្រះ ប្រសិនបើគេយកភាពរីករាយមកធ្វើជាត្រីមុខនៃជីវិតរបស់គេ? _____

គរុសុត្តនិកាយ៖ ចូររិះគិតអំពីពេលមួយដែលភាពស្រេកឃ្លានចង់បានភាពរីករាយរបស់អ្នក ធ្វើឱ្យសម្ពន្ធភាពរបស់អ្នក ជាមួយមនុស្សដទៃ ឬអាចជាសម្ពន្ធរបស់អ្នកជាមួយនិងព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់ ប្រឈមនឹងហានិភ័យ។

១. តើមានអ្វីខ្លះដែលធ្វើឱ្យភាពរីករាយមានតម្លៃស្មើនឹងហានិភ័យនៃការខូចខាត ឬបាត់សម្ពន្ធភាព? _____

២. ពេលអ្នករាល់គ្នាពិចារណាអំពីរឿងនេះ ចូរសួរខ្លួនឯងថា តើខ្ញុំអាចបង្កាត់ខ្លួនយ៉ាងណាខ្លះ ដើម្បីតស៊ូនិងលទ្ធផល ដែលត្រូវកើតឡើង? _____

ភាពស្រេកឃ្លានទី៣ គឺសេចក្តីប្រាថ្នាចង់បានប្រាថ្នា។ ចំណេះវិជ្ជាគឺជាអំណាច កាលណាយើងដឹងថា យើងកាន់តែ អាចគ្រប់គ្រងការប្រព្រឹត្តរបស់ខ្លួនឯងចំពោះអ្នកដទៃ នោះយើងនឹងអាចកម្លោះអ្នកដទៃ ដើម្បីអ្នកថាខ្លួនពូកែ។ អំណាចធ្វើ ឱ្យយើងចេះគ្រប់គ្រង “លោកនេះជាប្រធានអញ អញនឹងបង្ក្រាបវាឱ្យបាន”។ អំណាច និងការគ្រប់គ្រង នាំឱ្យយើងជឿថា យើងមិនត្រូវការនរណាទៀតឡើយ ហើយយើងអាចរស់នៅដោយសេចក្តីអំណាច និងភាពឯករាជ្យ មិនត្រូវការពឹងផ្អែក លើព្រះដ៏ជាព្រះអាទិករទៀតទេ។ ជាថ្មីម្តងទៀត ចូរអ្នករាល់គ្នាពិចារណាអំពីហេតុការណ៍ដែលនឹងកើតឡើង ប្រសិនបើ មនុស្សម្នាក់អនុញ្ញាតឱ្យការប្រដេញតាមអំណាចក្លាយទៅជាចំណុចស្នូលនៃជីវិតរបស់គេ។ _____

គរុសុត្តនិកាយ៖ ចូរពិចារណាអំពីកាលៈទេសៈមួយ ពេលដែលតម្រូវការនៃអំណាច និងការគ្រប់គ្រង បានបង្កឱ្យមាន ការលំបាក...

១. តើអ្វីខ្លះដែលបានបង្កើតឱ្យមានតម្រូវការចំពោះការរស់នៅដោយឯករាជ្យ? _____

២. តើអ្វីខ្លះដែលធ្វើឱ្យចំណេះដឹង អំណាច និងការគ្រប់គ្រង ទាក់ទាញចិត្តយ៉ាងនេះ? _____

៣. តើមានអ្វីកើតឡើង ប្រសិនបើអំណាចក្លាយជាចំណុចស្នូលនៃជីវិត? _____

ក្នុងបទពិភាក្សាអេសាយ ១៤:១៣-១៤ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានសម្តែងព្រះហឫទ័យទ្រង់ចំពោះមនុស្ស តាមរយៈហោរា អេសាយ។ តើមនុស្សដែលព្រះបានបង្កើត និយាយអ្វីខ្លះ? ចូរសរសេរឃ្លាទាំងប្រាំ ដែលមានពាក្យថា “អញនឹង...”

- ១. អញនឹង _____
- ២. អញនឹង _____
- ៣. អញនឹង _____
- ៤. អញនឹង _____
- ៥. អញនឹង _____

ការលើកតម្កើងខ្លួនឯងឱ្យដូចព្រះ គឺជាដំណាក់កាលចុងក្រោយបង្អស់ នេះហើយជាការល្អរុងរឿងដែលស្រ្តីបានជ្រើស រើសយក។ ចូរយើងបន្តសាច់រឿងទៅមុខទៀត ក្រែងលោយើងមើលរំលងភ័ស្តុតាងដែលយើងអាចយល់បាន។ ស្រ្តីគឺជា មនុស្សដំបូងដែលបានបរិភោគផ្លែឈើ ប្តីនាងក៏នៅជាមួយដែរ ហើយគាត់ហាក់ដូចជាចាប់អារម្មណ៍នឹងស្តាប់តាមពាក្យ ដែលសត្វពស់និយាយ ជាងព្រះបន្ទូលព្រះ ដ្បិត “នាងក៏បានចែកឱ្យដល់ប្តីដែលនៅជាមួយ ហើយគាត់ក៏បរិភោគតាម។”

ការទទួលខុសត្រូវខ្ពស់៖ យើងអាចសម្លឹងមើលទៅព្រះដែលស្រឡាញ់យើង ហើយថ្វាយសណ្ឋានបឋមរបស់យើងដល់ទ្រង់ ដោយចំណាយពេលវេលាយ៉ាងស្មើគ្នា។ ចូរចុះបញ្ជីបទពិធីរួម ៣:២៣-២៤។ ឃ្លាចុងក្រោយក្នុងខទី២២ថែងថា "ដ្បិតគ្មានអ្វីខុសអំពីគ្នាទេ"។ ចូរសរសេរ ខទី២៣ និងខទី២៤ ដោយចាប់ផ្តើមថា "គ្មានអ្វីខុសអំពីគ្នាទេ... _____"

ខ្ញុំសូមលើកទឹកចិត្តអ្នករាល់គ្នា ឱ្យទន្ទេញបទពិធីរួមទាំង២ខនេះឱ្យចាំ។ ចូរចាប់ផ្តើមបន្ថែមបទពិធីនេះទៅក្នុងការ ចងចាំរបស់អ្នក។ ខតម្ហីនេះរំលឹកប្រាប់យើងថា មនុស្សទាំងអស់មានចំណុចមួយដូចគ្នា គឺគ្រប់គ្នាបានធ្វើបាប និងខកខាន ក្នុងការស្តែងពីរូបអង្គរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ទៅកាន់ពិភពលោកដែលព្រះបានបង្កើតមក ដូចដែលទ្រង់ចង់បាន (លោកុប្បត្តិ ១:២៧)។ ប៉ុន្តែ ក្នុងពេលជាមួយគ្នានោះ ខតម្ហីនេះក៏ប្រាប់យើងដែរថា យើងត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតដោយទេ តាមរយៈ ព្រះគុណដែលបានមកពីការប្រោសលោះ ដោយសារព្រះយេស៊ូវ។

និយមន័យ៖

១. **ត្រូវបានរាប់ជាសុចរិត** - ព្រះជាម្ចាស់មិនប្រកាន់ទោសបាបខ្ញុំទៀតទេ ហើយខ្ញុំក៏លែងត្រូវប្រឈមទៅនឹងការចោទ ប្រកាន់ ដោយសារតែការមិនស្តាប់បង្គាប់របស់ខ្ញុំទៀតដែរ។ "ជាប់មានទោស" ជាពាក្យផ្ទុយនឹងពាក្យថា "បានរាប់ ជាសុចរិត"។ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រកាសថា រូបខ្ញុំគ្មានកំហុសទេ ទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់ខ្ញុំទៀតថា សម្ពន្ធភាពរបស់ខ្ញុំ ហើយនិងទ្រង់ ត្រូវបានផ្សះផ្សារឡើងវិញហើយ។ ជីវិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ រួមទាំងការរងទុក្ខ និងការសុគតរបស់ ទ្រង់ គឺធ្វើឡើងសម្រាប់ខ្ញុំ ទ្រង់ធ្វើឱ្យខ្ញុំបានសុចរិតនៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់។
២. **ព្រះគុណ** - ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានឱ្យខ្ញុំនូវសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលខ្ញុំមិនអាចរកបាន ហើយក៏មិនសមនឹងទទួលដែរ ដ្បិតខ្ញុំបានធ្វើឱ្យទ្រង់ឈឺចាប់ពេកពន់។ ទោសនៃការមិនស្តាប់បង្គាប់របស់ខ្ញុំ គឺជាសេចក្តីស្តាប់ នេះហើយជាផល នៃអំពើបាប ដែលខ្ញុំត្រូវទទួល។ សូមអាន លោកុប្បត្តិ ២:១៧ និង រ៉ូម ៦:២៣។ ប៉ុន្តែ ដោយសារតែការសុគត របស់ព្រះយេស៊ូវ ខ្ញុំបានទទួលនូវសេចក្តីស្រឡាញ់ និងព្រះគុណ ដែលខ្ញុំមិនសមនឹងទទួល ហើយសេចក្តីស្រឡាញ់ នេះបានប្រោសខ្ញុំឱ្យរួច ដើម្បីឱ្យខ្ញុំអាចរស់នៅជាមួយនិងទ្រង់អស់កល្បជានិច្ច។
៣. **ការប្រោសលោះ** - ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ចង់ទិញ ឬលោះយករបស់គ្រប់យ៉ាងដែលបានបាត់បង់ទៅ ដោយសារអំពើបាប បាប ត្រឡប់មកវិញ។ ភាពគ្មានទោសរបស់ខ្ញុំបានបាត់បង់ទៅហើយ សម្ពន្ធភាពរបស់ខ្ញុំជាមួយនិងព្រះអង្គ ក៏បាន បាត់បង់ទៅដែរ ហើយខ្ញុំបានក្លាយជាទោសករចំពោះអំពើបាប សេចក្តីស្តាប់ និងមារសាតាំងផង។ តម្លៃលោះជីវិតខ្ញុំ ឱ្យរួចពី "ទោសភាព" នេះ មានតែជីវិតព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ គឺព្រះយេស៊ូវប៉ុណ្ណោះ។ ការប្រោសលោះ គឺជាការដែល ព្រះទ្រង់យកខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ និងសង្គ្រោះខ្ញុំពីការសង្កត់សង្កិន ពីទោសនៃសេចក្តីស្តាប់ ដែលបានធ្លាក់លើខ្ញុំដោយ សារតែអំពើបាប។ ទ្រង់បានធ្វើកិច្ចការនេះ តាមរយៈការរស់នៅក្នុងជីវិតដ៏បរិសុទ្ធ តាមរយៈការសុគត និងការរស់ ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំ។

ចំណាំ៖ ពាក្យទាំងនេះនឹងត្រូវគេយកមកប្រើជាថ្មីម្តងទៀត ក្នុងលុតមេរៀននេះទាំងអស់។ មកដល់ត្រង់ចំណុច នេះ ខ្ញុំសូមលើកទឹកចិត្តអ្នករាល់គ្នាឱ្យស្គាល់ពាក្យដែលមានចែងក្នុងបទពិធីនេះ (រ៉ូម ៣:២៣-២៤)។ ចូរបន្ថែមនិយម ន័យពាក្យនេះ ព្រមទាំងពាក្យផ្សេងៗទៀត ទៅក្នុងសៀវភៅសរសេររបស់អ្នកសម្រាប់ជាឯកសារយោងនៅពេលក្រោយ បន្ថែមទៅក្នុងបញ្ជីនិយមន័យពាក្យ នៅក្នុងសៀវភៅកំណត់ត្រារបស់អ្នកផង។

ការអធិស្ឋាន៖ សូមពិចារណាអំពីបទគម្ពីររ៉ូម ៣:២៣-២៤ សារជាថ្មី... ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំបានប្រព្រឹត្តនូវអំពើ
 បាប ហើយទូលបង្គំមិនសមនឹងទទួលបានអ្វីទាំងអស់ ក្រៅតែពីសេចក្តីស្តាប់ដំនើរនៅអស់កល្បជានិច្ច។ អរព្រះគុណព្រះអង្គ
 ចំពោះព្រះយេស៊ូវដែលបានរាប់ទូលបង្គំជាសុចរិត ទ្រង់បានលោះទូលបង្គំដោយព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ ហើយបានធ្វើឱ្យ
 ទូលបង្គំបានក្លាយជាកូនរបស់ព្រះអង្គសារជាថ្មី។ អរព្រះគុណទ្រង់ ដែលមិនប្រកាន់ទោសរបស់ទូលបង្គំ លើកលែងទោស
 ដល់ទូលបង្គំ ហើយប្រកាសថា ទូលបង្គំគ្មានទោស។ អរព្រះគុណទ្រង់ចំពោះព្រះគុណ និងសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលទូលបង្គំ
 មិនសមនឹងទទួល។ អរព្រះគុណចំពោះព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះដ៏ប្រោសលោះដែលបានប្រោសទូលបង្គំឱ្យរួចមានសេរី ហើយ
 បានធ្វើឱ្យទូលបង្គំក្លាយជាកម្មសិទ្ធិរបស់ទ្រង់ តាមរយៈការអត់ទោសបាប។ _____

ផ្នែកទី៥

គេហទិដ្ឋ៖ លោកុប្បត្តិ ៣:៧-១៣

សេចក្តីផ្តើម៖ អំពើបាបបានចូលមកក្នុងលោកិយនេះហើយ។ លោកុប្បត្តិ ៣:៧ រៀបរាប់ពីហេតុការណ៍ដែលបានកើត
 ឡើងជាបន្តទៀត “នោះស្រាប់តែ...”

- ភ្នែករបស់អ្នកទាំង២ _____
- ហើយគេដឹងថាខ្លួន _____
- ក៏យក _____
- មកធ្វើជា _____ ។”

ការមិនស្តាប់បង្គាប់ មានលទ្ធផលរបស់វា ពេលមាននរណាម្នាក់ល្មើសច្បាប់ចរាចរ លទ្ធផលនៃបទល្មើសនេះគឺ
 សំបុត្រផាកពិន័យដែលគេត្រូវបង់ជាប្រាក់។ ពេលក្មេងម្នាក់មិនស្តាប់បង្គាប់ឪពុកម្តាយ ឬអាណាព្យាបាល ដោយចេតនា
 ក្មេងនោះនឹងត្រូវទទួលពិន័យ។ លទ្ធផលនៃការមិនស្តាប់បង្គាប់របស់អំដាម និងអេវ៉ា ក៏កើតឡើងភ្លាមៗដែរ ក្រោយពីគេ
 បានល្មើសនឹងបញ្ញត្តិរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលហាមមិនឱ្យគេបរិភោគផ្លែ “ដឹងខុសត្រូវ”។ គេបានភ្នក់នូវទុក្ខទោសដែលព្រះ
 ទ្រង់មិនបានបម្រុងទុកសម្រាប់គេទាល់តែសោះ។

ចូរយើងត្រឡប់ទៅអាន ខទី៧-១៣ សារជាថ្មីវិញ នៅពេលនេះ។

លទ្ធផលលទ្ធផល៖

លទ្ធផលទាន់ហាននៃអំពើបាប គឺការខ្មាសអៀន “គេដឹងថាខ្លួននៅជា _____” (លោកុប្បត្តិ ៣:៧)។
 ពួកគេបានស្គាល់ការល្អហើយ តែពេលនេះគេថែមទាំងស្គាល់ការអាក្រក់ទៀត ដូច្នេះការគ្របបាំងដ៏ធំក៏ត្រូវបានធ្វើឡើង។
 កិច្ចការដំបូងដែលពួកគេធ្វើ គឺក្តាស់ _____ ភ្ជាប់គ្នា ធ្វើជា _____ សម្រាប់ខ្លួនឯង។
 ភាពខ្មាសអៀនរបស់គេ ផ្តាច់ពួកគេចេញពីគ្នា ហេតុនេះទើបគេត្រូវធ្វើការគ្របបាំង។ ភាពជិតស្និទ្ធដែលពួកគេធ្លាប់មាន
 ចំពោះគ្នា បានបញ្ចប់ទៅហើយ ដូច្នេះពេលនេះពួកគេត្រូវដោះស្រាយបញ្ហាដែលស្ថិតចន្លោះសម្ពន្ធភាពរបស់ពួកគេ។

លទ្ធផលលទ្ធផល៖

សូមអាន ខទី៨-១០។ លទ្ធផលនៃអំពើបាប ដែលគួរឱ្យកត់សម្គាល់បន្តទៀតនេះ គឺកំហុស។ កំហុសធ្វើឱ្យយើង
 ចង់លាក់ខ្លួនឱ្យឆ្ងាយ ខទី៨ ថែងថា “... នោះអំដាម និងប្រពន្ធគាត់ក៏ _____ និង _____”

នៅកណ្តាល _____ នៅក្នុងសួនច្បារ។ ពេលនេះ ពួកគេបានយករបស់ដែលព្រះជាម្ចាស់បង្កើត មកគ្របបាំង និងបំប្លែងអាត្មា ពីព្រះដែលបានបង្កើតពួកគេមក ហើយរស់នៅជាមួយគេក្នុងនាមជាមិត្តសម្លាញ់។ ពួកគេគ្មានអ្វីដែលត្រូវខ្លាចទ្រង់នោះទេ ប៉ុន្តែពេលនេះ ពួកគេកំពុងតែលាក់ខ្លួនចូលទៅក្នុងព្រះអង្គ។

- ព្រះយេស៊ូវដឹងជាព្រះទ្រង់ហៅវាអំដោយបន្ទូលថា “ _____ ?”
- គាត់ទូលឆ្លើយថា “ _____ ”។

ពេលព្រះជាម្ចាស់បង្កើតគេមក គេមិនដឹងថាខ្លួនគេនៅជាអាក្រាតនោះទេ។ ការនៅជាអាក្រាត គឺជាសញ្ញា ឬជា និមិត្តរូបបញ្ជាក់ថា នៅលើផែនដីនេះ គ្មានអ្វីអាចកាត់ផ្តាច់ពួកគេចេញពីព្រះជាម្ចាស់ ឬពីគ្នាទៅវិញទៅមកបានឡើយ នេះហើយជាមធ្យោបាយដែលព្រះជាម្ចាស់បានបម្រុងទុកឱ្យពួកគេរស់នៅជាស្វាមីភរិយា ហើយរស់នៅជាមួយទ្រង់។ តើអ្នកណាប្រាប់ឯង? ភាពខ្មាសអៀន និងកំហុស លាតត្រដាងនូវអំពើបាបរបស់គេ ដោយសារភាពខ្មាសអៀន ពួកគេបានដឹងថា ខ្លួននៅជាអាក្រាត។ ដោយសារកំហុសរបស់គេ ពួកគេភ័យខ្លាច ហើយលាក់ខ្លួនចូលទៅក្នុងអាត្មា ភាពគ្មានទោសរលាយបាត់អស់ហើយ។

សំណួរ៖ យើងរាល់គ្នាក៏ប្រហែលជាមិនខុសពីគេដែរទេ ពេលមាននរណាម្នាក់រកឃើញកំហុសយើង តើយើងឆ្លើយតបទៅគេវិញយ៉ាងដូចម្តេច? តើមិនមែនសួរគេវិញថា “តើអ្នកណាប្រាប់អ្នក?” ទេឬអី? បែកការណ៍ហើយ! ភ្លាមៗនោះគឺយើងចង់រត់ទៅរកកន្លែងលាក់ខ្លួន យើងប្រហែលជាយកដើមឈើមកធ្វើជាកន្លែងលាក់ខ្លួនទេ ប៉ុន្តែ យើងចង់ពិតជាចង់លាក់ខ្លួនខ្លាំងណាស់។

1. តើអ្នករាល់គ្នាយល់ថា ការទទួលស្គាល់ភាពខ្មាសអៀន និងកំហុសដែលអ្នករាល់គ្នាបានប្រព្រឹត្តិអតីតកាល គឺជាការលំបាកណាស់មែនទេ? _____
2. តើអ្នករាល់គ្នាយកអ្វីខ្លះធ្វើជា “ការគ្របបាំង” ដើម្បីព្យាយាមលាក់ខ្លួនពួកគេពីព្រះ និងពីអ្នកដទៃ? _____
3. តើអ្នកទៅជួននៅឯណា ឬដោះស្រាយយ៉ាងណា ពេលអ្នកខ្លាចគេដឹងរឿងពិតរបស់អ្នក និងខ្លាចគេដឹងអំពីកំហុសដែលអ្នកបានប្រព្រឹត្តិ? _____

លទ្ធផលលទ្ធិ៣៖

លទ្ធផលទី៣នៃអំពើបាប ដែលគួរឱ្យកត់សម្គាល់នេះ គឺតម្រូវការនៃការបន្ថែមលើអ្នកដទៃ ឬក៏អ្វីផ្សេងទៀត។ នៅក្នុង ខទី១១ ព្រះជាម្ចាស់សួរថា “ _____ ?”

- តើអំដោយឆ្លើយទៅវិញ យ៉ាងដូចម្តេច? _____ ទូលបង្គំទទួលទានទៅ។ អំដោយមិនត្រឹមតែព្យាយាមបន្ថែមអេវ៉ាប៉ូណ្តោះទេ គាត់ថែមទាំងព្យាយាមបន្ថែមទៅលើព្រះជាម្ចាស់ទៀតផង! “ស្រី ដែល _____ បានប្រទានឱ្យនៅជាមួយទូលបង្គំ...” រួចព្រះយេស៊ូវដឹងជាព្រះ ទ្រង់មានបន្ទូលសួរទៅស្រីថា “ _____ ?”
- ស្រីក៏ព្យាយាមរកកន្លែងផ្សេងដើម្បីបន្ថែម បានជានាងឆ្លើយឡើងថា “ _____ ”

ការបន្ថែម ត្រូវការកន្លែងសម្រាកដាក់វា ប៉ុន្តែ តើការបន្ថែមបង្កអ្វីខ្លះដល់សម្ព័ន្ធភាព? ដូចដែលយើងបានដឹងពី ខទី៧រួចហើយថា ការបន្ថែមមិនត្រឹមតែកាត់ផ្តាច់មនុស្សប្រុស ពីការិយារបស់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះទេ វាថែមទាំងកាត់ផ្តាច់គេពី ព្រះជាម្ចាស់ដែលស្រឡាញ់របស់ដែលទ្រង់បានបង្កើត និងជាព្រះដែលចង់ឱ្យគ្រប់របស់ដែលទ្រង់បានបង្កើត ទទួលនូវអ្វី ដែលប្រសើរថ្លៃថ្នាំបំផុត។

ការសង្ខេប៖

១. ចូរចំណាយពេលយ៉ាងខ្លី ដើម្បីពិចារណាអំពីបញ្ហាដែលធ្វើឱ្យអ្នកបន្ថែមព្រះជាម្ចាស់។ _____
២. ចូរនឹកថាអំពីពេលមួយដែលអ្នកធ្លាប់ក្លាយខ្លួនជាអ្នកទទួលការស្តីបន្ថែម។ _____
៣. អំពើបាបធ្វើឱ្យបដិសេធមិនទទួលខុសត្រូវចំពោះការគិត និងការប្រព្រឹត្តរបស់ខ្លួន គឺតែមានមនុស្សណាម្នាក់ ឬ របស់អ្វីផ្សេងទៀតដែលយើងចង់បន្ថែម ប៉ុន្តែ មិនមែនខ្លួនយើងទេ។ ប្រសិនបើមនុស្សហ៊ានទទួលខុសត្រូវ និង លែងសម្លឹងរកអ្នកណាផ្សេងមកបន្ថែម រួមទាំងព្រះជាម្ចាស់ផងនោះ តើវានឹងមានអ្វីខ្លះខុសប៉ុក? _____
៤. តើអ្នកគិតទេថា ខ្លួនអ្នកផ្ទាល់ត្រូវទទួលខុសត្រូវ ហើយឈប់ទម្លាក់កំហុសលើអ្វីផ្សេង? ប្រសិនបើដូច្នោះមែន តើអ្នកត្រូវសម្រេចចិត្តធ្វើការផ្លាស់ប្តូរអ្វីខ្លះ? _____

ការអធិស្ឋាន៖ ឱព្រះដ៏ជាព្រះអម្ចាស់អើយ! ទូលបង្គំជាប់មានទោសដោយសារតែ ភាពខ្មាសអៀន សេចក្តីកំហុស និង ការបោះបង់ទទួលខុសត្រូវចំពោះការសម្រេចចិត្តដែលទូលបង្គំបានធ្វើ នៅក្នុងជីវិតទូលបង្គំផ្ទាល់។ សូមអត់ទោសចំពោះ ពាក្យសម្តី និងទង្វើប្រព្រឹត្តរបស់ទូលបង្គំ ដែលបានធ្វើឱ្យទូលបង្គំដាច់ចេញពីមនុស្សដែលខ្លួនស្រឡាញ់។ សូមអត់ទោស ចំពោះការប្រព្រឹត្តរបស់ទូលបង្គំ ដែលបានធ្វើឱ្យទូលបង្គំដាច់ចេញពីព្រះ។ ទូលបង្គំទុកចិត្ត និងជឿជាក់ដោយជំនឿពិតថា ទូលបង្គំជាកូនរបស់ទ្រង់ ដ្បិតទ្រង់បានរាប់ទូលបង្គំជាសុចរិតហើយ ទូលបង្គំក៏បានទទួលនូវព្រះគុណឥតគិតថ្លៃពីព្រះអង្គ ហើយត្រូវបានប្រោសលោះដោយព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ ទូលបង្គំសូមថ្វាយនូវអំណរព្រះគុណ និងការសរសើរ ដល់ទ្រង់ ដ្បិតទ្រង់បានធ្វើនូវកិច្ចការទាំងអស់នេះ។ _____

ផ្នែកទី៦

សេចក្តីផ្តើម៖ ក្នុងដំណើររឿងកំណើតផែនដី យើងមិនហ៊ានឈប់ត្រឹមចំណុចនេះទេ ដ្បិតយើងទើបមានការបណ្តាល ចិត្តឱ្យស្គាល់ភាពខ្មាសអៀន សេចក្តីកំហុស និងបរាជ័យក្នុងការទទួលខុសត្រូវចំពោះគំនិត និងការប្រព្រឹត្តរបស់យើងតែ ប៉ុណ្ណោះ។ ចូរចងចាំព្រះដែលថែមក្នុងគម្ពីរ យេរេមា ៣១:៣ ថា "អញបានស្រឡាញ់ឯង ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ស្ថិត ស្ថេរនៅអស់កល្ប..." ក្នុងសាច់រឿង លោកប្បវត្តិជំពូកទី៣នេះ មានការយល់ច្រឡំមួយចំនួនត្រង់ចំណុចនេះថា ព្រះទ្រង់ ផ្អែកចិត្ត ទ្រង់ក៏បង្ខំព្រះទ័យដាក់បណ្តាសាលើរបស់ដែលទ្រង់បានបង្កើត ទ្រង់ក៏បានដោះដៃដោយការខ្ពើមរអើម ហើយ ដកយកស្នូនច្បារនោះចេញ មិនឱ្យគេបានឃើញ ឬបានឮពីស្នូនច្បារនោះទៅទៀត។ គេគិតថា ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះទ័យ

ក្រោយ ទ្រង់ទប់ព្រះទ័យមិនបាន ទ្រង់ក៏បង្ហាញនូវការខ្លើមរអើម ហើយប្រព្រឹត្តចំពោះអំបាម និងអេវ៉ា ព្រមទាំងរបស់សព្វសារពើដែលទ្រង់បានបង្កើតមក ដោយសេចក្តីស្អប់ខ្ពើម។

ចូរយើងនាំគ្នាក្រឡេកមើលសាច់រឿងនេះសារជាថ្មី នៅត្រង់ខទី១៤។ ដំបូង ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលទៅសត្វពស់ថា “ដោយព្រោះ _____...”

ការប្រយុទ្ធចាប់ផ្ដើមហើយ! សង្គ្រាមចាប់ផ្ដើមហើយ! ភាគីទាំងសងខាងបានសម្រេចស្រេចហើយ ថែមទាំងបានកំណត់នូវអត្តសញ្ញាណរួចហើយដែរ។ នេះជាសង្គ្រាមរវាងការល្អ និងអាក្រក់ ភាគីនីមួយៗសុទ្ធតែមានអ្នកឈ្នះរៀងខ្លួន តើអ្នកឈ្នះនោះជាអ្នកណា?

១. តើបទគម្ពីរទំនុកដំកើង ១០៦:១ ប្រាប់យើងថា អ្នកខ្លាំងខាងការល្អជាអ្នកណា? _____
១កូរិនទូស ១៥:៥៧ ប្រាប់ឈ្មោះអ្នកខ្លាំងរបស់ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងច្បាស់ “ទ្រង់ប្រទានឱ្យយើងមាន _____
_____ ដោយសារ _____ ។”

២. អេភេសូ ៦:១១-១៣ ប្រើរូបភាពការស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ធ្វើសង្គ្រាម និងការប្រដាប់កាយដោយគ្រឿងសឹក។ តើអ្នកជាជើងខ្លាំងរបស់ការអាក្រក់? _____ ចូរគូសបន្ទាត់ពីក្រោមពាក្យដែលនៅក្នុងព្រះគម្ពីររបស់អ្នក ក្នុងខដែលរៀបរាប់អំពី “សេចក្តីងងឹតនៃលោកិយ” (ខទី១២)។

សេចក្តីបង្រៀន៖ បទគម្ពីរទាំងអស់សុទ្ធរៀបរាប់អំពីសង្គ្រាមនេះ ហើយវាវាលដាលរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃ។ ព្រះគម្ពីរគឺជាសៀវភៅដែលរៀបរាប់អំពីសង្គ្រាម និងសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលជម្រុញឱ្យមានការតយុទ្ធ។ កណ្តាលអស់ក្នុងព្រះគម្ពីរសុទ្ធតែផ្អែកលើខ្លឹមសារស្នូលមួយនេះ ព្រមទាំងរៀបរាប់ពីតួអង្គទៀតផង។ យុទ្ធសាស្ត្រនានាត្រូវបានបើកសម្តែង ផែនការសម្ងាត់ ក៏ត្រូវលាតត្រដាង ហើយអ្នកខ្លាំង និងអ្នកខ្លាំងក៏ប្រយុទ្ធគ្នាដែរ។ សាច់រឿងនេះចាប់ផ្ដើមក្នុងព្រះគម្ពីរលោកុប្បត្តិជំពូក៣ តាមរយៈព្រះបន្ទូលដែលព្រះទ្រង់មានបន្ទូលទៅសត្វពស់ថា “ដោយសារឯងបានធ្វើដូច្នោះ។ ទីបំផុត បណ្តាសាដែលទ្រង់បានដាក់ នៅក្នុងខទី១៤ និងទី១៥ បានប្រកាសយ៉ាងច្បាស់នូវហេតុការណ៍ដែលនឹងកើតឡើងដល់អ្នកខ្លាំងខាងការអាក្រក់។ តាមពិត គម្ពីរវិវរណៈ ១៣:៩ ប្រាប់យើងអំពីសេចក្តីបញ្ចប់នៃសាច់រឿងរបស់វា ព្រមទាំងពួកបរិវារ គឺក្រុម “សេចក្តីងងឹតនៃលោកិយ”។ ចូរសរសេរខគម្ពីរនេះ៖ _____

តើសង្គ្រាមនេះធ្វើឡើងដើម្បីអ្វី? ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ល្អ ហើយគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់បានបង្កើតមក ទ្រង់បានប្រកាសថាសុទ្ធតែល្អដែរ (លោកុប្បត្តិ ១:៣១)។ ទ្រង់មានចេតនាចង់ឱ្យមនុស្សដែលទ្រង់បានបង្កើត ស្គាល់តែសេចក្តីល្អ ហើយរស់ក្នុងសម្ព័ន្ធភាពជាមួយនឹងទ្រង់តែមួយ ឆ្លើយតបនឹងព្រះបន្ទូលទ្រង់ ជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលល្អគ្រប់លក្ខណ៍។ ប៉ុន្តែចូរចាំថា ការល្អដែលសត្វពស់បានលើកឡើង គឺដើម្បីឱ្យពួកគេស្គាល់ល្អអាក្រក់។ សាតាំងចង់ឱ្យពួកគេស្គាល់វា ដែលជារឿងណាអាក្រក់។ វាចង់យកពួកគេទៅនៅខាងវា វាចង់ឱ្យពួកគេស្តាប់តាមសម្តីវា។ ការល្អរបស់វាក្លាយជាក្តីកម្លងដល់ជីវិតរបស់ពួកគេ ពួកគេត្រូវឆ្លើយនឹងសំណួរថា៖ តើអ្នកណាគ្រប់គ្រងលើចិត្ត និងជីវិតរបស់ពួកគេ? ការប្រយុទ្ធគ្នានេះបានវាលដាលដល់ព្រលឹងមនុស្សគ្រប់រូប។ តើព្រះជាម្ចាស់ជាអ្នកឈ្នះ ឬមារសាតាំងជាអ្នកឈ្នះ? ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ពុំមានចេតនាឆ្លើយនឹងសំណួរនេះទេ ទ្រង់គ្រាន់តែចង់ឱ្យពួកគេស្រឡាញ់ទ្រង់ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យទ្រង់គ្រងរាជ្យនៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ ក្នុងនាមជាព្រះអាទិករដែលមានពេញដោយក្តីស្រឡាញ់ ជាព្រះដែលគង់ជាម្ចាស់ជីវិតគេ។ សេចក្តីក្រោធនៃ

ព្រះ បានធ្លាក់ទៅលើសត្វពស់ និងការអាក្រក់។ ឈ្មោះទាំងអស់របស់មារសាតាំង ជួនកាលគេហៅវាថា ទេវតាដែលបានធ្លាក់ចុះពីស្ថានសួគ៌ ខទី១៤ និងទី១៥ មាននិយាយអំពីការធ្លាក់ចុះរបស់វា។

- វាត្រូវព្រះជាម្ចាស់ _____ (ខទី១៤)។
- វានឹងត្រូវ _____ និងពោះរបស់វាអស់មួយជីវិត (ខទី១៤)។
- ក្បាលវានឹងត្រូវ _____ (ខទី១៥)។

ជីវិតខ្សឹមខ្សាច់តែម្ខាង៖ ខទី១៤ និងទី១៥ ជាខគម្ពីរដែលពិបាកយល់ ប៉ុន្តែ អ្វីដែលសំខាន់គឺត្រូវដឹងថា ខទី១៥ ជាខគម្ពីរដំបូងបង្អស់ដែលចែងអំពីសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះ ក្នុងការប្រោសលោះមនុស្សជាតិ។ (ចំណាំ៖ កុំភ្លេចរំលឹកនិយមន័យនៅក្នុងមេរៀននេះ។) ខគម្ពីរនេះសន្យាថា ព្រះនឹងផ្សះផ្សារសម្បទាពាក់បែក ដែលបានកើតឡើង ហើយផ្តាច់មនុស្សចេញពីទ្រង់ ព្រមទាំងរបស់ទាំងអស់ដែលទ្រង់បានបង្កើតមកទាំងអស់ផង។ ដូច្នេះ តើលទ្ធផលនៃសេចក្តីខ្លាំងដែលកើតឡើងរវាងសត្វពស់ និងពូជពង្សរបស់ស្ត្រី នឹងទៅជាយ៉ាងណា?

១. “ពូជនាងនឹងកិនក្បាលឯង” និយាយអំពីជីវិតម្តាយរបស់យើង តាមរយៈការរងទុក្ខ ការសុគត និងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដែលយើងនឹងសិក្សាលម្អិតបន្ថែមទៀតនៅពេលក្រោយ ស្តីអំពីកណ្តុកម្មិរសញ្ញាថ្មី។ ប៉ុន្តែចំពោះអ្នកណាដែលចាប់អារម្មណ៍ចង់អានអំពីការតយុទ្ធគ្នានេះ ដើម្បីឱ្យដឹងសាច់រឿងមុន សូមអានបទគម្ពីរ ១កូរិនថូស ១៥:២០-២៨, ៥៤-៥៧។
២. “...ហើយឯងនឹងចឹកកែងជើងគេ” សំដៅលើការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ ពាក្យ “ចឹក” គឺជាការសុគតរបស់ទ្រង់ប្រាកដណាស់ ប៉ុន្តែ ការរស់ឡើងវិញ គឺជារឿងជីវិតម្តាយលើមារកំណាច នោះហើយជានិយមនៃពាក្យថា “កិន” ក្បាលរបស់វា។

ការទន្ទេញខ្លាំង៖ ខ្ញុំដឹងថា បទគម្ពីរលោកុប្បត្តិ ៣:១៥ គឺជាបទគម្ពីរដែលពិបាក ប៉ុន្តែ ខ្ញុំសូមលើកទឹកចិត្តអ្នករាល់គ្នាត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យចាប់ផ្តើមទន្ទេញខគម្ពីរនេះឱ្យចាំ។ ខគម្ពីរនេះព្រមជាមួយនឹងខគម្ពីរជាច្រើនទៀតដែលអ្នកនឹងឃើញក្នុងមេរៀននេះ នឹងផ្តល់ឱ្យអ្នករាល់គ្នានូវចំណេះដឹង ពេលព្រះជាម្ចាស់បើកសម្តែងអំពីរឿងរ៉ាវនៃការប្រោសលោះដល់អ្នករាល់គ្នា តាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ចូរសរសេរ គម្ពីរលោកុប្បត្តិ ៣:១៥ ដាក់លើក្រដាសតូចមួយ រួចទន្ទេញខគម្ពីរនេះឱ្យចាំ។ អ្នកក៏អាចសរសេរពាក្យថា “សេចក្តីសន្យារបស់ព្រះ” ដាក់លើក្រដាសតូចនោះដែរ ទុករំលឹកអ្នករាល់គ្នា អំពីសេចក្តីសន្យាដំបូងក្នុងការប្រោសលោះអ្នករាល់គ្នា និងខ្ញុំ ហើយធ្វើឱ្យយើងក្លាយជាកូនដ៏មានតម្លៃរបស់ទ្រង់សារជាថ្មីម្តងទៀត។

សំណួរ៖ ផលនៃអំពើបាបប្រាបចូលគ្រប់របស់ទាំងអស់ដែលព្រះបានបង្កើត។

១. ជាដំបូង លទ្ធផលនេះឃើញមានក្នុងព្រះបន្ទូលដែលទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់នាងអេវ៉ា នៅក្នុងខទី១៦។ លទ្ធផលទាំង២នៃអំពើបាប ជាកំសុភាងសម្រាប់មនុស្សស្រី។ ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលថា លទ្ធផលគឺជាអ្វី?
 - ក. អញ្ជើងចម្រើនឱ្យឯង _____
 - ខ. ចិត្តឯងនឹងប្រាថ្នា _____
២. មនុស្សប្រុសក៏មិនស្តាប់បង្គាប់ដែរ ជីវិតរបស់អំបាមក៏រងលទ្ធផលពីបណ្តាសារនៃអំពើបាបដែរ។ តើព្រះមានបន្ទូលថា នឹងមានអ្វីកើតឡើង ដោយសារតែអំពើបាប?
 - ក. _____ និងត្រូវបណ្តាសា _____

- ខ. _____ ដោយស្មើយល់ត់...
- គ. ដឹងអ្វីជា _____
- ឃ. ឯងត្រូវ _____
- ង. ដរាបដល់ឯង _____

ផ្នែកទី៧

សេចក្តីបង្រៀន៖ ពួកគេបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបហើយ មានសាតាំងក៏បានបង្ហាញថា វាជាអ្នកណាដែរ។ ទាំងមនុស្សប្រុស និងមនុស្សស្រី បានបើកភ្នែកមើលឃើញការពិត នៅក្នុងជីវិតដែលគេកំពុងរស់នៅនេះដែរ។ អំពើបាបមិនមែនកើតឡើងតែម្តងហើយចប់នោះទេ ប៉ុន្តែវាបានប្រាប់ទៅក្នុងជីវិតទាំងអស់ និងបានក្លាយជាចំណែកមួយនៃជីវិតរស់នៅរបស់មនុស្សគ្រប់ពេលវេលា។ តើជីវិតនេះមានសណ្តានយ៉ាងណា? ចំណុចងាយបំផុតដែលយើងអាចយល់អំពីភាពពិតដ៏ថ្លៃថ្លាទ្បាងនេះបាន គឺការពិចារណាពីពេលមួយដែលយើងនិយាយថា “ខ្ញុំនឹងមិនធ្វើ...” ក្រោយមកក៏ឃើញថា ខ្លួនឯងកំពុងប្រកាសនូវការមិនស្តាប់បង្គាប់របស់ខ្លួនដោយចេតនា ទាំងមិនសប្បាយចិត្ត។

រូបភាពដែលខ្ញុំនឹកឃើញ គឺជារូបភាពឪពុកម្តាយកំពុងសង្កេតមើលកូនរបស់ខ្លួន ដែលកំពុងទទួលរងលទ្ធផលនៃការមិនស្តាប់បង្គាប់ ទាំងលើចាប់។ ការដាក់វិន័យ គឺជាដកយកសិទ្ធិ បដិសេធសំណើ ឬជាការដាក់ទណ្ឌកម្មផ្សេងទៀតទុកជាលទ្ធផលនៃសកម្មភាពបះបោរ ឬការមិនស្តាប់បង្គាប់។ យើងតែងឮគេនិយាយថា “ទណ្ឌកម្មនេះ ធ្វើឱ្យប៉ាម៉ាកលើចាប់ជាងកូនឯងទៅទៀត” នេះមានន័យថា ឪពុកម្តាយទទួលរងទម្ងន់លទ្ធផលដែលដាក់ទៅលើកូនដែរ។

លំហាត់៖ ប៉ុន្តែ ទោះជាស្ថិតក្នុងកាលៈទេសៈបែបនេះក៏ដោយ ព្រះជាម្ចាស់ក៏មិនបានបោះបង់ចោលអំនាច និងអេវ៉ាដែរ។ ផ្ទុយទៅវិញ ទ្រង់បានលើកគេឡើង ថែរក្សាគេដោយក្តីស្រឡាញ់ ហើយឃ្នាំមើលគេទទួលលទ្ធផលនៃអំពើបាប។ មានរឿងពាក្យឡើងភ្លាមៗ ហើយរឿងនីមួយៗ សុទ្ធតែព្រះជាម្ចាស់ចាប់ផ្តើម។

១. សូមមើលខទី៧សារជាថ្មី ពួកគេបានយកស្លឹកល្ងាមកក្តាស់ ដើម្បីគ្របបាំងភាពអាក្រាតរបស់គេ។ នៅក្នុងខទី២១ តើអ្វីជាកិច្ចការដំបូងអស់ដែលព្រះជាម្ចាស់ធ្វើ? _____

ដើម្បីឱ្យសម្លៀកបំពាក់ដែលធ្វើមកនោះ នៅជាប់បានយូរ គឺទាល់តែមានការបង្ហូរឈាមសត្វ។ យកល្អ គួរតែកត់សម្គាល់សារជាថ្មីម្តងទៀតថា ព្រះជាម្ចាស់បានឱ្យយើងដឹងថា ការគ្របបាំងនៃអំពើបាប ទាមទារឱ្យមានយញ្ញបូជាជាការបង្ហូរឈាម កំណត់សម្គាល់នេះត្រូវទុកជាការបញ្ជាក់សម្រាប់ការសិក្សាលើកក្រោយ។ ដូច្នោះ គម្ពីរហេប្រើរ ៩:២២ រំលឹកប្រាប់យើងថា “បើគ្មានខ្លាយឈាមទេ _____”

- ២. តើអ្វីទៅជាបញ្ហា (លោកុប្បត្តិ ៣:២២)? _____
 ម្តេចក៏ព្រះមិនឱ្យពួកគេចូលទៅរកដើមឈើជីវិត? _____
 តើទ្រង់ត្រូវធ្វើយ៉ាងណា? _____
- ៣. តើព្រះបានដាក់អ្វីនៅខាងកើតសួន? _____
 ម្តេចក៏ចាំបាច់ដាក់ទេវតា ឬចេរូប៊ីន នៅទីនោះ? _____

ជីវិតខ្ញុំកាន់តែស្រួលៗ ចូរចំណាយពេលពិចារណាមើលពីវិធីដែលព្រះបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់ដល់មនុស្ស តាមរយៈការ ចាប់ផ្តើមកិច្ចការយ៉ាងនេះ។ ចូរសរសេរអំពីគំនិតរបស់អ្នករាល់គ្នា។

- ១. តាមការដែលមនុស្សប្រុស និងមនុស្សព្យាយាមគ្រប់បែបខ្លះគេពិការខ្លួនស្រេច តើមានចំណុចល្អអ្វីខ្លះ?
- ២. ប្រសិនបើពួកគេបានបរិភោគផ្លែឈើជីវិត ហើយរស់អស់កល្បជានិច្ចក្នុងសណ្ឋានបាបរបស់គេ ដោយគ្មានសេចក្តី សង្ឃឹមថានឹងបានផ្សះផ្សារសម្ពន្ធភាពជាមួយនឹងព្រះ តើនឹងមានរឿងអ្វីកើតឡើង?
- ៣. ចូរពិចារណាពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ ដែលបង្ហាញមកតាមរយៈមធ្យោបាយការពារច្រកចូលទៅក្នុងសួនច្បារ ដោយដឹងច្បាស់អំពីទំនោរចិត្តរបស់គេចំពោះអំពើបាប។

ការអធិស្ឋាន៖ ឱព្រះដ៏ជាព្រះអម្ចាស់អើយ! ទោះជាយើងខ្ញុំមានអំពើបាប ក៏ទ្រង់នៅតែស្រឡាញ់យើងខ្ញុំដែរ។ ទោះជា យើងខ្ញុំមិនស្តាប់បង្គាប់ ហើយបះបោរនឹងព្រះហឫទ័យទ្រង់យ៉ាងណា ក៏ទ្រង់នៅតែបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់ដល់យើងខ្ញុំ ថែរក្សាយើងខ្ញុំ និងរបស់ទាំងអស់ដែលទ្រង់បានបង្កើតមកដល់យើង។ ទ្រង់មានបន្ទូលនៅក្នុងគម្ពីរ រ៉ូម ៨:៣៩ ថា "ពុំមាន អ្វីអាចនឹងពង្រាត់យើង ចេញពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ទៅបានឡើយ"។ សូមអរព្រះគុណចំពោះដំណឹងល្អអំពីព្រះគុណរបស់ទ្រង់។

អនុសាសន៍បន្ថែម៖ ត្រង់ចំណុចដែលអ្នករាល់គ្នាបានសិក្សាព្រះគម្ពីរលោកុប្បត្តិ ជំពូកទី៣ គឺយើងបានសិក្សានូវមេរៀន ដែលអាចនឹងនាំមកនូវសំណួរជាច្រើនដល់គំនិតអ្នករាល់គ្នាហើយ។ យើងដឹងហើយថា ខតម្មិរ៉ុប្តានខនេះ មិនអាចគ្រប ដណ្តប់នូវព័ត៌មានលម្អិតទាំងអស់ បាននោះទេ។ យ៉ាងណាមិញ សេចក្តីពិតដ៏សំខាន់សម្រាប់អ្នករាល់គ្នា គឺអ្នករាល់គ្នាត្រូវ ចាប់ផ្តើមស្គាល់ព្រះ ក្នុងនាមជាព្រះនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នាដោយ "សេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏អស់កល្ប" (យេរេមា ៣១:៣) និងក្នុងនាមជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធ ដែលមានបន្ទូលថា "ចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានគ្រប់លក្ខណ៍ ដូចព្រះវរបិតានៃ អ្នក ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់គ្រប់លក្ខណ៍ដែរ" (ម៉ាថាយ ៥:៤៨)។ ក្នុងនាមជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធ ទ្រង់មិនអាចគង់ជាមួយ នឹងអំពើបាបបានឡើយ ហើយទ្រង់ក៏មិនអាចលើកលែងឱ្យអំពើបាប ដោយធ្វើមិនដឹងមិនឮនោះដែរ។ ជាលទ្ធផល ទ្រង់ បានរៀបចំផែនការសង្គ្រោះមនុស្សលោកដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ តាមរយៈ ១- ការបំផ្លាញអំពើបាប ដែលផ្តាច់ទ្រង់ចេញពី មនុស្សដែលទ្រង់ស្រឡាញ់ ២- លោះយើងពីសេចក្តីស្លាប់ដែលនឹងផ្តាច់យើងចេញពីទ្រង់អស់កល្បជានិច្ច និង ៣- លោះ យើងពីមរកំណាច ជាជើងខ្លាំង និងជាអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើបាប។ ព្រះគម្ពីរ ជារឿងរៀបរាប់ពីការដែលព្រះជាម្ចាស់សម្រេច ព្រះទ័យប្រោសលោះប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ហើយនាំពួកគេមកក្នុងសម្ពន្ធភាពនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ជាមួយនឹងទ្រង់សារជា ថ្មីម្តងទៀត។ យ៉ាងណាមិញ ទ្រង់មិនបានធ្វើការនេះតែអង្គងទេ គឺទ្រង់បានសម្រេចព្រះទ័យប្រើមនុស្ស ព្រឹត្តិការណ៍នៃ ប្រវត្តិសាស្ត្រ និងកាលៈទេសៈនានា មកបំពេញសេចក្តីសន្យាដែលទ្រង់បានធ្វើចំពោះអំដាម និងអេវ៉ា ក្នុងសួនអេដែន គឺ កិនក្បាលសត្រូវ ហើយនាំយករបស់ទាំងអស់ដែលទ្រង់បានបង្កើត ទៅក្នុងសម្ពន្ធភាពដែលត្រូវបានផ្សះផ្សារសារជាឡើង វិញ ជាមួយនឹងទ្រង់។ ក្តីប្រាថ្នារបស់ទ្រង់ គឺចង់ឱ្យយើងស្គាល់ទ្រង់យ៉ាងជិតស្និទ្ធថា ទ្រង់ជាព្រះដែលស្រឡាញ់ និងចង់ឱ្យ យើងមានសម្ពន្ធភាពផ្ទាល់ខ្លួនជាមួយនឹងទ្រង់ តាមរយៈព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ជាព្រះអម្ចាស់ និងជាព្រះអង្គ សង្គ្រោះនៃយើងរាល់គ្នា។

មេរៀនទី៣

តើទូលបង្គំជាអ្នកថែរក្សាប្អូនឬអី?

លោកុប្បត្តិ ៤-៥ - ដំណើរឡើងកាអ៊ីន និងអេបិល

ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃមេរៀនទី៣

មាតិកា

លំនាំដើម

មេរៀនទី៣៖ លោកុប្បត្តិ ៤-៥

- តួអង្គថ្មី ត្រូវបានណែនាំឱ្យស្គាល់
- ដង្ហាយដែលគេបានថ្វាយ
- កាអ៊ីនសម្លាប់អេបិល
- ផលវិបាកនៃទង្វើរបស់កាអ៊ីន
- ពូជពង្សរបស់កាអ៊ីន
- អេបិល មនុស្សដែលមានជំនឿពិត
- ការអនុវត្ត
- បញ្ជីពង្សវត្ត

លំនាំដើម

ពេលនេះអំពើបាបបានប្រាប់ចូលគ្រប់របស់ដែលព្រះបានបង្កើត ឯការចុះសម្រុង នៅក្នុងចំណោមរបស់ទាំងអស់នេះ ក៏រលាយបាត់អស់ទៅដែរ។ ការស្តាប់បង្គាប់បាននាំមកនូវកំហឹង និងសេចក្តីស្តាប់មកក្នុងពិភពលោកដែលព្រះទ្រង់បានបង្កើតឡើងមក យ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ។ ជីវិត និងសេចក្តីស្តាប់! ផ្ទុយគ្នាស្រឡះតែម្តង! នៅក្នុងគម្ពីរលោកុប្បត្តិ ជំពូកទី៤ ព្រះជាម្ចាស់បង្ហាញឱ្យយើងឃើញធាតុពិតដ៏សាហាវបំផុត នៅពេលដែលជីវិតរបស់អ័ដាម និងអេវ៉ា ត្រូវរងការបង្កើតដោយសារតែអំពើបាប។ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានពរដល់គេ ដោយប្រទានឱ្យពួកគេមានកូន២នាក់ កាអ៊ីន ជាកូនបង និងអេបិល ជាកូនប្អូន។ ការងាររបស់គេទាំងពីរនាក់នេះខុសគ្នាស្រឡះ ម្នាក់ជាអ្នកធ្វើចម្ការ ឯម្នាក់ទៀតជាអ្នកហ្វាលបូងច្រើន។ គេម្នាក់ៗបានយកដង្ហាយមកថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ហើយព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់សព្វព្រះទ័យនឹងដង្ហាយរបស់អេបិល ប៉ុន្តែទ្រង់មិនសព្វព្រះទ័យនឹងដង្ហាយរបស់កាអ៊ីនទេ ហេតុនេះ កាអ៊ីន ក៏មានចិត្តខឹងដោយសារព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះទ័យនឹងអេបិល។

ពេលនោះព្រះជាម្ចាស់ក៏យាងមករកកាអ៊ីន រួចសួរកាអ៊ីនថា “ឯងខឹងធ្វើអី ហេតុអ្វីបានជាឯងធ្វើមុខក្រញូរដូច្នោះ?” ព្រះជាម្ចាស់ត្រាស់ហៅកាអ៊ីនឱ្យស្តាប់បង្គាប់ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា “បើឯងធ្វើល្អ តើមិនបានទឹកមុខរីករាយវិញទេឬអី?” ព្រះជាម្ចាស់យកព្រះទ័យទុកដាក់ចំពោះទឹកចិត្តរបស់កាអ៊ីន និងអេបិល ពេលដែលពួកគេថ្វាយដង្ហាយដល់ព្រះអង្គ។ ទ្រង់បានបន្ថយក្រព្រះទ័យទុកដាក់ចំពោះគេដោយព្រះគុណករុណា តាមរយៈការដាស់តឿនកាអ៊ីនថា អំពើបាបកំពុងតែលូននៅក្បែរគាត់ រង់ចាំមើលចន្លោះណាដែលអាចឱ្យវាចូលក្នុងចិត្តរបស់គាត់បាន ហើយគ្រប់គ្រងលើគាត់។

កាអ៊ីនបានសម្រេចចិត្តមិនយកព្រះបន្ទូលដាស់តឿនរបស់ព្រះ ធ្វើជាបណ្តាលជីវិតរបស់គាត់ឡើយ ប៉ុន្តែ គាត់បែរជាសម្រេចចិត្តឱ្យអំពើបាបចូលមកក្នុងចិត្តគាត់ទៅវិញ។ ព្រះជាម្ចាស់ចង់ឱ្យកាអ៊ីនមានរបស់ដែលប្រសើរបំផុត ប៉ុន្តែ គាត់បែរជាបណ្តោយឱ្យការអាក្រក់យកឈ្នះជីវិតគាត់ទៅវិញ។ ក្រោយមក ព្រះជាម្ចាស់ក៏បានមករកកាអ៊ីនជាលើកទី២ រួចសួរគាត់ថា “ប្អូនឯងនៅឯណា?” កាអ៊ីនក៏ឆ្លើយវិញទាំងកុហកថា “ទូលបង្គំមិនដឹងទេ”។ សំណួរដែលកាអ៊ីនសួរថា “តើទូលបង្គំជាអ្នកថែរក្សាប្អូនឬអី?” គឺជាសំណួរដូចគ្នា ដែលគេធ្លាប់បានសួរ នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រទាំងមូល។

នៅក្នុងគម្ពីរលោកុប្បត្តិ ជំពូកទី៤ ព្រះជាម្ចាស់បង្ហាញពិតម្តែដែលទ្រង់បានដាក់ក្នុងជីវិតមនុស្ស និងទំនួលខុសត្រូវដែលទ្រង់ប្រទានដល់យើងម្នាក់ៗ ឱ្យធ្វើជាអ្នកថែរក្សាបងប្អូនរបស់យើង។ ដោយសារអំណាចដ៏អន្តរាយនៃទំនោរដែលយើងមានចំពោះការប្រព្រឹត្តទង្វើអាក្រក់ ពេលនេះព្រះជាម្ចាស់ត្រូវទាញឱ្យយើងចូលក្នុងសម្ពន្ធភាពនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ជាមួយមនុស្សដទៃ ពេលយើងធ្វើការរួមគ្នាជាមួយទ្រង់ដើម្បីថែរក្សាអ្នកដទៃ។ ក្នុងការសិក្សាមេរៀននេះ ចូរអ្នករាល់គ្នាសួរខ្លួនឯងថា ១- តើអ្នកណាជាបងប្អូនប្រុសស្រីរបស់ខ្ញុំ? ២- តើខ្ញុំថែរក្សាពួកគេដោយវិធីណា? ៣- តើព្រះជាម្ចាស់ហៅខ្ញុំឱ្យធ្វើជាព្រះពរដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តីសប្បុរសរបស់ទ្រង់ ដល់អ្នកណាខ្លះ?

“តើខ្ញុំជាអ្នកថែរក្សាប្អូនឬអី?” ចម្លើយមានច្បាស់ណាស់ គឺ “មែន” ហើយវាក៏ជាឯកសិទ្ធិដ៏វិសេសវិសាលបំផុត! ចូររីករាយសប្បាយនឹងចំណេះដឹង និងការរកឃើញទាំងអស់នេះ ដ្បិតព្រះវិញ្ញាណដ៏បរិសុទ្ធនៃព្រះ បើកភ្នែកដួងចិត្តអ្នករាល់គ្នា ឱ្យដឹងថា ជីវិតរបស់អ្នកផ្ទាល់ និងជីវិតរបស់បងប្អូនរស់នៅតាមសហគមន៍ មានតម្លៃណាស់ចំពោះព្រះអង្គ។

ផ្នែកទី១

សេចក្តីផ្តើម៖ អំរែម និងអេវ៉ា ត្រូវព្រះជាម្ចាស់បណ្តេញចេញ លែងឱ្យរស់នៅក្នុងសួនអេដែនទៀតហើយ យើងអាចមើលឃើញពួកគាត់កំពុងតែដើរចេញទៅឆ្ងាយ ហើយដឹងថា នៅពីក្រោយពួកគាត់ មានចេរូប៊ីនកាន់ដាវភ្លើង “នេះរេបែរគ្រប់ទិស ដើម្បីនឹងរក្សាផ្លូវទៅដើមជីវិត” នេះរូបភាពមួយដ៏ឈឺចាប់បំផុត។ គ្មានមនុស្សណាអាចជួយបានទេ ក្រៅតែពីគិតឆ្ងល់ក្នុងចិត្ត ចំពោះរឿងរ៉ាវដែលកើតឡើង។ ពួកគាត់មិនធ្លាប់រស់នៅក្រៅសួនអេដែនទេ ពួកគាត់ក៏មិនធ្លាប់រស់នៅដោយឯកឯងដែរ ពួកគាត់ធ្លាប់តែមានព្រះផ្តុំផ្តងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ហើយកិច្ចការដែលគេធ្វើ គឺទទួលយកនូវការផ្គត់ផ្គង់ពិទ្រង់តែប៉ុណ្ណោះ។ ភាពចុះសម្រុងដែលធ្លាប់មាន រវាងពួកគាត់ និងរបស់សព្វសារពើ រលាយអស់ហើយ ហើយជីវិតរបស់ពួកគាត់ពេលនេះ នឹងទៅជាយ៉ាងណា ដ្បិតអំរែមត្រូវធ្វើស្រែចម្ការនៅលើដីដែលនឹងដុះជាបន្តា និងអញ្ចេញ ដោយការនឿយហត់។ នាងអេវ៉ាប្រាកដជាមិនដឹងទេថា ការបង្កើតកូនមានការឈឺចាប់យ៉ាងណា ហើយក៏មិនដឹងដែរថា ការដែលប្តីត្រូវត្រា នោះមានសណ្តានយ៉ាងណាដែរ។ ហើយពេលនេះ ព្រះជាម្ចាស់នៅឯណា?

នេះជាលើកដំបូងដែលពួកគេស្គាល់ពីភាពឯក ទោះជាពួកគេនៅជាមួយគ្នាក្នុងជីវិតអាពាហ៍ពិពាហ៍ក៏ដោយ អំពើបាបបានធ្វើឱ្យសម្ពន្ធភាពរបស់ពាក់បែក នេះជាកត្តាថ្មីមួយទៀតដែលពួកគេពុំធ្លាប់ជួបប្រទះពីមុន។ យើងអាចត្រឡប់ទៅមើលព្រះបន្ទូលក្នុង លោកុប្បត្តិ ២:២៤ “នោះអ្នកទាំង២ ត្រឡប់ជាសាច់តែមួយសុទ្ធ”។ ក្រៅពីនេះ សម្ពន្ធភាពរបស់ពួកគេជាមួយព្រះជាម្ចាស់ ក៏បានផ្លាស់ប្តូរដែរ។ អំពើបាប បាននាំមកនូវភាពខ្មាសអៀន និងទោសកំហុស ដែលកាត់ផ្តាច់ពួកគេចេញពីព្រះជាម្ចាស់ ពួកគេបានលាក់ខ្លួនបំប្លែងកាយពីព្រះជាម្ចាស់ និងពីគ្នាទៅវិញទៅមក។ រឿងនេះកាន់តែអាក្រក់ទៅនៅពេលដែលយើងដឹងថា អំពើបាបបំផ្លាញសម្ពន្ធភាពគ្រួសាររបស់គេ យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ។

គេហទិដ្ឋ៖ សូមអាន លោកុប្បត្តិ ជំពូក៤

ចំណាំ៖ មានចំណុចពិសេស និងព័ត៌មានលម្អិតជាច្រើន មិនបានកត់ត្រាទុកក្នុងជំពូកនេះ។ តាមការពិត ពេលអ្នករាល់គ្នាសិក្សាកណ្តាលគម្ពីរលោកុប្បត្តិជំពូក៤នេះចប់ អ្នករាល់គ្នាប្រហែលជាមានសំណួរច្រើនជាចម្លើយ។ គោលបំណងនៃជំពូកដំបូងៗក្នុងកណ្តាលគម្ពីរលោកុប្បត្តិ គឺបង្ហាញឱ្យឃើញអំពីការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់មារសាតាំង និងមហន្តរាយដែលបង្កឡើងដោយអំពើបាប ពេលដែលមនុស្សទាក់ទងនឹងព្រះជាម្ចាស់ ទាក់ទងនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយទាក់ទងនឹងអ្វីៗទាំងអស់ដែលទ្រង់បានបង្កើត។ ខ្មាំងសត្រូវបានបង្ហាញអំពីសញ្ញាផ្សេង និងអំណាចរបស់វាក្នុងការបង្កការឈឺចាប់ ការបាក់បែក និងការបំផ្លិចបំផ្លាញ សារជាថ្មីនៅក្នុងជំពូកនេះ។ ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ១០:១០ រំលឹកប្រាប់យើងថា សត្រូវវាមកប្រយោជន៍តែនឹងល្ងួច សម្លាប់ ហើយបំផ្លាញប៉ុណ្ណោះ ដូច្នោះ ចូរយើងបន្តការសិក្សារបស់យើង ដោយចងចាំចំណុចនេះទុកក្នុងចិត្ត។ ជំពូកទី៤ លាតត្រដាងអំពីភាពវេទនានៃអំពើបាប ពេលដែលវាប្រាប់ចូលក្នុងជីវិតគ្រួសារ។ ពេលដែលការនេះត្រូវបានលាតត្រដាងមកដូច្នោះ យើងត្រូវសម្តែងរកព្រះវត្តមាន និងជំនួយមកពីព្រះ ដ្បិតទ្រង់ជាព្រះដែលថែរក្សារបស់សព្វសារពើដែលទ្រង់បានបង្កើតមក ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់។

សំណួរ៖

- ១. តួអង្គសំខាន់ៗនៅក្នុងគម្ពីរលោកុប្បត្តិជំពូក៤ ផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងរបស់ដោយរៀបរាប់ថា “អំរែមក៏អេវ៉ាជាប្រពន្ធ...” តើកូនទាំង២របស់ពួកគាត់ ឈ្មោះអ្វីខ្លះ? _____ និង _____
- ២. តើយើងដឹងអ្វីខ្លះអំពីកិច្ចការកូនទាំងពីររបស់ពួកគាត់ (ខទី២)?
 - ក. កិច្ចការរបស់អេបិល? _____

- ខ. កិច្ចការរបស់កាអ៊ីន? _____
- ៣. “កន្លងក្រោយមក” កាអ៊ីន និងអេបិលក៏បាននាំយកផលពិភិក្ខុការរបស់ខ្លួន មកថ្វាយព្រះអម្ចាស់។ តើគេម្នាក់ៗនាំយកអ្វីខ្លះមកថ្វាយ (ខទី៣ និងទី៤)?
 - ក. កាអ៊ីនបានយក _____
 - ខ. អេបិលបានយក _____
- ៤. តើព្រះជាម្ចាស់ឆ្លើយតបយ៉ាងណាចំពោះដង្ហាយរបស់ពួកគេម្នាក់ (ខទី៤-៥)?
 - ក. ចំពោះដង្ហាយរបស់អេបិល _____
 - ខ. ចំពោះដង្ហាយរបស់កាអ៊ីន _____
- ៥. តើកាអ៊ីនមានប្រតិកម្មយ៉ាងណា ចំពោះការដែលព្រះមិនសព្វព្រះទ័យ (ខទី៥)? _____

ផ្នែកទី២

សេចក្តីចង្រ្កាង៖ បើមើលមួយភ្លែត ព្រះជាម្ចាស់ហាក់ដូចជាប្រព្រឹត្តចំពោះបងប្អូនទាំងពីរនាក់នេះ មិនស្មើភាពសោះ ហើយជាលទ្ធផល ទ្រង់ហាក់ដូចជាបង្កើតឱ្យមានការបែកបាក់រវាងបងប្អូនទាំង២នាក់នេះ។ យើងមិនដឹងទេថា ព្រះទ្រង់បានណែនាំពួកគេអំពីកិច្ចការដែលនាំឱ្យមានការថ្វាយដង្ហាយដែលត្រឹមត្រូវ និងគាប់ដល់ព្រះហឫទ័យទ្រង់ ឬយ៉ាងណា។ យើងគ្រាន់តែដឹងអ្វីដែលខទី៤ប្រាប់យើងថា “ព្រះយេស៊ូវទ្រង់សព្វព្រះទ័យចំពោះអេបិល និងដង្ហាយរបស់គាត់”។ តើដង្ហាយរបស់អេបិលមានអ្វីខ្លះ បានជាព្រះទ្រង់សព្វព្រះទ័យនឹងគាត់ដូច្នោះ? យើងដឹងរឿងមួយគឺ អេបិលបាននាំយកខ្នុរសត្វ នេះមានន័យថា ត្រូវតែមានការបង្ហូរឈាមសត្វ ដើម្បីឱ្យបានខ្នុរនោះ។

ចូរនឹកចាំពីការសិក្សារបស់យើង ក្នុងគម្ពីរលោកុប្បត្តិ ៣:២១ ថា ព្រះជាម្ចាស់បានបិទបាំងកាយអំដាម និងភរិយារបស់គាត់ដោយអារពិស្សកសត្វ ហើយដើម្បីឱ្យបានស្បែកសត្វ ដាច់ខាតត្រូវតែមានការខ្ចាយឈាម។ បើទោះជាខគម្ពីរនេះពុំមានអ្វីបញ្ជាក់ប្រាប់យើងពិសារប្រយោជន៍នៃការខ្ចាយឈាមក៏ពិតមែន ប៉ុន្តែ ខគម្ពីរផ្សេងទៀតបង្រៀនប្រាប់យើងថា ការខ្ចាយឈាម គឺជាកិច្ចការដ៏ចាំបាច់សម្រាប់ការប្រោសលោះមនុស្សលោក។ គឺឈាមនេះហើយដែលគ្របបាំងអំពើបាប នេះជាចំណុចសំខាន់ដែលយើងត្រូវយល់ ពេលយើងត្រឡប់ទៅមើលព្រឹត្តិការណ៍ជាច្រើនឆ្នាំក្រោយមក នោះយើងនឹងឃើញព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ ត្រូវបង្ហូរនៅលើលើឆ្កាង។ ការខ្ចាយលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ គឺយញ្ញូជាចុងក្រោយបង្អស់ សម្រាប់គ្របបាំងអំពើបាបរបស់លោកិយទាំងមូល។ យើងនឹងសិក្សាពីចំណុចនេះឱ្យកាន់តែលម្អិត ជាបន្តទៀតនៅពេលក្រោយ។

លំហាត់៖

- ១. ហេតុនេះ “កាអ៊ីនក៏ _____ ហើយទឹកមុខរបស់គាត់ _____ ។” ដ្បិតព្រះមិនសព្វព្រះទ័យនឹងទទួលយកកាអ៊ីន និងដង្ហាយរបស់គាត់ ហើយគាត់ក៏គិតថា គ្មានអ្នកណាអាចបរក។ ព្រះជាម្ចាស់ក៏យាងមកឯកាអ៊ីន រួចសួរគាត់ថា ហេតុអ្វីបានជាគាត់ខឹង ហើយមានទឹកមុខក្រញូរដូច្នោះ?
- ២. តើព្រះជាម្ចាស់សួរគាត់យ៉ាងម៉េចទៀត នៅក្នុងខទី៧? “ប្រសិនបើឯងធ្វើ _____ ?”
- ៣. បន្ទាប់មកក៏សួរថា “ប៉ុន្តែ បើ _____ ។”

សេចក្តីបង្រៀន៖ តើខតម្ហិរនេះស្តាប់ទៅស្រដៀងនឹងពាក្យ “តែ (ប៉ុន្តែ)” ដែលព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលនៅក្នុងគម្ពីរ លោកុប្បត្តិ ២:១៧ ទេឬអី? ព្រះជាម្ចាស់សួរទៅកាអ៊ីនថា “តើឯងនឹងបម្រើអ្នកណា?” អំពើបាបមិនរំលងមនុស្សជំនាន់ ណាមួយទេ វាបន្តពិធីពុកទៅដល់កូន។ ព្រះជាម្ចាស់ប្រព្រឹត្តចំពោះកាអ៊ីនដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ ទាំងមករកគាត់ហើយ បន្ទូលថា “ចូរកុំបណ្តោយឱ្យអំពើបាបគ្រប់គ្រងឯងឱ្យសោះ!” តាមពិត ព្រះជាម្ចាស់កំពុងប្រាប់កាអ៊ីនថា ទ្រង់ស្រឡាញ់ គាត់ ហើយចង់ធ្វើជាម្ចាស់ជីវិតរបស់គាត់ ប៉ុន្តែ ឯខ្លាំងសត្រូវវិញ វាគ្មានក្តីមេត្តានោះទេ។

សំណួរ៖

១. “អំពើបាបកំពុងក្រាបនៅមាត់ទ្វារឯងស្រាប់ហើយ” តើពាក្យនេះបង្ហាញឱ្យអ្នករាល់គ្នាឃើញរូបភាពអ្វី? អ្នករាល់ គ្នាក៏ប្រហែលជាចង់ពិចារណាអំពីបទគម្ពីរ ១ពេត្រុស ៥:៨ ផងដែរ។ _____
២. វិវរណៈ ៣:២០ បង្ហាញអំពីរូបភាពព្រះយេស៊ូវដែលកំពុងឈរនៅមាត់ទ្វារចិត្តយើង។ ចូរសរសេរខតម្ហិរនេះ៖ _____

៣. ចូរសម្គាល់ភាពខុសគ្នាក្នុងកាយវិការ

- ក. បាបកំពុង _____ នៅមាត់ទ្វារ (លោកុប្បត្តិ ៤:៧ - ព្រះគម្ពីរដ៏វិសុទ្ធ)។
- ខ. ព្រះយេស៊ូវកំពុង _____ នៅមាត់ទ្វារ (វិវរណៈ ៣:២០)។
ព្រះយេស៊ូវរង់ចាំឱ្យគេអញ្ជើញឱ្យចូល ចំណែកឯអំពើបាបវិញ វាដេក ឬក្រាបនៅមាត់ទ្វារ រង់ចាំឱកាសឆ្លុះ ចូលទៅបំផ្លាញ។

ផ្នែកទី៣

គេហទិដ្ឋ៖ សូមអានខទី៨ ម្តងទៀត។ កាអ៊ីន ពេញដោយកំហឹង ហើយគាត់ក៏បបួលអេបលជាប្អូន ទៅឯចម្ការ ហើយ គាត់ក៏វាយសម្លាប់ប្អូន នៅក្នុងចម្ការនោះទៅ។ អំពើមនុស្សឃាតត្រូវបានរៀបរាប់យ៉ាងសាមញ្ញ គ្មានបច្ចេកវិទ្យាហ្វូលីវ្វែរ គ្មានល្បិចបន្ត ឬបំភ័ន្តអ្វីទាំងអស់ គឺគ្មានទេ។ កាអ៊ីន ត្រាស់តែវាយសម្លាប់ប្អូនរបស់គាត់ចោលតែម្តង។

តើមានអ្វីកើតឡើងជាបន្តទៀត? តើអ្នកណាដែលបានត្រឡប់ទៅឱ្យកាអ៊ីនទទួលខុសត្រូវលើជីវិតប្អូនប្រុសគាត់? តើអ្នករាល់គ្នាឃើញពីភាពដូចគ្នានឹងកាលដែលព្រះមានបន្ទូលសួរ អំដាម និងអេវ៉ាថា “ឯងនៅឯណា?” ក្នុងលោកុប្បត្តិ ៣:៩ ពេលដែលពួកគេទើបបរិភោគផ្លែឈើដែលព្រះជាម្ចាស់បានហាម ដែរឬទេ? ពេលនេះព្រះជាម្ចាស់ និងកាអ៊ីន ធ្វើ ការសន្ទនាជាមួយគ្នា...

សំណួរ៖

១. តើព្រះជាម្ចាស់សួរកាអ៊ីន យ៉ាងដូចម្តេច? _____
២. តើកាអ៊ីនឆ្លើយតបវិញ យ៉ាងដូចម្តេច? _____
៣. តើព្រះជាម្ចាស់សួរកាអ៊ីន យ៉ាងដូចម្តេចទៀត? _____
៤. ចូរចំណាយពេលត្រឡប់ទៅអាន លោកុប្បត្តិ ជំពូកព្រឹត្តិ តើព្រះជាម្ចាស់សួរពួកគេម្តេចខ្លះ ក្នុងខទី១៣? _____

អំពើបាប នៅតែបន្តមានការសេចក្តីអន្តរាយរបស់វាដែល។ ប្អូនរបស់កាអ៊ីនបានស្តាប់បាត់ទៅហើយ ប៉ុន្តែពីមុនមក ការស្តាប់របស់មនុស្សពុំធ្លាប់កើតមានឡើយ។ តើនេះជាអ្វី? ព្រះជាម្ចាស់ឱ្យកាអ៊ីនទទួលខុសត្រូវចំពោះសម្រែកឈាមប្អូនរបស់គាត់។ ពេលដែលមនុស្សណាម្នាក់ មិនធ្លាប់អានព័ត៌មាន ឬមើលទម្រង់សៀវភៅឃើញអំពើហិង្សាដែលឈានទៅដល់សេចក្តីស្លាប់ នោះយើងប្រាកដជាមិនដឹងអំពីតម្លៃដែលព្រះជាម្ចាស់បានដាក់នៅក្នុងជីវិតរបស់មនុស្សទេ។

លំហាត់៖

១. ព្រះបន្ទូលដែលទ្រង់បានផ្ញើបន្ទាប់មកទៀត (ក្នុងខទី១០) សម្តែងឱ្យឃើញយ៉ាងច្បាស់៖ “ឯងបានធ្វើអ្វីដូច្នោះ! របស់ប្អូនឯង _____ ។”

គ្រប់របស់ទាំងអស់ដែលទ្រង់បានបង្កើតមក សុទ្ធតែមានតម្លៃចំពោះទ្រង់ ហើយទ្រង់បានជួសជុលសម្រែកឈាមមនុស្សដែលទ្រង់ស្រឡាញ់ ពីដើម (លោកុប្បត្តិ ៣:១០)។

២. សូមបញ្ជាក់ម្តងទៀតថា អំពើបាប មានលទ្ធផលរបស់វា។ តើលទ្ធផលនៃអំពើបាបដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រកាសថានឹងកើតចំពោះកាអ៊ីន ដោយសារតែគាត់សម្លាប់ប្អូនប្រុសរបស់ខ្លួន គឺជាអ្វី (លោកុប្បត្តិ ៤:១១-១២)?

- ក. “ឯងត្រូវ _____”
- ខ. “កាលណាឯងធ្វើស្រែចម្ការ _____”
- គ. “ឯងត្រូវ _____”

៣. ចុះកាអ៊ីនមានប្រតិកម្មយ៉ាងដូចម្តេច? _____ ដីដែលគាត់ធ្វើជារបរិក្ខេបជីវិត ត្រូវបណ្តាសា ហើយ “លែងបង្កើតផល” សម្រាប់គាត់ទៀតហើយ។ តើកាអ៊ីននិយាយអ្វីខ្លះទៀត ទាក់ទងនឹងទណ្ឌកម្មរបស់គាត់ (ខទី១៤)?

- ក. “ទ្រង់បានបណ្តេញ _____”
- ខ. “ទ្វលបង្គំនឹងត្រូវ _____”
- គ. “ហើយត្រូវ _____”
- ឃ. “រួចអស់អ្នកណា _____”

៤. ចូរកត់សម្គាល់ថា តើព្រះជាម្ចាស់ធ្វើអ្វីបន្ទាប់ទៀតនៅក្នុងខទី១៥?

- ក. តើទ្រង់មានបន្ទូលអ្វីខ្លះ? _____
- ខ. តើព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ធ្វើអ្វីខ្លះ? _____

ចំណាំ៖ យើងរាល់គ្នាមិនដឹងទេថា ស្នាមដៅនោះមានសណ្តានយ៉ាងណា ប៉ុន្តែ ចំពោះកាអ៊ីនវិញ ស្នាមដៅនោះជាសញ្ញាសម្គាល់នៃសេចក្តីសប្បុរសរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដ្បិតគាត់មិនសងនឹងទទួលបានអ្វីទាំងអស់ ក្រៅតែពីសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

៥. លោកុប្បត្តិ ៤:១៦ រៀបរាប់ថា កាអ៊ីន _____

យើងអាចត្រឡប់ទៅវិញក្នុងជំពូកទី៣ម្តងទៀត ហើយយើងឃើញថា កាអ៊ីនកំពុងចាកចេញពីព្រះវត្តមានរបស់ព្រះ ទៅរស់ក្នុងស្រុកផ្សេងមួយទៀត ដូចដែលយើងឃើញអំពើបាប និងអេវ៉ា ចាកចេញពីសួនអេដេនដូច្នោះដែរ។

ផ្នែកទី៤

សេចក្តីបង្គាប់ទី១៖ ចូរយើងក្រឡេកមើលពីពូជពង្សរបស់កាអ៊ីន ដោយសង្ខេប និងមើលពីដំណើរវិវាទម្រើនដែលពូជពង្សរបស់គាត់បានធ្វើដល់ផែនដី នៅសម័យនោះ។

- ១. ខទី១៧ ប្រាប់យើងថា គាត់កើតបានកូនប្រុសម្នាក់ ហើយគាត់ដាក់ឈ្មោះថា _____ ។
- ២. ក្នុងខែដែលនោះ យើងដឹងថា កាអ៊ីន ក៏ _____ ហើយគាត់ដាក់ឈ្មោះក្រុងនោះថា _____ តាមឈ្មោះកូនរបស់គាត់។
- ៣. បន្ទាប់មកក៏មានការកត់ត្រាអំពីពូជពង្សរបស់កាអ៊ីន៖
 - ក. ខទី២០៖ យ៉ាបាល ជាឪពុកនៃអស់ពួកអ្នកដែល _____
 - ខ. ខទី២១៖ យូបាល ជាឪពុកនៃអស់ពួកអ្នកដែល _____
 - គ. ខទី២២៖ ទូបាល-កាអ៊ីន ជា _____

ចំណាំ៖ នេះគឺជាកំណត់សម្គាល់ដែលគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ ដ្បិតការសាងសង់ ការចិញ្ចឹមសត្វ និងការលេងតន្ត្រីដែលលើកឡើងមកនេះ លេចចេញមកស្រេចទៅហើយ នៅក្នុងវប្បធម៌សម័យនោះ។

- ៤. យើងឃើញអំពីពូជពង្សរបស់អ័រដាម និងអេវ៉ា នៅក្នុងខទី២៥-២៦។ នាងអេវ៉ា បង្កើតបានកូនប្រុសមួយឈ្មោះ _____ ហើយសេត ក៏បង្កើតបានកូនប្រុសមួយឈ្មោះ _____ ។
- ៥. បាវនេះទៅទៀត នៅក្នុងខទី២៦ យើងឃើញថា ព្រះជាម្ចាស់បានទាក់ទងជាមួយនឹងប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ពេលដែលពួកគេចាប់ផ្តើម _____ ចំណុចនេះប្រាប់ឱ្យយើងដឹងអំពីជីវិតក្នុងការថ្វាយបង្គំ និងការអធិស្ឋាន របស់ប្រជារាស្ត្រទ្រង់ ពេលដែលគេចាប់ផ្តើមអំពាវនាវរកទ្រង់។

ជីវិតឱ្យដឹងទី១៖ ចូររកមើលផ្នែកផ្សេងក្នុងព្រះគម្ពីរ ដែលផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែមទាក់ទងនឹងអេបិល ដោយប្រើខគម្ពីរយោង។ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាមើលនៅក្នុងគម្ពីរ លោកុប្បត្តិ ៤:២ ព្រះគម្ពីរអាចនឹងផ្តល់នូវខយោង ដោយស្វែងរកពាក្យ “អេបិល”។ ពុំនោះទេ អ្នកអាចស្វែងរកមើលខយោង ដោយស្វែងរកតាមពាក្យថា “ដង្វាយ” ក្នុងខទី៤។ នៅក្នុងតារាងខយោង ចូរស្វែងរកខគម្ពីរឆ្លើយឆ្លង ឬពាក្យឆ្លើយឆ្លង ដោយប្រើពាក្យទាំងពីរនេះ។ គម្ពីរហេព្រើរ ១១:៤ អាចជាខគម្ពីរយោងមួយក្នុងចំណោមនោះ។

កណ្តុគម្ពីរហេព្រើរ ស្ថិតនៅចុងនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ គម្ពីរហេព្រើរជំពូក១១ គេហៅថា “ជំពូកនៃសេចក្តីជំនឿ”។ ប្រសិនបើអានជំពូកនេះត្រូវស្ងៀម អ្នកនឹងសម្គាល់ឃើញថា ខគម្ពីរមួយចំនួនចាប់ផ្តើមដោយពាក្យថា “ដោយសារសេចក្តីជំនឿ”។ អ្នករាល់គ្នានឹងសម្គាល់ឃើញផងដែរថា មានឈ្មោះតួអង្គជាច្រើននៅក្នុងព្រះគម្ពីរ មានសរសេរក្នុងជំពូកនេះ។ ឧទាហរណ៍ ឈ្មោះរបស់លោកណូអេ មានសរសេរនៅក្នុងខទី៧ ឈ្មោះរបស់លោកអំប្រាហាំ មានសរសេរនៅក្នុងខទី៨ លោកយ៉ាកុប លោកយ៉ូសែប លោកម៉ូសេ និងតួអង្គដទៃទៀត គឺជាមនុស្សដែលស្ថិតនៅក្នុងចំណោមបុព្វបុរសដែលព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់សរសេរពីសេចក្តីជំនឿរបស់គេ។

និយមន័យ៖

- **សេចក្តីជំនឿ** - នៅក្នុងគម្ពីរហេព្រើរ ១១:១ សេចក្តីជំនឿត្រូវគេជានិយមន័យថា _____

ប្រសិនបើយើងក្រឡេកទៅមើលនៅខាងលើ ឈ្មោះរបស់អេបិល ក៏ត្រូវបានរៀបរាប់ថាជាមនុស្សដែលគេសរសើរ ពិសេសក្នុងជំនឿរបស់គាត់ដែរ។ មានកិច្ចការ៣យ៉ាង ដែលគេបានរៀបរាប់អំពីអេបិល៖

- ១. ដោយសារសេចក្តីជំនឿ _____
- ២. ដោយសារសេចក្តីជំនឿ _____
- ៣. ដោយសារសេចក្តីជំនឿ _____

តើខតម្តីនេះ ផ្តល់នូវចំណេះដឹងអ្វីខ្លះដល់ការសិក្សារបស់អ្នករាល់គ្នា ទាក់ទងទៅនឹងដំណើររឿងរបស់កាអ៊ុន និង អេបិល នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ជំពូក៤? _____

សំណួរទទួលខុសត្រូវ៖ នៅក្នុងគម្ពីរ លោកុប្បត្តិ ៤:៩ ព្រះជាម្ចាស់សួរកាអ៊ុន នូវសំណួរមួយថា “ប្អូនឯងនៅឯណា?”

- ១. ក្នុងជីវិតខ្ញុំ តើមាននរណាខ្លះដែលខ្ញុំចាត់ទុកថា “បងប្អូន” របស់ខ្ញុំ? _____
- ២. តើកាអ៊ុន ឆ្លើយតបវិញភ្លាម យ៉ាងដូចម្តេច? _____
- ៣. តើខ្ញុំអាចបង្ហាញនូវការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអស់អ្នកដែលខ្ញុំចាត់ទុកថាបងប្អូនរបស់ខ្ញុំ ដោយរបៀបណាខ្លះ? _____
- ៤. ជួនកាល ពេលមានគេសួរខ្ញុំអំពីបងប្អូនរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំក៏ទទួលស្គាល់ដែរថា ខ្ញុំមិនដឹងថាទេថាគេនៅឯណា ហេតុអ្វី? _____

៥. តើគម្ពីរម៉ាថាយ ២៥:៣៧-៤០ ផ្តល់នូវគំនិតអ្វីខ្លះ? ហេតុអ្វីបានជាព្រះយេស៊ូវខ្វល់ខ្វាយអំពីរឿងប្អូនប្រុសរបស់ កាអ៊ុនយ៉ាងនេះ? ចុះបងប្អូនខ្ញុំ? _____

ការវេទិស្នាដ៏ល្អ៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ការបន្ទោសកាអ៊ុន ហើយនិយាយថា “ខ្ញុំមិនធ្វើដូចជាគាត់” គឺជារឿងងាយណាស់។ ប៉ុន្តែ ទូលបង្គំដឹងថា ទូលបង្គំតែងធ្វើឱ្យបងប្អូនដទៃទៀតឈឺចាប់ និងជំពប់ចិត្តជារឿយៗដោយសារសម្តី និងការប្រព្រឹត្ត របស់ទូលបង្គំ។ សូមអត់ទោសដល់ទូលបង្គំ ហើយផ្សះផ្សារសម្បុរភាពរបស់ទូលបង្គំ និងអ្នកដទៃផង។ សូមជួយឱ្យទូល បង្គំអាចប្រព្រឹត្តចំពោះអ្នកដទៃ ដោយទំនួលខុសត្រូវ ការគោរព និងសេចក្តីស្រឡាញ់ ដូចជាទ្រង់បានប្រព្រឹត្តចំពោះទូល បង្គំដោយសេចក្តីសប្បុរស និងសេចក្តីស្រឡាញ់ដែរ។ _____

ផ្នែកទី៥

ការវេទនាខ្សឹមស្នាដ៏ល្អ៖ គម្ពីរលោកុប្បត្តិ ជំពូក៥ ចាប់ផ្តើមដោយវត្តមានការបង្កើតមនុស្សពិលោកុប្បត្តិ ជំពូក១ ហើយក្នុងខាងលើ ក៏បន្តប្រាប់នូវព័ត៌មានថ្មី មុនពេលរៀបរាប់លម្អិត អំពីបញ្ជីពង្សាវតារដែលចាប់ផ្តើមពីអំដាម និង គ្រួសាររបស់គាត់។ នៅក្នុងជំពូកនេះ អ្នករាល់គ្នានឹងសម្គាល់ឃើញថា មនុស្សទាំងអស់នេះ មានអាយុច្រើនឆ្នាំណាស់។ ទិន្នន័យនេះអាចនឹងលើកជាសំណួរដ៏គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ខ្លាំងណាស់ សម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។ ចូរកត់ត្រាសំណួរទាំងអស់ទុក ក្នុងសៀវភៅសរសេរអ្នករាល់គ្នា រួចបន្តការសិក្សារបស់អ្នករាល់គ្នាបន្តទៀត។ យើងនឹងមិនចំណាយពេលច្រើន នៅក្នុង ជំពូកនេះទេ ប៉ុន្តែ យើងសូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះព័ត៌មានលម្អិតមួយចំនួន ដែលគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍។

លំហាត់៖

១. លោកុប្បត្តិ ៥:១ រំលឹកប្រាប់យើងថា៖ ...

- ក. ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមនុស្សឱ្យចម្រើន _____ ។
សូមអាន លោកុប្បត្តិ ១:២៧ សារជាថ្មី។
- ខ. ព្រះជាម្ចាស់បង្កើតគេមកជា _____ ជា _____ ។
- គ. ហើយទ្រង់ _____ (លោកុប្បត្តិ ១:២៨)។
- ឃ. ពេលទ្រង់បង្កើតពួកគេមក ទ្រង់ហៅគេថា “ _____ ”។

២. លោកុប្បត្តិ ៥:៣ បង្ហាញអំពីរឿងមួយដែលខុសពីអ្វីដែល ខទី១ បានប្រាប់ដល់យើង។

- ក. តើខគម្ពីរនេះនិយាយអំពីកូនរបស់អ្នកដាច់ ថាដូចម្តេចខ្លះ? _____
- ខ. តើភាពដូចគ្នា ឬរូបភាព កូនចៅរបស់អ្នកដាច់ ខុសគ្នាពីលក្ខណៈដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតអ្នកដាច់មក និង លក្ខណៈដែលទ្រង់ចង់កំណត់ឱ្យមនុស្ស យ៉ាងដូចម្តេច? _____

សូមអាន លោកុប្បត្តិ ១:២៦-២៧ ផង។

- គ. រូបភាពរបស់មនុស្ស លែងស្តែងឱ្យឃើញពីរូបអង្គដ៏គ្រប់លក្ខណ៍របស់ព្រះជាម្ចាស់ទៀតហើយ។ អំពើបាប បានបង្កឱ្យរូបអង្គរបស់ព្រះ ដែលនឹងមានក្នុងតំណមនុស្សជំនាន់ក្រោយ អស់ទៅហើយ។
- ៣. ចូរចំណាយពេលសរសេរឈ្មោះ ដែលមានចែងក្នុងជំពូកនេះ ចាប់តាំងពីអ្នកដាច់ រហូតដល់លោកណូអេ ទៅតាម លំដាប់កំណើតរបស់ពួកគាត់ ព្រមទាំងចំនួនឆ្នាំនៃអាយុដែលពួកលោកបានរស់នៅ ដូចដែលបានកត់ត្រាទុកផង។

ឈ្មោះ	អាយុកាល	ឈ្មោះ	អាយុកាល

៤. តើអ្វីទៅជាសេចក្តីពិតដ៏គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ ដែលអ្នកបានដឹងអំពីហេណុក ក្នុងខទី២១-២៤? _____

ចំណាំ៖ សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែមអំពីហេណុក សូមអាន ហេប្រើរី ១១:៥-៦។ លោកក៏ត្រូវបានគេរាប់ថាជាមនុស្ស ដែលព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះទ័យដែរ។ តើខទី៦ប្រាប់ថា យើងត្រូវការអ្វីខ្លះ ដើម្បីផ្តាច់ព្រះទ័យទ្រង់? _____

សេចក្តីជំនឿជឿថា ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះជន្មតង់នៅ ហើយអស់អ្នកណា “ដែលស្វែងរកទ្រង់អស់ពីចិត្ត” នោះទ្រង់ នឹងប្រទានរង្វាន់ដល់គេ ដោយសម្តែងអង្គទ្រង់ដល់គេ!

- ៥. តើអ្នកណាដែលរស់បានអាយុវែងជាងគេ? _____ តើអ្នកធ្លាប់ឮអំពីឈ្មោះនេះទេ?
- ៦. តើឡាមេកបាននិយាយអ្វីខ្លះអំពីកូនប្រុសគាត់ឈ្មោះណូអេ ក្នុងលោកុប្បត្តិ ៥:២៩? _____

៧. តើព្រះជាម្ចាស់ជាអ្នកដាក់បណ្តាសាមី ឬដីត្រូវបណ្តាសាដោយសារតែអំពើបាប? សូមរំលឹក ព្រះគម្ពីរលោកុប្បត្តិ ៣:១៧-១៩ _____

៨. តើកូនប្រុសទាំងពីររបស់លោកណូអេ ដែលមានចែងក្នុង លោកុប្បត្តិ ៥:៣២ មានឈ្មោះអ្វីខ្លះ?

ក. _____

ខ. _____

គ. _____

ការអនុវត្ត៖ ចូរនឹកគិតអំពីពង្សាវតាររបស់អ្នករាល់គ្នាផ្ទាល់។ ចូរគូរតារាងពង្សាវតារនៃគ្រួសាររបស់អ្នក ដោយប្រមូលព័ត៌មានពីឪពុកម្តាយ ជីដូនជីតា មិត្តភក្តិ និងញាតិសណ្តានដទៃទៀត។ តារាងពង្សាវតារនៃគ្រួសាររបស់អ្នក អាចនឹងពិបាកគួរ ដោយសារតែស្ថានភាពជីវិត មរណភាព និងការទទួលជាកូនចិញ្ចឹមជាដើម។ ចូរគូរតារាងនេះ និងបន្ថែមឈ្មោះអស់អ្នកណាដែលសំខាន់សម្រាប់ជីវិតអ្នក អ្នកណាដែលអ្នកស្រឡាញ់ពេញចិត្ត អ្នកណាដែលបានជួយគាំទ្រ និងលើកទឹកចិត្តអ្នក អ្នកណាដែលបានបង្រៀន ហើយផ្តល់ការរស់នៅ និងការសិក្សារបស់អ្នក និងសម្ព័ន្ធភាពនានាដែលបានធ្វើឱ្យអ្នកបានក្លាយជាមនុស្ស ក្នុងជីវិតបច្ចុប្បន្ននេះ។

ការអធិស្ឋាន៖ ឱព្រះដ៏ជាព្រះអម្ចាស់អើយ! ទូលបង្គំសូមអរព្រះគុណចំពោះជីវិតរបស់អ្នកដែលបានកើតមកមុនទូលបង្គំ អស់អ្នកដែលទូលបង្គំបានអានពីឈ្មោះរបស់គេ នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ជំពូក៥ ព្រមទាំងបុព្វបុរសរបស់ទូលបង្គំផ្ទាល់ដែរ។ អរព្រះគុណដែលទ្រង់បានប្រទានពរដល់ពួកគាត់ ដូចដែលទ្រង់ប្រទានពរដល់ទូលបង្គំ អរព្រះគុណដែលទ្រង់បានបង្កើតពួកគាត់ម្នាក់ៗ ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់។ ទូលបង្គំក៏ដូចជាពួកគាត់ដែរ ទូលបង្គំនឹងមានកូនទៅដែលកើតមកក្រោយទូលបង្គំ។ សូមប្រទានឱ្យទូលបង្គំអាចធ្វើជាគំរូដល់ពួកគេ គឺជាស្ថាប័នរាល់អំពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ នៅក្នុងជីវិតរបស់ទូលបង្គំ តាមរយៈព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។ _____

មេរៀនទី៤

អញ្ជាញដល់ជីវិត...!

លោកប្បដិសន្ធិ ៦-៩:១៧ ដំណើររឿងលោកណូអេអេ និងទីក្រុងជំនន់

ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃមេរៀនទី៤

មាតិកា

លំនាំដើម

មេរៀនទី៤៖ លោកប្បដិសន្ធិ ៦-៩:១៧

- សណ្តាននៃរបស់សព្វសារពើ និងការសម្រេចព្រះទ័យរបស់ព្រះ
- លោកណូអេអេ និងទូកធំ
- ទឹកភ្លៀងបានបង្ហូរចុះ
- ព្រះជាម្ចាស់នឹកចាំអំពីលោកណូអេអេ
- ការបញ្ចេញសត្វដែលនៅក្នុងទូកធំ
- និយមន័យ៖ សេចក្តីសប្បុរស
- ព្រះពរមកពីព្រះជាម្ចាស់
- និយមន័យ៖ ឆ្លន (លោះ) និង រាបជាសុចរិត
- តម្លៃនៃឈាម
- បង្កើតមកតាមរូបអង្គទ្រង់
- និយមន័យ៖ សេចក្តីសញ្ញា (សម្ព័ន្ធមេត្រី)

លំនាំដើម

ដំណើររឿងរបស់លោកណូអេ និងទឹកជំនន់ បានចាប់ផ្តើមដោយរៀបរាប់ថា “ព្រះយេស៊ូវបានបញ្ជូនដោយ... ទ្រង់ មានព្រះហឫទ័យព្រួយ។ គ្រប់យ៉ាងទាំងអស់ដែលទ្រង់បានបង្កើត ពេលនេះពោរពេញដោយសេចក្តីអាក្រក់ ភាពជួរជាតិ សេចក្តីពុករលួយ និងអំពើហិង្សា។ ការសម្រេចព្រះទ័យរបស់ទ្រង់នៅក្នុងពេលនោះ គឺបំផ្លាញអ្វីៗដែលទ្រង់បានបង្កើត មក គឺទាំងមនុស្ស ទាំងសត្វ និងជីវិតទាំងអស់ដែលមាននៅលើផែនដីចោលទាំងអស់ រួចចាប់ផ្តើមសារជាថ្មីវិញ។ ដំណើរ រឿងអំពីមហន្តរាយ និងមរណភាពនេះ ត្រូវបានកត់ទុកក្នុងគម្ពីរ លោកុប្បត្តិ ៦-៩ ប៉ុន្តែ រឿងនេះនៅតែផ្តល់នូវសេចក្តី សង្ឃឹម ដោយសារតែបុរសម្នាក់ឈ្មោះ ណូអេ ។ គម្ពីរបានប្រាប់យើងថា លោកណូអេ “គ្រប់លក្ខណ៍នៅចំពោះព្រះនេត្រ ព្រះជាម្ចាស់” គាត់ជាមនុស្សសុចរិត ហើយ “ដើរជាមួយនឹងព្រះ”។

ទឹកជំនន់បានគ្របដណ្តប់ផែនដីទាំងមូល ហើយបានញែកព្រះជាម្ចាស់ចេញពីការអាក្រក់គ្រប់យ៉ាងទាំងអស់ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់បានទុកជីវិតលោកណូអេ និងក្រុមគ្រួសាររបស់គាត់នៅក្នុងទូកធំជាជម្រក ជាមួយសត្វគ្រប់ប្រភេទមួយច្រើន។ ព្រះនឹងប្រទានសេចក្តីបង្គាប់ដល់ជីវិតទាំងអស់ដែលទ្រង់បានរក្សាទុក ឱ្យបង្កើតកូនចៅពាសពេញផែនដីជាថ្មីម្តងទៀត។ ព្រះជាម្ចាស់បានសន្យាជាមួយលោកណូអេ និងគ្រួសាររបស់លោកថា ទ្រង់នឹងទុកជីវិតពួកគេ ចំណែកឯលោកណូអេវិញ គាត់ក៏ស្តាប់តាមគ្រប់ការទាំងអស់ដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្គាប់ដល់លោក។

ទឹកភ្លៀងដែលជន់ជន់ផែនដីនេះហើយដែលបានធ្វើឱ្យទូកធំអណ្តែតឡើងខ្ពស់ជាងកំពូលភ្នំទាំងអស់។ គ្រប់របស់ មានជីវិត ដែលមិននៅក្នុងទូកធំ ស្លាប់ទាំងអស់។ ជាច្រើនខែកន្លងផុតទៅ ព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងថា ព្រះជាម្ចាស់នឹកចាំអំពី លោកណូអេ និងអស់អ្នកដែលនៅជាមួយនឹងលោក។ ទីបំផុត ខ្យល់ក៏ចាប់ផ្តើមបក់ផាត់ចុះឡើង ទឹកក៏ស្រកចុះ ភ្លៀងក៏ រាំង ហើយទូកធំក៏ក្រើកលើកនៃផែនដីដែលមានជីវិត។

ក្រោយមក ព្រះជាម្ចាស់ក៏បានហៅលោកណូអេ ព្រមទាំងអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅជាមួយលោក ឱ្យចេញពីទូកធំ។ ជីវិតសត្វទាំងអស់ដែលនៅជាមួយនឹងលោក ក៏ត្រូវបានបញ្ជូនពីទូកធំនេះដែរ។ លោកណូអេ ក៏បានសង់ទីអាសនាមួយ រួចថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់ក៏បានប្រទានសេចក្តីសន្យាដល់លោកណូអេថា “អញ្ជូនមិនដាក់បណ្តាសាដី ដោយ ព្រោះមនុស្សទៀតទេ... អញ្ជូនមិនធ្វើទោសដល់ជីវិតទាំងឡាយ ដូចជាអញ្ជូនទើបនឹងធ្វើនោះទៀតដែរ”។ ដោយសារតែ សេចក្តីសន្យានេះ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រព្រឹត្តដោយសេចក្តីសប្បុរស ដ្បិតព្រះអង្គជ្រាបថា “គំនិតក្នុងចិត្តរបស់មនុស្ស នោះ អាក្រក់តាំងតែពីក្មេងមក” ប៉ុន្តែ ទ្រង់បានសន្យាថា ទ្រង់នឹងមិនបំផ្លាញជីវិតទាំងឡាយ ដូចដែលទ្រង់ទើបនឹងធ្វើនេះដែរ។

នៅក្នុងដំណើររឿងនេះ យើងដឹងពីតម្លៃដែលព្រះជាម្ចាស់បានដាក់នៅក្នុងជីវិតមនុស្ស ដ្បិតទ្រង់ត្រាស់ហៅយើង ឱ្យទទួលខុសត្រូវចំពោះជីវិតមនុស្សដូចគ្នា។ យើងនឹងបញ្ចប់ត្រឹមការដឹងថា ព្រះជាម្ចាស់បានសន្យា ទ្រង់នឹងប្រព្រឹត្តចំពោះ យើងរាល់គ្នាដោយព្រះគុណ ហើយថា ទ្រង់នឹងចងចាំ និងមិនបំភ្លេចព្រះបន្ទូលសន្យាអំពីសម្ព័ន្ធមេត្រីដ៏អស់កល្ប ដែល ទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងលោកណូអេ នោះឡើយ។

សូមឱ្យសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលអ្នករាល់គ្នាមានចំពោះព្រះវរបិតានៅស្ថានសួគ៌ ដែលត្រាស់ហៅអ្នករាល់គ្នាមកក្នុង សេចក្តីសុចរិត ភាពបរិសុទ្ធ និងឱ្យមកដើរជាមួយនឹងទ្រង់ បានចម្រើនឡើង ពេលដែលអ្នករាល់គ្នាចូលរួមក្នុងការសិក្សា មេរៀន “អញ្ជូនមិន...!” នេះ។ ចូរចាំជានិច្ចថា ទ្រង់សន្យានឹងបញ្ជាក់អ្នករាល់គ្នាដោយព្រះគុណ ដ្បិតទ្រង់នៅចងចាំ អំពីសម្ព័ន្ធមេត្រីដ៏អស់កល្បជានិច្ចរបស់ទ្រង់។

ផ្នែកទី១

សេចក្តីផ្តើម៖ ចូរចាំថា សង្គ្រាមរវាងព្រះជាម្ចាស់ និងមារសាតាំង រាលដាលដល់ព្រលឹងមនុស្សគ្រប់រូប។ សេចក្តីប្រាថ្នា ដែលពោរពេញដោយសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់ គឺចង់ផ្សះផ្សារសម្ពន្ធភាពជាមួយរបស់ទាំងអស់ដែលទ្រង់បាន បង្កើត ដ្បិតពេលនេះ សម្ពន្ធភាពនោះត្រូវបំផ្លិចបំផ្លាញដោយសារតែអំពើបាប។

ចំណាំ៖ លោកប្បត្តិ ជំពូកទី៦ ទី៧ និងទី៨ កត់ត្រាពីរឿងទឹកជំនន់។ ជំពូកទី៦ ចាប់ផ្តើមដោយខតម្ភីដែលពិបាក យល់ចំនួន៤។ អ្នករាល់គ្នាអាចនឹងសួរសំណួរលំបាកៗមួយចំនួន ឧទាហរណ៍ថា តើមនុស្សទាំងនេះមកពីណា? តើអ្នកណា រៀបការជាមួយអ្នកណា? ការសិក្សានេះ គ្មានចេតនាផ្តល់ចម្លើយចំពោះសំណួរទាំងអស់នេះទេ គឺចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងពី ដំណើររឿងដែលផ្តល់ចំណេះដឹងអំពីសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលព្រះជាម្ចាស់មាន ចំពោះរបស់គ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់បានបង្កើត មក ដោយទទួលស្គាល់កង្វះខាតនៃការពន្យល់ និងការប្រាថ្នាចង់បានភាពច្បាស់លាស់។

ចូរយើងរាល់គ្នាចាប់ផ្តើមការសិក្សាអំពីទឹកជំនន់ដែលមានកត់ត្រាក្នុង លោកប្បត្តិ ៦:៥-៨:២២។

គេហទំព័រ៖ ចូរអាន លោកប្បត្តិ ៦:៥-៧, ១១-១២

លំហាត់៖

១. ក្នុងជំពូកទី៦ ខទី៥ តួសបង្ហាញនូវរូបភាពមួយដ៏គួរឱ្យខ្លាច។ តើព្រះជាម្ចាស់មើលឃើញអ្វីខ្លះ? ចូរសរសេរនូវអ្វី ដែលមានចែងក្នុងខតម្ភីនេះ៖ _____

២. ខតម្ភីនេះប្រើសម្តីបីម៉ាត់មករៀបរាប់ប្រាប់ពីកម្រិតនៃអំពើអាក្រក់របស់មនុស្ស (លោកប្បត្តិ ៥ខ)៖
 "... _____ គំនិតក្នុងចិត្តគេ សុទ្ធតែអាក្រក់ _____ ដូច្នោះ។"
៣. អំពើបាបបានធ្វើឱ្យរបស់សព្វសារពើទៅជាកខ្វក់ ហើយថែមទាំងបានប្រាប់ចូលក្នុងចិត្ត និងគំនិតរបស់មនុស្សទាំង អស់។ ពេលនេះមនុស្សមានទំនោរទៅរកការអាក្រក់ ច្រើនជាងការល្អ ដ្បិតអំពើបាបបានប្រាប់ចូលក្នុងគ្រប់ទាំង ការប្រព្រឹត្តរបស់គេ សូម្បីតែការល្អរបស់គេក៏ពោរពេញដោយការអាក្រក់ដែរ ដ្បិតពួកគេខ្លះសម្ពន្ធភាពជាមួយ នឹងព្រះជាម្ចាស់។ គម្ពីរហេព្រើរ ១១:៦ ចែងថា "តែបើឥតមាន _____ នោះ _____ និង _____ ព្រះបានឡើយ ដ្បិត _____ ដែល _____ ឯព្រះ នោះ ត្រូវតែ _____ មែន ហើយថា ទ្រង់ប្រទានរង្វាន់ ដល់អស់អ្នកដែល _____ ទ្រង់។ អំពើអាក្រក់របស់គេកាន់តែចម្រើនឡើង នៅក្នុងសណ្ឋានបាបរបស់គេ (លោកប្បត្តិ ៦:៥)។
៤. យោងតាមបទគម្ពីរ ១១:៦ តើអ្វីជារត្មដ៏សំខាន់ចំពោះសម្ពន្ធភាពជាមួយព្រះជាម្ចាស់?
 ក. _____
 ខ. _____
 គ. _____
៥. ចូរត្រឡប់ទៅអាន លោកប្បត្តិ ៦:១១-១២។ តើនៅក្នុងខទី១១ គេប្រើពាក្យពេចន៍អ្វីរៀបរាប់ពីសម័យនោះ?
 ក. _____ ហើយក៏ _____
 ខ. _____

សំណួរ៖

១. តើខ្ញុំ ប្រាប់យើងរាល់គ្នាអំពីព្រះជាម្ចាស់ ដូចម្តេចខ្លះ? _____
២. តើខ្ញុំ ប្រាប់យើងថា ព្រះជាម្ចាស់សម្រេចព្រះទ័យធ្វើអ្វីខ្លះ? _____
៣. តើព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានអ្វីទៅឱ្យមនុស្ស (លោកុប្បត្តិ ២:៧) ដែលទ្រង់បម្រុងនឹងបំផ្លាញចោល? _____

គន្លឹះស្នើសុំ៖ ព្រះជាម្ចាស់បានសម្រេចព្រះទ័យថា ទ្រង់នឹងបំផ្លាញគ្រប់យ៉ាងដែលមានដង្ហើមជីវិត។ ចូរស្រមៃមើលថា តើការអាក្រក់ណាទៅដល់កម្រិតណាទៅ បានជាទ្រង់សម្រេចព្រះទ័យបំផ្លាញជីវិតទាំងអស់ សូម្បីតែសត្វហើរលើអាកាសក៏ទ្រង់មិនលើកលែងដែរនោះ? ចូរធ្វើការសង្កេត នៅពេលដែលអ្នករាល់គ្នាព្យាយាមយល់អំពីព្រះហឫទ័យនៃព្រះ កាន់តែច្បាស់។

១. តើនេះជាការបង្ហាញពីកំហឹង ឬជាការផ្ទុះចេញជាសេចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់? _____
២. តើការបណ្តោយឱ្យវត្ថុដ៏មានតម្លៃបំផុតរបស់អ្នក ជារត្នុដែលស្តែងឱ្យឃើញពីសណ្ឋានរបស់អ្នក ទៅជារត្នុដែលបង្ហាញពីសណ្ឋានមួយខុសស្រឡះទៅវិញនោះ មានលក្ខណៈដូចម្តេច? _____
៣. ការងារបង្កើតសព្វសារពើ របស់ព្រះជាម្ចាស់ នៅតែបន្តជានិច្ច ក្មេងៗនៅតែបន្តកើត រុក្ខជាតិនៅតែបន្តដុះ ឯសត្វក៏នៅតែបន្តពូជដែរ។ ប្រសិនបើទ្រង់មិនធ្វើដូច្នោះទេ តើនឹងមានរឿងអ្វីកើតឡើង? ការអាក្រក់កាន់តែរាលដាលបន្តទៀតមែនទេ? តើរបស់សព្វសារពើដែលព្រះបានបង្កើតមក នឹងបាត់បង់ទៅរហូតមែនទេ? _____
៤. ប្រសិនបើមនុស្សសម្រេចចិត្តធ្វើតែអំពើអាក្រក់ នោះការអាក្រក់នឹងរាលដាលរហូត។ ព្រះជាម្ចាស់បង្កើតមនុស្សមក ដើម្បីឱ្យគេស្តែងពីរូបអង្គ និងសេចក្តីសប្បុរសរបស់ទ្រង់ មិនមែនឱ្យគេរួមកម្លាំងគ្នាបម្រើសាតាំងនោះទេ។ ទ្រង់ចង់ឱ្យគេយកជីវិតមកផ្តោតលើព្រះបន្ទូល និងអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ ទ្រង់ចង់ឱ្យគេរស់នៅក្នុងការទំនាក់ទំនងជាមួយទ្រង់ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់។ តើអ្វីខ្លះដែលបានមកជំនួសព្រះជាម្ចាស់ នៅក្នុងចិត្តរបស់គេ ហើយបានក្លាយជារត្នុដែលគេយកចិត្តទុកដាក់ខ្លាំង? _____

សំណួរអនុវត្ត៖

១. ត្រូវចាំថា ព្រះជាម្ចាស់ ទ្រង់ជាព្រះនៃសម្ព័ន្ធភាព ទ្រង់ប្រាថ្នាចង់រស់ក្នុងសម្ព័ន្ធភាពនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ជាមួយនិងរបស់សព្វសារពើដែលទ្រង់បានបង្កើតមក។ តើសម្ព័ន្ធភាពដែលអ្នករាល់គ្នាមានជាមួយនិងព្រះជាម្ចាស់ គឺជាអ្វី? តើអ្នករាល់គ្នាគិតយ៉ាងណាចំពោះគំនិតក្នុងចិត្តរបស់អ្នកផ្ទាល់? ចូរសម្លឹងគិត ហើយកត់ត្រាគំនិតមួយចំនួនរបស់អ្នករាល់គ្នា៖ _____

ផ្នែកទី២

សេចក្តីផ្តើម៖ តាំងពីអំបាច និងអេវ៉ាបានធ្លាក់ចុះក្នុងអំពើបាប ប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់មនុស្សក៏ធ្លាក់ចុះដុះដាច់កាន់តែខ្លាំង។ ដំបូងឡើយ ព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងអំពីរឿងការអ៊ុនសម្លាប់អេបិល ហើយពេលនេះយើងដឹងថា លោកិយក៏ធ្លាក់ក្នុងសណ្ឋាន អាក្រក់កាន់តែខ្លាំង រហូតដល់ព្រះជាម្ចាស់ដែលបានបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដី ទ្រង់ប្រុង “លុបបំបាត់មនុស្សឱ្យបាត់ស្រុង ពីផែនដី”។ ស្ថានភាពភាពនៃរបស់សព្វសារពើនៅពេលនេះ ដូចជាគ្មានសង្ឃឹមទេ ប៉ុន្តែនៅក្នុងខទី៨ មានពន្លឺនៃសេចក្តី សង្ឃឹមតូចមួយ...

គេហទិដ្ឋ៖ ចូរអាន លោកុប្បត្តិ ៦:៨-៧:៥

លំហាត់៖

១. ខទី៨ បង្ហាញពីពាក្យ “សេចក្តីសង្ឃឹម” តាមរយៈមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះថា _____ ។
២. តើគេប្រើពាក្យអ្វីខ្លះមករៀបរាប់ពីគាត់ (ខទី៩)? សូមអានលោកុប្បត្តិ ៧:១។
 - ក. _____
 - ខ. _____
 - គ. _____
 - ឃ. _____
៣. លោកណូអេ មានកូនប្រុស៣នាក់ (ខទី១០)៖ _____ និង _____ ។
៤. ព្រះជាម្ចាស់ប្រាប់ពីផែនការរបស់ទ្រង់ ដល់លោកណូអេ។ តើនៅក្នុងខទី១៣ និងខទី១៧ ទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់គាត់ ដូចម្តេចខ្លះ? _____
៥. ទោះជាផែនដីនេះមានពេញដោយអំពើហិង្សា និងសេចក្តីពុករលួយ ហើយទោះជាទ្រង់បម្រុងនឹងបំផ្លាញជីវិតទាំងអស់ក៏ដោយ ប៉ុន្តែ ទ្រង់នៅតែបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់យ៉ាងធំធេងដល់លោកណូអេ និងគ្រួសាររបស់លោក។ តើ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បង្ហាត់លោកណូអេ ឱ្យធ្វើអ្វី (ខទី១៤)? _____
៦. តើព្រះជាម្ចាស់ឱ្យដំបូន្មានដល់លោកណូអេយ៉ាងណាខ្លះ អំពីការសង់ទូកធំ (ខទី១៤-១៦)? _____
៧. ពេលដែលទូកធំសង់រួច តើលោកណូអេ ត្រូវធ្វើអ្វីទៀត (ខទី១៩-២១)? _____
៨. ដូច្នោះ លោកណូអេក៏បានសង់ទូកធំ ហើយព្រះជាម្ចាស់ក៏បានបង្ហាត់ឱ្យសត្វគ្រប់ប្រភេទចូលក្នុងទូក (លោកុប្បត្តិ ៧:១-៣)។ ទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់លោកណូអេថា ភ្ញៀវនឹងចាប់ផ្តើមបង្ករ _____ ថ្ងៃ _____ យប់ (ខទី៤)។ ហើយទ្រង់ក៏បន្ថែមទៀតថា “ហើយអញនឹង _____”។

៩. តើព្រះគម្ពីរច្របាច់យើងអំពីសេចក្តីជំនឿរបស់លោកណូអេ ថាដូចម្តេចខ្លះ នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ៦:២២ និង ៧:៥?

លំហាត់៖ មនុស្សដែលរស់នៅលើផែនដី និងបុរសម្នាក់ឈ្មោះណូអេ ពិតជាផ្ទុយពីគ្នាស្រឡះ។ ចូររំលឹក លោកុប្បត្តិ ៦:៥ ដល់ ៧:៥។ តើមានពាក្យពេចន៍អ្វីខ្លះដែលគេប្រើមករៀបរាប់ពីលោកណូអេ និងមនុស្សលើផែនដី?

លោកណូអេ	មនុស្សលើផែនដី

ការអនុវត្ត៖

១. ក្នុងអំឡុងពេលដែលលោកណូអេកំពុងធ្វើទូកធំ តើគ្រួសាររបស់លោក រស់ក្នុងសភាពបែបណា? _____
២. តើអ្នករាល់គ្នាធ្លាប់ត្រូវគេចំអក ឬលែបខាយ ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាតាំងជំហរលើអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាជឿដែរឬទេ? _____
៣. តើអ្នកដទៃមានប្រតិកម្មយ៉ាងណាខ្លះ? តើអ្នកមានគំនិតដូចម្តេច បានជាអ្នកសម្រេចចិត្តធ្វើអ្វីដែលគេមិនចូលចិត្តដូច្នោះ? _____

ជំនួយកាន់តែច្រើន៖ គ្មានអ្វីឱ្យសង្ស័យទេ លោកណូអេ បានសង់ទូកដ៏ធំមហិមាទេនៅលើដីស្ងួតហែង ដូចមនុស្សឆ្គួតហើយច្របាច់គេថា ទឹកជំនន់ដ៏ធំនឹងជន់ឡើង ឱ្យពួកគេអន្តរាយ។ ថ្វីបើលោកមើលទៅហាក់ដូចជាមនុស្សឆ្គួត ចំពោះអស់អ្នកដែល “មានគំនិតក្នុងចិត្ត សុទ្ធតែអាក្រក់តាំងតែពីក្មេង” ក៏ពិតមែន តើព្រះគម្ពីរហេព្រើរ ១១:៧-៨ ច្របាច់យើងរាល់គ្នាអំពីគាត់យ៉ាងណាខ្លះ?

- ដោយសារ _____ នោះ _____ ពន្យល់លោកណូអេ ពីការដែលមើលមិនទាន់ _____ ហើយដោយលោកមាន _____ បានជាលោកធ្វើ _____ សម្រាប់នឹង _____ ដល់ពួកគ្រួសាររបស់លោក ហើយលោកបាន _____ ដោយ _____ ក៏ត្រឡប់ជា _____ ដែលត្រូវខាង _____ ទុកជា _____ ដែរ។

លោកណូអេ គឺជាមនុស្សដែលមានជំនឿពិត ព្រះជាម្ចាស់បានច្របាច់គាត់អំពី “ការដែលមិនទាន់ឃើញនៅឡើយ”។ ទោះបីជាការនោះហាក់ដូចជារកឃើញមិនបាន ហើយត្រូវជឿដោយជំនឿក៏ដោយ ប៉ុន្តែ លោកណូអេ គាត់បានជឿដល់ព្រះព្រមទាំងស្តាប់តាមផង។ ខ្ញុំសូមលើកទឹកចិត្តយើងរាល់គ្នាឱ្យក្លាយជាមនុស្សដែលមានជំនឿពិត ដោយប្រព្រឹត្តនូវអ្វីដែលព្រះមានបន្ទូលច្របាច់ ហើយឆ្លើយតបទៅកាន់ទ្រង់វិញ ដោយស្តាប់តាមអ្វីដែលទ្រង់បង្គាប់ដល់យើងរាល់គ្នាដែរ។

ការអធិស្ឋាន៖ ឱព្រះដ៏ជាព្រះអម្ចាស់អើយ! ទ្រង់ព្រួយព្រះទ័យដោយសារតែស្ថានភាពនៃមនុស្សដែលទ្រង់បានបង្កើតមក។ ពួកគេសម្រេចចិត្តច្រើនយកការប្រព្រឹត្តដោយប្រមាទដល់ព្រះអង្គ ប៉ុន្តែ ទ្រង់សព្វព្រះទ័យនឹងលោកណូអេ ដ្បិតលោកជឿថា ទ្រង់មានព្រះជន្មគង់នៅ ហើយជឿថា ព្រះបន្ទូលទ្រង់គឺជាសេចក្តីពិត។ សូមប្រទានឱ្យទូលបង្គំមានសេចក្តីជឿលើព្រះបន្ទូលទ្រង់ ទុកចិត្តទ្រង់ ហើយមានបំណងចិត្តឆ្លើយតបទៅទ្រង់វិញ ដោយការស្តាប់បង្គាប់។ _____

ផ្នែកទី៣

គេហភិប្ប៖ សត្វគ្រប់ប្រភេទបានចូលក្នុងទូកអស់ហើយ ព្រះជាម្ចាស់ក៏បានបិទទ្វារទូកហើយដែរ បន្ទាប់មកក៏មានភ្លៀងអស់រយៈពេល _____ ថ្ងៃ _____ យប់ (លោកុប្បត្តិ ៧:១៧) ដូចដែលព្រះបានមានបន្ទូលប្រាប់លោកណូអេពីមុនមក (លោកុប្បត្តិ ៧:៤)។ ចូរយើងមើលអំពីការរៀបរាប់ដំណើររឿងនេះវិញ។ សូមអាន លោកុប្បត្តិ ៧។

លំហាត់៖

១. យោងតាមខទី៧ និងខទី១៣ តើអ្នកណាខ្លះដែលបានចូលទៅក្នុងទូក៖ _____
២. តើមានសត្វអ្វីខ្លះដែលបានចូលទៅក្នុងទូកនោះដែរ? សូមអានខទី៨-៩, ១៤-១៥។ _____
៣. តើអ្នកណាជាអ្នកបិទទ្វារ នៅពេលដែលគ្រប់គ្នាបានចូលក្នុងទូកអស់ (ខទី១៦)? _____
៤. តើមានពាក្យពេចន៍អ្វីខ្លះ ដែលគេប្រើសម្រាប់រៀបរាប់អំពីទឹកជំនន់នេះ (ខទី១១-១២, ១៧-២០)? _____
៥. តើមានអ្វីខ្លះដែលត្រូវបំផ្លាញ?
 - ក. ខទី២១៖ គ្រប់ទាំងសាច់... _____
 - ខ. ខទី២២៖ គ្រប់ទាំងអស់... _____
 - គ. ខទី២៣៖ គ្រប់ទាំងជីវិត... _____
៦. តើទឹកជំនន់នេះគ្របដណ្តប់ផែនដីយូរប៉ុណ្ណា (ខទី២៤)? _____

ការសង្ខេប៖ យើងពិបាកស្រមៃណាស់ថា លោកណូអេ និងគ្រួសាររបស់លោកកំពុងគិតអ្វីខ្លះ ក្នុងអំឡុងពេលមានទឹកជំនន់ និងការបំផ្លាញផែនដីនោះ។ សេចក្តីស្តាប់ ជាការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះ មកលើមនុស្សដែលគ្មានសម្បត្តិជាមួយទ្រង់ និងមនុស្សដែលច្រើនយកផ្លូវជីវិតហិរញ្ញា និងសេចក្តីពុករលួយ។ លោកណូអេ ដឹងថា អ្នកជិតខាងគាត់ អ្នករកស៊ីជាមួយគាត់ ញាតិសន្តានគាត់ និងមិត្តភក្តិគាត់ ដែលធ្លាប់ទាក់ទងគ្នារាល់ថ្ងៃ សុទ្ធវិនាសអស់ហើយ។ យើងបានត្រឹមតែស្រមៃមើលប៉ុណ្ណោះថា ភាពភ័យខ្លាចដែលកើតឡើងនៅខាងក្រៅទូកនេះ ឈានដល់កម្រិតណា ប៉ុន្តែ ក្នុងពេលជាមួយគ្នានោះ យើងក៏ត្រូវដឹងដែរថា ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទាននូវសេចក្តីសុខ សុវត្ថិភាព ដល់អស់អ្នកដែលនៅក្នុងទូក។

ព្រះជាម្ចាស់មិនបានប្រាប់លោកណូអេ និងគ្រួសាររបស់លោកទេថា ពួកគេនឹងត្រូវរស់នៅក្នុងទូកនោះយូរប៉ុណ្ណា ពួកគេគ្រាន់តែដឹងថា ព្រះជាម្ចាស់នឹង “ធ្វើឱ្យមានជំនន់ពន្លឺចម្រើនដី ដើម្បីសម្លាប់ជីវិតទាំងអស់ដែលនៅក្រោមមេឃ”។ មែនហើយ ពួកគេប្រាកដជាស្តាប់ឮសូរ តំណក់ទឹកភ្លៀងដែលធ្លាក់លើដំបូលទូក។ ពួកគេក៏ដឹងដែរថា ៤០ថ្ងៃ ៤០យប់

ក្រោយមក ភ្ញៀវក៏រាំង ប៉ុន្តែពេលនេះ ទូកធំនេះនឹងនៅតែអណ្តែតលើទឹក ១៥០ថ្ងៃទៀត នេះហើយជាកន្លែងចាប់ផ្តើម នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ជំពូកទី៨។

គេហទំព័រ៖ សូមអាន លោកុប្បត្តិ ៨:១-១៩

សំណួរ៖

១. ថ្វីជឿតថា លោកណូអេ មិនដឹងថា គ្រួសាររបស់លោកនឹងត្រូវរស់នៅលើទូកយូរឬណា ប៉ុន្តែ លោកស្គាល់ព្រះដែល បានការពារ និងផ្គត់ផ្គង់ក្រុមគ្រួសាររបស់លោក។ ចូរសរសេរពាក្យ៣ម៉ាត់ដំបូង ក្នុងលោកុប្បត្តិ ៨:១ _____

២. ព្រះជាម្ចាស់នឹកចាំអំពីលោកណូអេ និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅក្នុងទូក ទ្រង់មានព្រះទ័យទុកដាក់ចំពោះរបស់សព្វ សារពើដែលទ្រង់បានបង្កើត។ ទ្រង់ក៏បានជួយឱ្យគេចេញពីទូកនោះ ប៉ុន្តែ ទ្រង់មានកិច្ចការខ្លះ ដែលត្រូវធ្វើសិន។ តើខតម្ហិរបន្តទៅទៀតនេះ ប្រាប់អ្វីខ្លះដល់យើង?

- ក. ខទី១៖ _____
- ខ. ខទី២៖ _____
- គ. ខទី៣៖ _____
- ឃ. ខទី៤៖ _____
- ង. ខទី៥៖ _____

៣. ទីបំផុត ទូកនេះក៏ក្រៀមនៅលើកំពូលភ្នំអាវ៉ាវ៉ាត សូមអានខទី៦-១២។ ម្តេចបានជា លោកណូអេ ដឹងថា ទឹកស្រក ហើយមានដីស្ងួត? _____

៤. ច្រើនសប្តាហ៍កន្លងផុតទៅ ទើបផែនដីទាំងមូលស្ងួតអស់។ ក្រោយមកទៀត ក្នុងខទី១៥-១៦ ព្រះជាម្ចាស់បង្គាប់ លោកណូអេឱ្យ _____

៥. ពេលវេលាដែលបានកំណត់ឱ្យលោកណូអេ និងគ្រួសាររបស់លោក ព្រមទាំងសត្វទាំងអស់ត្រូវចេញពីទូក ក៏មក ដល់។ វាជារឿងដ៏គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ណាស់ ដ្បិតព្រះបន្ទូលនៅក្នុង លោកុប្បត្តិ ១:២៨ ត្រូវបាននិយាយទៅកាន់ លោកណូអេ នៅក្នុងខទី១៧នេះ "...ដើម្បីឱ្យបានមក _____"។

គន្លឹះស្នេហា៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមអរព្រះគុណទ្រង់ដែលបាននឹកចាំពីទូលបង្គំ។ មានពេលខ្លះទូលបង្គំមែងគិតថា មនុស្សដទៃភ្លេចទូលបង្គំហើយ ទូលបង្គំកោណាស់ ជីវិតទូលបង្គំហាក់ដូចជាគ្មានតម្លៃសោះ ចំពោះមនុស្សដទៃទៀត។ អរព្រះគុណដែលទ្រង់រំលឹកប្រាប់ទូលបង្គំថា ទូលបង្គំជាមនុស្សមានតម្លៃចំពោះទ្រង់។ សូមឱ្យជីវិតទូលបង្គំ ស្តែងចេញនូវ ការអរព្រះគុណដល់ទ្រង់ រៀងរាល់ថ្ងៃ។ _____

ផ្នែកទី៨

សេចក្តីផ្តើម៖ ហេតុនេះលោកណូអេ ក៏បានចេញពីទូកធំជាមួយមនុស្សគ្រប់គ្នាដែលនៅជាមួយលោក នៅក្នុងទូកនោះ (លោកុប្បត្តិ ៨:១៨-១៩)។ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាជាលោកណូអេវិញ ហើយអ្នករាល់គ្នាត្រូវរស់នៅក្នុងទូកនេះ រាប់ខែ

តើអ្នករាល់គ្នាគិតថា អ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើអ្វី មុនគេបង្អស់? ចូរស្រមៃមើល! _____

គេហទំព័រ៖ សូមអាន លោកប្បវត្តិ ៨:២០-២២

សំណួរ៖

១. ទូកនៅទទេស្អាត តើលោកណាអេធ្វើអ្វី មុនគេ? _____
(ខទី២០)។ តាមរយៈដំណើររឿងរបស់កាអ៊ីន និងអេបិល យើងដឹងថា ដង្ហាយដែលគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះ គឺជា ដង្ហាយដែលទាមទារឱ្យមានការបង្ហូរឈាមសត្វ។ នៅក្នុងខទី២០ យើងដឹងថា លោកណាអេ បានថ្វាយនូវដង្ហាយ ជាសត្វស្លាប និងសត្វស្អាតដែលនៅក្នុងទូក មកធ្វើជាដង្ហាយដុតថ្វាយព្រះយេហូវ៉ា។
២. ចូរកត់ចំណាំប្រតិកម្មរបស់ព្រះយេហូវ៉ា នៅក្នុងខទី២១។ ដំបូង ទ្រង់ _____
រួចទ្រង់សម្រេចក្នុងព្រះហឫទ័យថា “អញនឹងមិន _____ ដោយសារ
មនុស្សទៀតទេ _____ គំនិតក្នុង _____
នោះ _____ តាំងតែពី _____ ហើយអញក៏មិន _____
ទាំងឡាយ
ដូចជាអញទើបនឹងធ្វើនោះទៀតដែរ (ខទី២១)។”
៣. ព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ទ្រង់ មានតនៅក្នុងខទី២២។ ចូរសរសេរខគម្ពីរនេះ៖ _____

ការទន្ទេញចាំបាច់៖ ព្រះបន្ទូលសន្យានៃព្រះ នៅក្នុងលោកប្បវត្តិ ៨:២១-២២ គឺជាព្រះបន្ទូលដ៏ល្អ ដែលយើងត្រូវតែ ទន្ទេញឱ្យចាំបាច់។ ចូរចំណាយពេលសរសេរខគម្ពីរនេះដាក់លើក្រដាសតូចមួយ ហើយទន្ទេញព្រះបន្ទូលសន្យាដ៏អស្ចារ្យ នេះផង។ អ្នករាល់គ្នាក៏អាចចាត់ថ្នាក់ខគម្ពីរនេះថា “ព្រះបន្ទូលសន្យានៃព្រះ” ផងដែរ។

សេចក្តីបង្ហាញ៖ ព្រះជាម្ចាស់មិនមែនមិនអើពើ និងសណ្តានរបស់មនុស្សនោះទេ ប៉ុន្តែ ទ្រង់បានមានបន្ទូលបញ្ជាក់ថា បើទោះជាទ្រង់ជ្រាបថា មនុស្សនឹងធ្វើអ្វីខ្លះ ផែនដីនេះនឹងមានពេញដោយអំពើហិង្សា សេចក្តីពុករលួយ និងការអាក្រក់ ដល់កម្រិតណា ក៏ទ្រង់មិនបំផ្លាញជីវិតទាំងអស់នៅលើផែនដីនេះ ដូចដែលទ្រង់ធ្លាប់បានធ្វើនោះទេ។ ពាក្យថា “បើទោះ ជា” គឺជាពាក្យដែលបង្ហាញពីសេចក្តីសប្បុរសរបស់ទ្រង់ ដ្បិតទ្រង់គឺជាព្រះដែលពេញដោយសេចក្តីមេត្តារុណ។

- **និយមន័យ៖ សេចក្តីសប្បុរស** មានន័យថា ព្រះជាម្ចាស់មិនដាក់ទណ្ឌកម្មយើងទៅតាមអ្វីដែលយើងសមនឹង ទទួលនោះទេ ដ្បិតដោយសារតែអំពើបាប និងចេតនាចង់ធ្វើតែការអាក្រក់នៅក្នុងចិត្តរបស់យើង យើងសមតែ ត្រូវវិនាសទៅទេ យើងសមតែស្លាប់។ នៅក្នុងគម្ពីររ៉ូម ៦:២៣ យើងដឹងថា “ល្អណាស់នៃអំពើបាប គឺជា _____ តែអំណោយទាននៃព្រះវិញ គឺជា _____ ដោយ ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា។” យើងសមតែទទួលសេចក្តីស្លាប់ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់បង្ហាញឱ្យ យើងឃើញសេចក្តីសប្បុរសរបស់ទ្រង់ ដោយមិនប្រទាននូវអ្វីដែលយើងសមនឹងទទួលនោះទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ទ្រង់បង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់ដល់យើង ដោយប្រទានជីវិតអស់កល្ប តាមរយៈសេចក្តីជំនឿក្នុងអង្គព្រះ យេស៊ូវ វិញ។

គន្លឹះទី១៖ ឧទាហរណ៍ដែលអាចជួយឱ្យបង្កើតការយល់ដឹងរបស់អ្នករាល់គ្នា អំពីសេចក្តីសប្បុរស ជាទិដ្ឋភាពនៃការ ចូលទៅក្នុងតុលាការ។ មានមនុស្សម្នាក់ជាប់ទោសឧក្រិដ្ឋ កំពុងឈរនៅមុខចៅក្រម។ សាលក្រមរបស់គាត់ គឺត្រូវជាប់ ឃុំ (ឬស្លាប់) ពេលនោះ ស្រាប់តែកូនប្រុសរបស់ចៅក្រមក្រោកឈរឡើង និងយាយថា “ចៅក្រមជាទីគោរព! ខ្ញុំសូមជាប់ ឃុំ (ឬស្លាប់) ជំនួសបុគ្គលម្នាក់នេះ។” ពេលនោះចៅក្រមក៏ប្រកាសប្រាប់ភាគីដែលជាប់ទោសនោះថា “អ្នកគ្មានទោស ទេ” រួចបញ្ជូនកូនប្រុសរបស់គាត់ ទៅក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំង (ឬទៅសម្លាប់)។ ទោសនេះមានអ្នកផ្សេង គេទទួលជំនួសហើយ ជនឧក្រិដ្ឋនោះមានសេរីភាពហើយ រឿងក្តីក៏ត្រូវបញ្ចប់ទៅដែរ។

ក្នុងឧទាហរណ៍នេះ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជាចៅក្រម ក្រឹត្យវិន័យដែលទាមទារឱ្យមានភាពយុត្តិធម៌ ក៏បានអនុវត្តហើយ ដែរ។ ការបង់ថ្លៃលោះកំហុសដែលយើងបានប្រព្រឹត្ត ដាច់ខាតត្រូវតែបង់ យើងឈរនៅចំពោះព្រះភ័ក្រ្តព្រះជាម្ចាស់ ទាំង ជាប់ទោសបាប ហើយយើងសមនឹងទទួលទណ្ឌកម្មពីទ្រង់។ ប៉ុន្តែ ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ បានបង់ថ្លៃលោះជំនួសយើង ដោយ យកអង្គទ្រង់មកទទួលទណ្ឌកម្មដែលយើងសមនឹងទទួល ហើយដោយសារតែការរងទុក្ខ និងការសុគតរបស់ទ្រង់ ព្រះដ៏ ជាព្រះវរបិតា ទ្រង់ប្រទាននូវសេចក្តីសប្បុរសដល់យើងរាល់គ្នា ហើយប្រកាសប្រាប់យើងរាល់គ្នាថា “អ្នករាល់គ្នាគ្មាន ទោសទេ”។ យើងមានសេរីភាពហើយ! រឿងក្តីរបស់យើងត្រូវបានបញ្ចប់ហើយ។

- ចូរស្រមៃមើលជីវិតរបស់អ្នករាល់គ្នា ពេលអ្នករាល់គ្នាទទួលបានសេចក្តីសប្បុរស។ តើអ្នករាល់គ្នាសមនឹងទទួល សេចក្តីសប្បុរសនោះទេ? ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នាទទួលបានអ្វីមកជំនួសវិញ? _____
- សូមរកនិកន្ទវត្ថុ និងអារម្មណ៍របស់អ្នករាល់គ្នា ពេលដែលអ្នករាល់គ្នាទទួលបានសេចក្តីសប្បុរស៖ _____
- មនុស្សនៅជុំវិញយើង កំពុងអំពាវនាវរកសេចក្តីសប្បុរស តើអ្នករាល់គ្នាអាចនាំយកសេចក្តីមេត្តាករុណា នៅ ក្នុងសភាពបែបណា? _____

គន្លឹះទី២៖ ឱព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា ដែលពេញដោយព្រះគុណករុណាអើយ ទូលបង្គំសូមអរព្រះគុណចំពោះសេចក្តី មេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ ដែលជួយឱ្យជីវិតយើងខ្ញុំលែងមានការភ័យខ្លាចចំពោះអ្វីដែលយើងខ្ញុំសមនឹងទទួល ហើយបែរ ជាឱ្យយើងខ្ញុំមានសង្ឃឹម ដោយសារតែអំណោយទានដ៏ឥតគិតថ្លៃរបស់ទ្រង់ ដែលជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ចវិញ។ ទូលបង្គំ សូមអរព្រះគុណចំពោះព្រះយេស៊ូវ។ សូមប្រទានឱ្យទូលបង្គំមានសេចក្តីជំនឿ អាចមើលឃើញព្រះហស្តនៃសេចក្តីមេត្តា ករុណារបស់ទ្រង់ ដូចជាលោកណូអេដែរ។ ទោះជាគំនិតក្នុងចិត្តទូលបង្គំអាក្រក់យ៉ាងណា ក៏ទ្រង់បានសម្រេចព្រះទ័យរួច ថែមទាំងថា ទ្រង់នឹងមិនបំផ្លាញជីវិតលើផែនដីនេះទៀតទេ ប៉ុន្តែ ទ្រង់នឹងបន្តរក្សាផែនដីនេះ ដរាបណាជីវិតទាំងអស់នៅ រស់រាន។ _____

គន្លឹះទី៣៖ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រើទូកធំ ដើម្បីរក្សាជីវិតសេសសល់ ដែលទ្រង់បានបង្កើត។ ទូកធំនេះបានរក្សាជីវិត ដែលនៅក្នុងនោះ មានក្តីសុខ សុវត្ថិភាព ពេលគេត្រូវឆ្លងកាត់គ្រោះទឹកជំនន់ដ៏ធំ។ ចូរស្រមៃពិធីជីវិតរបស់អ្នករាល់គ្នា នៅ ពេលដែលអ្នករាល់គ្នាប្រទះនឹងបញ្ហានានា ដូចជា សម្ពន្ធភាពត្រូវគេរិះគន់ មិត្តភក្តិជួបប្រទះការលំបាក ដោយសារការ សម្រេចចិត្តខុសសីលធម៌ ដែលគេបានធ្វើឡើង ដៃគូរកស៊ីក៏ត្រូវគេចាប់ខ្លួន ដោយសារការបោកប្រាស់អ្នកដទៃ ថែមទាំង ត្រូវតស៊ូនឹងផលវិបាកដែលយាយីដល់ការងារ និងជីវិតគ្រួសាររបស់ពួកគេទៀតផង។

សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់ ប្រៀបបានទៅនឹងទូកធំ ដែលទ្រង់ប្រើដើម្បីលើកយើងឡើងឱ្យផុតពីកិច្ចការ ទាំងអំបាលម៉ាន ដែលទាមទារនូវការយកចិត្តទុកដាក់ ហើយអំពាវនាវឱ្យគេជួយ។ ព្រះជាម្ចាស់ចង់ឱ្យគ្រប់គ្នាចូលទៅក្នុង ទូករបស់ទ្រង់ ព្រះអង្គចង់ឱ្យគ្រប់គ្នាស្គាល់ព្រះគុណ និងសេចក្តីសប្បុរសរបស់ទ្រង់ ទ្រង់ចង់ឱ្យគ្រប់គ្នាមានក្តីអំណរនៅ ក្នុងសម្ព័ន្ធភាពនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ជាមួយនឹងទ្រង់ ជាសម្ព័ន្ធភាពដែលធ្វើឱ្យពួកគេទាំងអស់គ្នារស់នៅដោយគ្មានការភ័យ ខ្លាចចំពោះសេចក្តីស្លាប់ ហើយរស់នៅជាមួយនឹងទ្រង់ដោយសេចក្តីអំណរ ទាំងពេលបច្ចុប្បន្ន និងអស់កល្បជានិច្ច។

រំលឹកមេរៀន៖ យើងបានសិក្សាពីរឿងទឹកជំនន់ ដែលមានកត់ត្រាក្នុងគម្ពីរ លោកុប្បត្តិ ៦-៨ នេះរួចហើយ។ ពេលដែល ព្រះជាម្ចាស់បានឃើញឱនភាពខាងសីលធម៌ អំពើហិង្សា អំពើពុករលួយ និងការអាក្រក់របស់មនុស្ស ទ្រង់ក៏សម្រេចព្រះ ទ័យលុបបំបាត់របស់គ្រប់យ៉ាងដែលមានដង្ហើមជីវិត ពីលើផែនដីនេះ មិនថាសត្វ ឬមនុស្សឡើយ។ ព្រះអង្គព្រួយព្រះទ័យ ចំពោះសភាពដ៏គួរឱ្យស្តប់របស់មនុស្ស។

លោកុប្បត្តិ ៦:៨ ចាប់ផ្តើមដោយពាក្យថា “ប៉ុន្តែ លោកណូអេ...” ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានរាប់លោកណូអេ ជា មនុស្សសុចរិត ដែលរស់ក្នុងការប្រកបជាមួយនឹងទ្រង់ ទ្រង់បានប្រាប់គាត់ពីផែនការរបស់ទ្រង់ និងណែនាំប្រាប់គាត់អំពី របៀបសង់ទូកធំទៀតផង។ ពេលដែលទូកធំនេះសង់រួច ទ្រង់ក៏បានបង្គាប់ឱ្យលោកណូអេ និងប្រពន្ធ ព្រមទាំងកូនប្រុស ទាំង៣ និងកូនប្រុសរបស់លោក ឱ្យចូលទៅក្នុងទូក។ ក្រៅពីនេះ ទ្រង់បានឱ្យសត្វប្រភេទមួយគ្នា រួមដំណើរជាមួយនឹង ពួកគេទៀតផង បន្ទាប់មក ព្រះជាម្ចាស់ក៏ទ្រាវទូក ហើយទឹកភ្លៀងក៏បង្ហូរចុះមកពន្លិចផែនដី (លោកុប្បត្តិ ៧:១០)។

បន្ទាប់ពីទឹកបានស្រកទៅអស់ ទូកធំនោះក៏ក្រើងនៅលើដី ហើយអ្នកដែលនៅក្នុងទូកក៏ចេញមក។ នៅចុងជំពូក៨ យើងដឹងថា លោកណូអេ បានថ្វាយដង្ហាយដល់ព្រះយេស៊ូវ ហើយដង្ហាយនេះគាប់ដល់ទ្រង់ណាស់។ ទ្រង់ក៏សន្យាថា “ទោះជាគំនិតក្នុងចិត្តមនុស្ស អាក្រក់តាំងតែពីក្មេងមកដោយ” ក៏ទ្រង់នឹង “មិនបំផ្លាញជីវិតដែលរស់នៅលើផែនដី ដូច ដែលទ្រង់ធ្លាប់ធ្វើនោះទេ”។ ឥឡូវយើងនឹងបន្តទៅមើលដំណើររឿងនៅក្នុង លោកុប្បត្តិ ជំពូកទី៩។

គេហទិន្ន៖ សូមអាន លោកុប្បត្តិ ៩:១-៧

លំហាត់៖

១. លោកុប្បត្តិ ៩:១ ស្តាប់ទៅសឹងតែដូចគ្នាទាំងស្រុងនឹង លោកុប្បត្តិ ១:២៨។ ពេលនេះ ព្រះពរដែលបានប្រទានឱ្យ មនុស្សប្រុសស្រីដំបូង បានប្រទានឱ្យទៅលោកណូអេ និងកូនប្រុសរបស់លោក។ “ចូរ _____ ឱ្យបាននៅ _____ លើផែនដីចុះ”។ ស្តាប់ទៅ លោកណូអេ ប្រៀបដូចជាអំដាមមួយថ្មី។ ព្រះជាម្ចាស់ត្រៀមជាស្រេចក្នុងការចាប់ផ្តើមសារជាថ្មី ទ្រង់ចង់ឱ្យមនុស្សទទួលបានព្រះពរ បានជាទ្រង់មានបន្ទូលទៅ ពួកគេថា “ចូរបង្កើតកូនឱ្យចម្រើនឡើង” ទ្រង់ចង់ឱ្យគេ “នៅពាសពេញផែនដី” នេះហើយគឺជាព្រះពរដែលទ្រង់ ប្រទានឱ្យពួកគេ។
២. ទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់ពួកគេទៀតថា គ្រប់ទាំងសត្វនៅផែនដី សត្វហើរលើអាកាស សត្វលូនវារលើដី និងត្រីក្នុង សមុទ្រ “ត្រូវបានប្រគល់ទៅក្នុងអំណាចរបស់គេហើយ” (ខទី២)។ តើព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលយ៉ាងណាខ្លះនៅក្នុង លោកុប្បត្តិ ១:២៦? _____

ការទូន្មានដែលទ្រង់បានបង្គាប់ដល់អំដាម និងអេវ៉ា គឺឱ្យពួកគេ “មានអំណាចលើ” ជីវិតសត្វទាំងអស់។

៣. នៅក្នុង លោកុប្បត្តិ ៩:៣ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលទៀតថា “បណ្តាសត្វទាំងប៉ុន្មាន _____

៤. យោងតាម លោកុប្បត្តិ ១:២៩-៣១ តើព្រះជាម្ចាស់ប្រទានអ្វីខ្លះឱ្យធ្វើអាហារដល់ជីវិតដែលនៅលើផែនដី?

ក. ខទី២៩ - អាហារសម្រាប់មនុស្ស៖ _____

ខ. ខទី៣០-៣១ - អាហារសម្រាប់សត្វ៖ _____

៥. ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលថា បណ្តាសត្វទាំងប៉ុន្មានដែលកម្រើក ហើយនៅរស់ នោះនឹងបានជាអាហារដល់ពួកគេ (លោកុប្បត្តិ ៩:៣)។ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់បានដាក់លក្ខខណ្ឌពិសេសមួយ សារជាថ្មីម្តងទៀត។

ក. តើលក្ខខណ្ឌពិសេស ក្នុងលោកុប្បត្តិ ២:១៧ គឺជាអ្វី? _____

ខ. តើលើកនេះ លក្ខខណ្ឌពិសេស ក្នុងលោកុប្បត្តិ ៩:៤ គឺជាអ្វី? _____

ការអធិស្ឋាន៖ ឱព្រះដ៏ជាព្រះអម្ចាស់អើយ! ព្រះអង្គបានផ្គត់ផ្គង់ដល់ជីវិតដែលទ្រង់បានបង្កើតមក ដោយភាពសប្បុរស ទ្រង់ប្រព្រឹត្តដោយសប្បុរស គឺទ្រង់មិនបានដាក់ទណ្ឌកម្មដល់យើង ដូចដែលយើងសមនឹងទទួល ដោយព្រោះតែកំហុស ដែលយើងបានប្រព្រឹត្តនោះទេ ផ្ទុយទៅវិញ ទ្រង់បានសម្រេចប្រទានក្តីស្រឡាញ់ដល់យើងរាល់គ្នា ដោយមិនសំប៉យទុក ឡើយ។ សូមអរព្រះគុណដែលទ្រង់ប្រទានពរដល់យើងរាល់គ្នា ព្រមទាំងត្រាស់ហៅយើងរាល់គ្នាឱ្យបង្កើតកូនចៅពាស ពេញផែនដី។ ទ្រង់ប្រាថ្នាឱ្យផែនដីមានពេញដោយជីវិត ទ្រង់ថែទាំបង្រៀនយើងឱ្យចេះផ្តល់តម្លៃដល់ជីវិត ទាំងអស់ ទៀតផង។ _____

ផ្នែកទី៥

សេចក្តីបង្រៀន៖ ម្តេចក៏ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលដដែលៗអំពីចំណុចមួយថា មិនត្រូវឱ្យបរិភោគសាច់ដែល “មានឈាម (នៅរស់)” ក្នុងលោកុប្បត្តិ ៩:៤ យ៉ាងដូច្នោះ? កណ្តតម្ហីលេវីវិន័យ មានចែងពីច្បាប់ដែលគេហៅថា ក្រឹត្យវិន័យសម្រាប់ ពួកលេវី។ ក្រឹត្យវិន័យទាំងនេះ គឺជាក្រឹត្យវិន័យដែលព្រះជាម្ចាស់មានសម្រាប់កូនរបស់ព្រះអង្គ គឺកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ឬ ពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ដែលបន្តរស់នៅជាច្រើនក្រោយមកទៀត នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃព្រះគម្ពីរ។ គម្ពីរលេវីវិន័យ ១៧:១០-១៤ ផ្តល់នូវចំណេះដឹងខ្លះ ទាក់ទងនឹងហេតុផលដែលព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលប្រាប់លោកណូអេ មុននេះបន្តិចថា មិនត្រូវឱ្យបរិភោគសត្វដែលមានឈាម (ឬនៅរស់) នោះឡើយ។

គេហទំព័រ៖ សូមអានលេវីវិន័យ ១៧:១០-១៤

លំហាត់ - ជីកឱ្យកាន់តែជ្រៅ...

១. យោងតាមខតម្ហីទាំងនេះ តើព្រះជាម្ចាស់ឱ្យតម្លៃអ្វីខ្លះដល់ឈាម? _____

ចូរកត់ត្រាជាពិសេស ពាក្យដែលនៅក្នុងខទី១១ និងទី១៤៖ “ដ្បិត _____ នៃ _____ នោះនៅក្នុង _____ ។ ព្រះជាម្ចាស់ឱ្យតម្លៃឈាម ពីព្រោះឈាមគឺជាជីវិតនៃអស់ទាំងសត្វ។

២. ព្រះជាម្ចាស់ក៏មានបន្ទូលក្នុងខទី១១ថា ឈាមនេះហើយ “ដែល _____ នឹង _____ បាន”។

សេចក្តីបង្រៀន៖ មុនដែលព្រះយេស៊ូវយាងមកផែនដី គេយកសត្វមកធ្វើជាយញ្ញជាថ្វាយព្រះយេស៊ូវ ដើម្បីឱ្យឆ្លង នឹងអំពាបរបស់មនុស្ស។ ការថ្វាយយញ្ញជាសត្វ និងឈាមដែលបង្ហូរមក រម្ងាប់សេចក្តីក្រោធដែលព្រះទ្រង់មានចំពោះ

មនុស្ស ដោយព្រោះតែអំពើបាបរបស់គេ។ ព្រះជាម្ចាស់ទទួលយកយញ្ញបូជាសត្វ ជាថ្លៃលោះបាបរបស់គេ ជំនួសសេចក្តីស្លាប់របស់មនុស្ស គឺឈាមនេះហើយដែលគ្របបាំងអំពើបាប។

- *និយមន័យ៖* ដួន (ជំងឺដួន) ឬលោះ៖ លោះបាបមនុស្សមានន័យថា លែងមានអ្វីមករាំងស្ទះ ឬបង្កនូវការរំខានដល់សម្ព័ន្ធភាពរវាងព្រះជាម្ចាស់ និងមនុស្សទៀតហើយ។ ដង្ហាយធូន មានន័យថា ពួកគេមានរួមមកតែមួយជាមួយព្រះជាម្ចាស់។ ឈាមដែលបង្ហូរចេញពីសាច់សត្វ រាប់ទុកជាដង្ហាយលោះបាបមនុស្ស និងបង្ហូរសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះជាម្ចាស់បានអត់ទោសអំពើបាបរបស់មនុស្ស នៅពេលដែលគេបង្ហូរឈាមសត្វ ហើយធ្វើជាយញ្ញបូជាថ្វាយទ្រង់។

បទគម្ពីរផ្សេងទៀតនិងជួយឱ្យនិយមន័យ និងពន្យល់បន្ថែមទាក់ទងនឹងដង្ហាយធូន៖

១. យោងតាមបទគម្ពីរហេព្រើរ ៩:២២ យើងដឹងថា “ _____ ខ្លាយ _____ នោះគ្មាន _____ ”។

២. គម្ពីររ៉ូម ៣:២៥ ថែងថា ព្រះបានតាំង _____ ទុកជា _____ ដោយសារសេចក្តីជំនឿដល់ព្រះលោហិតទ្រង់ សម្រាប់នឹងសម្តែងឱ្យឃើញសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះ ចំពោះការដែលទ្រង់មិនប្រកាន់អំពើបាប ដែលគេប្រព្រឹត្តពីដើម ដោយទ្រង់មានព្រះហឫទ័យអត់ធ្មត់។

- *ស្ត្រីកនិយមន័យ៖* ប្រាណនៃសុចរិត - ព្រះជាម្ចាស់មិនប្រកាន់ទោសបាបខ្ញុំទៀតទេ ហើយខ្ញុំក៏លែងត្រូវប្រឈមទៅនឹងការចោទប្រកាន់ ដោយសារការមិនស្តាប់បង្គាប់របស់ខ្ញុំទៀតដែរ។ “ជាប់មានទោស” ជាពាក្យផ្ទុយនឹងពាក្យថា “បានរាប់ជាសុចរិត”។ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រកាសថា រូបខ្ញុំគ្មានកំហុសទេ ទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់ខ្ញុំទៀតថា សម្ព័ន្ធភាពរបស់ខ្ញុំហើយនិងទ្រង់ ត្រូវបានផ្សះផ្សារឡើងវិញហើយ។ ជីវិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ រួមទាំងការរងទុក្ខ និងការសុគតរបស់ទ្រង់ គឺធ្វើឡើងសម្រាប់ខ្ញុំ ទ្រង់ធ្វើឱ្យខ្ញុំបានសុចរិតនៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់។ យញ្ញបូជាចុងក្រោយនៃព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ បញ្ឈប់លែងឱ្យមានការថ្វាយយញ្ញបូជាទាំងអស់ដែលយើងត្រូវការ។ ព្រះយេស៊ូវបានបង់ថ្លៃលោះចុងក្រោយបង្អស់ សម្រាប់អំពើបាប ដោយបង្ហូរព្រះលោហិតទ្រង់នៅលើឈើឆ្កាងជួសយើងរាល់គ្នា។

ការទទួលខុសត្រូវ៖ នៅក្នុងមេរៀននេះ មានខគម្ពីរខ្លះដែលខ្ញុំសូមលើកទឹកចិត្តឱ្យអ្នករាល់គ្នាកត់ទុក ដើម្បីទន្ទេញឱ្យចាំមាត់។ កុំភ្លេចឈ្មោះកណ្ត ជំពូក និងខយោង នៃខគម្ពីរដែលមាននេះផង។

- ១. ហេព្រើរ ៩:២២ (ចុងខ) “... បើគ្មានខ្លាយឈាមទេ នោះគ្មានផ្លូវណាឱ្យរួចពីបាបបានឡើយ”។
- ២. លេវីវិន័យ ១៧:១១ - (ខគម្ពីរទាំងមូល)
- ៣. រ៉ូម ៣:២៥ - “ដែលព្រះបានតាំងទ្រង់ទុកជាទិសន្តោសប្រោស ដោយសារសេចក្តីជំនឿដល់ព្រះលោហិតទ្រង់”។

នៅលើក្រដាសដែលអ្នករាល់គ្នាកត់ខគម្ពីរទាំងនេះទុក ចូរសរសេរពាក្យ ឬឃ្លាណា ដែលជួយឱ្យអ្នកនឹងឃើញពីសារៈសំខាន់នៃការខ្លាយឈាម។

ការដើរច្រើន៖ សូមអរព្រះគុណព្រះដ៏ជាព្រះអម្ចាស់ ចំពោះការប្រព្រឹត្តដោយសប្បុរស និងមិនដាក់ទោសយើងឱ្យសមនឹងអំពើបាបដែលយើងប្រព្រឹត្ត គឺជាសេចក្តីស្តាប់ដ៏អស់កល្បជានិច្ចទេ។ អរព្រះគុណទ្រង់ដែលស្រឡាញ់យើងខ្ញុំ ដោយប្រទានព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ឱ្យធ្វើជាដង្ហាយលោះបាប ដែលដកយកអស់ទាំងទោសនៃអំពើបាប ធ្វើឱ្យយើងបានផ្សះផ្សារនឹងទ្រង់វិញ ហើយប្រទានឱ្យយើងមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចផង។ _____

ផ្នែកទី៦

សេចក្តីផ្តើម៖ យើងបានចំណាយពេលច្រើនគួរសម ក្នុងការសិក្សាព្រះបន្ទូលដែលព្រះជាម្ចាស់បានផ្ញើប្រាប់ដល់លោក
ណូអេរចហើយ ដូច្នោះ យើងមានការយល់ដឹងកាន់តែច្បាស់ពីតម្លៃដែលទ្រង់ផ្តល់ចំពោះឈាមដែរ។ អ្នករាល់គ្នានឹងចាប់
ផ្តើមទន្ទេញខតម្ហិរសំខាន់ៗ ដែលផ្តល់នូវគ្រឹះសម្រាប់ការស្វែងរកគំនិតប្រាថ្នា ពេលយើងបន្តការសិក្សានេះ។ លោកប្បវត្តិ
៩:៥-៦ មានចំណែកព័ត៌មានមួយដែលជួយផ្តល់នូវតម្លៃបន្ថែមដល់ការយល់ដឹងរបស់យើង ទាក់ទងនឹងហេតុផលដែល
ព្រះជាម្ចាស់ឱ្យតម្លៃឈាមខ្លាំងដល់ម៉្លោះ។ បើទោះជាយើងហាក់បីដូចជាចំណាយពេលច្រើន លើសពីការចាំបាច់ ទាក់ទង
នឹងប្រធានបទនេះ ក៏ខ្ញុំសូមលើកទឹកចិត្តអ្នករាល់គ្នាឱ្យខំសិក្សាបន្តទៀតដែរ។ ព័ត៌មានដ៏គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ទាំងអស់នេះ
គឺជាសេចក្តីពិតដ៏ជាមូលដ្ឋាន សម្រាប់បណ្តុះបណ្តាលនៃការអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ និងទទួលស្គាល់អំពីតម្លៃដែលទ្រង់
បានឱ្យដល់យើង ព្រមទាំងសម្បត្តិដែលទ្រង់ផ្ញើឱ្យមានជាមួយនឹងប្រជាស្រ្តីទ្រង់។

ព្រះជាម្ចាស់យកព្រះទ័យទុកដាក់ខ្លាំងចំពោះឈាមសត្វ និងឈាមមនុស្សគ្រប់គ្នា ទ្រង់មិនត្រឹមតែមានមិនឱ្យពួក
គេបរិភោគសាច់ដែលមានឈាមនោះទេ នៅក្នុងលោកប្បវត្តិ ៩:៥ ទ្រង់មានបន្ទូលបន្តទៀតថា ទ្រង់នឹង _____
_____ ដោយសារអស់ទាំងសត្វ ហើយដោយសារដែរបស់មនុស្ស។

ដំបូងចូរយើងទៅមើលការលើកឡើងមួយផ្សេងទៀត ដែលនិយាយអំពីការទទួលខុសត្រូវចំពោះឈាមសត្វទាំង
អស់។ នៅខាងដើមមេរៀននេះ យើងបានបញ្ជាក់ម្តងហើយថា ព្រះជាម្ចាស់មានប្រទានក្រឹត្យវិន័យខាងសីលធម៌ ដល់ពួក
កូនចៅអ៊ីស្រាអែល នៅពេលដែលគេស្ថិតក្នុងទិវហោស្ថាន ប៉ុន្តែឆ្នាំក្រោយមក។ ក្រឹត្យវិន័យនេះ ត្រូវបានប្រទានឱ្យពួក
គេយ៉ាងលម្អិត ដ្បិតទ្រង់ចង់ឱ្យពួកគេយល់ថា ក្រឹត្យវិន័យនេះត្រូវបានប្រទានមក ដើម្បីការពារពួកគេពីគ្រោះថ្នាក់ដែល
ស្ថានមិនដល់ ថែមទាំងផ្តល់ឱ្យគេនូវការថែរក្សាប្រកបដោយសុវត្ថិភាពទៀតផង។ ក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ គឺជាមធ្យោបាយ
ដែលជួយឱ្យមនុស្សអាចឆ្លើយតបទៅព្រះជាម្ចាស់វិញ ដោយការស្តាប់បង្គាប់ ហើយបង្ហាញប្រាប់ពួកគេថា ពួកគេត្រូវតែ
សម្រេចចិត្តជ្រើសយកព្រះអង្គ និងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ធ្វើជាចំណុចស្នូលនៅក្នុងជីវិតរបស់គេ។ ការឆ្លើយតបនេះ នឹង
ស្តែងឱ្យឃើញពីសម្បត្តិដែលសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលគេមានជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់។

លំអាន់ - ជីកឱ្យកាន់តែជ្រៅ...

- ១. នៅក្នុងលោកប្បវត្តិ ៩:៥ ព្រះជាម្ចាស់ប្រាប់លោកណូអេថា “ទ្រង់នឹងទារឈាមអ្នកនោះ ដោយសារសត្វទាំងអស់”
តើអ្វីជាឧទាហរណ៍អំពីចំណុចនេះ ក្នុងក្រឹត្យវិន័យដែលមានចែងទុកក្នុងនិក្ខមនំ ២១:២៨-៣២? _____

ចំណាំ៖ សូមកុំទាល់គំនិត ដោយសារតែព័ត៌មានលម្អិតដែលគេមិនបានពន្យល់ ឬក៏មិនយល់អំពីការណែនាំនេះថ្វី
ចូរស្វែងយល់អត្ថន័យនៃព្រះបន្ទូលដែលព្រះជាម្ចាស់ផ្ញើប្រាប់ នៅក្នុងលោកប្បវត្តិ ៩ ក្នុងកាលដែលទ្រង់មានព្រះ
បន្ទូលអំពី “ការទារឈាម ដោយសារសត្វទាំងអស់” វិញ។

- ២. នៅក្នុងចំណែកទី២ នៃបទគម្ពីរលោកប្បវត្តិ ៩:៥ ព្រះក៏មានបន្ទូលថា ទ្រង់នឹង “ទារ _____
_____ ដោយសារដែរបស់មនុស្ស គឺដោយសារ _____”។

ជួនកាលការខ្វល់ខ្វាយរបស់យើង ចំពោះឈាមមនុស្សដូចគ្នា គឺសឹងតែគ្មានសោះ។ តាមរយៈបណ្តាសារព័ត៌មាន
យើងឃើញថា ការសម្លាប់មនុស្ស មានជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ ទូរទស្សន៍ ខ្សែភាពយន្ត សុទ្ធតែមានឥទ្ធិពលទាក់ទងនឹង
ជីវិតមនុស្ស។ គម្ពីរលោកប្បវត្តិ ៩ ជម្រុញឱ្យយើងសម្លឹងមើលបញ្ហាទាំងអស់នេះ តាមបំណងព្រះហឫទ័យនៃព្រះ

វិញ្ញា ១ នៅក្នុងខទី៦ យើងឃើញទ្រង់មានបន្ទូលថា “អ្នកណាដែល _____
 អ្នកនោះឯងនឹងត្រូវ _____ ដ្បិត _____ បានបង្កើតមនុស្សមកឱ្យដូចជា
 _____”។

យោងតាមបទគម្ពីរនេះ ជីវិត ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយទ្រង់ចង់ប្រទាន ឬដកចេញពីអ្នកណា គឺស្រេច
 តែនឹងទ្រង់។ ចូរចាំថា ព្រះពររបស់ព្រះ គឺឱ្យមនុស្សចូលរួមជាមួយនឹងទ្រង់ ក្នុងការថែរក្សាជីវិតលើផែនដី ទ្រង់
 ចង់ឱ្យពួកគេបង្កើតកូនចៅឱ្យច្រើន ពាសពេញផែនដី មិនមែនឱ្យគេបង្ហូរឈាមគ្នា ទៅវិញទៅមកទេ។ សេចក្តី
 ស្តាប់ ស្តែងចេញពីអំពើបាប មិនមែនព្រះពររបស់ព្រះជាម្ចាស់នោះឡើយ។

ការសន្និដ្ឋាន៖ ព្រះបន្ទូលនេះ អាចធ្វើឱ្យអ្នករាល់គ្នាគិតដល់ស្ថានភាពស្មុគស្មាញជាច្រើន ព្រមទាំងបង្កើតឱ្យមាននូវ
 សំណួរជាច្រើន ដែលត្រូវការចម្លើយ ដូច្នោះ សូមកុំភ្លេចកត់ត្រានូវគំនិត និងការសង្កេតឃើញរបស់អ្នករាល់គ្នា។ អ្នករាល់
 គ្នាអាចនឹងឃើញថា អ្នករាល់គ្នាកំពុងតស៊ូជាមួយគំនិត និងទស្សនៈថ្មី? ដែលអ្នករាល់គ្នាពុំធ្លាប់គិតដល់។ តើគំនិតថ្មីទាំង
 អស់នេះ រំខានដល់អ្នករាល់គ្នាដែរឬទេ? តើវាបង្កការលំបាកអ្វីខ្លះដល់អ្នករាល់គ្នា? _____

សូមចំណាយពេលឆ្លើយនឹងសំណួរដូចតទៅ៖ ក) តើព្រះជាម្ចាស់កំពុងមានបន្ទូលអ្វីខ្លះ? ខ) តើទ្រង់ពិតជាចង់បានន័យដូច
 និងអ្វីដែលទ្រង់ថ្លែងនោះមែនទេ?

១. តើលោកិយយើងនេះ ស្តែងឱ្យឃើញពីការឆ្លើយតបដោយស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលព្រះ ដោយវិធីណាខ្លះ? _____
២. តើលោកិយយើងនេះ ស្តែងឱ្យឃើញពីការឆ្លើយតបដោយមិនស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលព្រះ ដោយវិធីណាខ្លះ? _____
៣. វិធីរស់នៅរបស់យើង ក្នុងការឆ្លើយតបនឹងព្រះបន្ទូល ស្តែងឱ្យឃើញពីអត្តសញ្ញាណនៃអ្នកដែលយើងជ្រើសយក
 មកធ្វើជាចំណុចស្នូលនៃជីវិតរបស់យើង។
 - ក. តើជីវិតរបស់ខ្ញុំ ស្តែងឱ្យឃើញអ្វីខ្លះ? _____
 - ខ. តើជីវិតមិត្តភក្តិអ្នករាល់គ្នា ស្តែងឱ្យឃើញអ្វីខ្លះ? _____
 - គ. តើពិភពលោកយើងនេះ ស្តែងឱ្យឃើញអ្វីខ្លះ? _____

ការសន្និដ្ឋាន៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ! ទូលបង្គំមានគំនិត និងសំណួរជាច្រើន។ មេរៀននេះបានរំលឹកប្រាប់ទូលបង្គំថា ទ្រង់
 បានប្រទានឱ្យលោកណូអេ នូវគោលបំណងដែលប្រកបដោយប្រាជ្ញាញាណ សម្រាប់ជីវិតគាត់។ ទ្រង់ក៏បានឱ្យគាត់មាន
 ទំនួលខុសត្រូវចំពោះឈាមមនុស្ស ដូចជាគាត់ដែរ។ សូមកែប្រែសេចក្តីស្រឡាញ់ ក្នុងចិត្តរបស់ទូលបង្គំ ឱ្យចេះឱ្យតម្លៃ
 ជីវិតមនុស្ស។ សូមជួយឱ្យទូលបង្គំអាចការពារអ្នកដទៃ ពីគ្រោះថ្នាក់ទាំងឡាយណាដែលយាយីជីវិតគេ។ _____

សេចក្តីបង្រៀន៖ ព្រះជាម្ចាស់បង្កើតមនុស្សមក តាមរូបអង្គទ្រង់ (លោកុប្បត្តិ ១:២៧)។ យោងតាមគម្ពីរលោកុប្បត្តិ ៥:៣ យើងដឹងថា សមត្ថភាពរបស់មនុស្សក្នុងការស្តែងឱ្យឃើញពីរូបអង្គរបស់ព្រះជាម្ចាស់ បានខូចបង់អស់ដោយសារតែអំពើបាប។ កូនចៅដែលអំពើបាបបង្កើតមក គឺកើតមតាមសណ្ឋានរបស់អំពើបាប។ ថ្វីបើសណ្ឋានដើមរបស់មនុស្សត្រូវខូចបង់ដោយសារអំពើបាបក៏ដោយ ក៏នៅតែមានសណ្ឋានដើមនៃរូបអង្គព្រះ នៅជាមួយនិងពួកគេដដែល ហើយព្រះអង្គក៏មិនចង់ឱ្យអ្នកផ្សេង មកដណ្តើមយកជីវិតដែលមានសណ្ឋានរូបអង្គរបស់ទ្រង់ទៅដែរ។ ចូរចងចាំព្រះបន្ទូលដែលទ្រង់ប្រាប់ដល់ការ៉ុន នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ៤:១០ បន្ទាប់ពីការ៉ុនបានសម្លាប់អេបិលជាប្អូនថា “ឯងបានធ្វើអ្វីដូច្នោះ ពីព្រោះឮសូរសម្រែកនៃឈាមប្អូនឯង ពីដីឡើងទៅដល់អញ”។

លោកុប្បត្តិ ៩:៦ ចែងថា “ដ្បិត _____ បានបង្កើត _____ ឱ្យដូចជា _____ ”។ ព្រះជាម្ចាស់ឱ្យតម្លៃយើងខ្លាំង ដ្បិតយើងជាមនុស្សដែលកើតមកតាមរូបអង្គទ្រង់ ដូច្នោះ ពេលដែលឈាមរបស់មនុស្សត្រូវគេកម្លាយ ជីវិតដែលកើតមកតាមរូបអង្គទ្រង់ ក៏ត្រូវស្លាប់ទៅដែរ។ យើងរាល់គ្នាជាមនុស្សដែលកើតមកតាមរូបអង្គព្រះ ហេតុនេះបានជីវិតយើង មានតម្លៃដល់ម៉្លោះ។

ការសញ្ជឹងគិត និងសំណួរអនុវត្ត៖ ព្រះបន្ទូលព្រះថ្លែងថា ខ្ញុំកើតមកតាមរូបអង្គព្រះជាម្ចាស់ ចំណែកមនុស្សដទៃទៀត ក៏កើតមកតាមរូបអង្គព្រះជាម្ចាស់ ដូចខ្ញុំដែរ។ សំណួរខាងក្រោមនេះ ត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីជួយអ្នករាល់គ្នាគិតសញ្ជឹងគិតអំពីអត្ថន័យនៃការដែលយើងកើតមក តាមរូបអង្គព្រះ និងពិចារណាអំពីដែលយើងមាន ចំពោះជីវិតរបស់យើងផ្ទាល់ និងជីវិតរបស់អ្នកដទៃ។

១. តើអ្នករាល់គ្នាគិតយ៉ាងណា ពេលអ្នករាល់គ្នាដឹងថា មនុស្សទាំងអស់ត្រូវបានបង្កើតមកតាមរូបអង្គព្រះ បើទោះជាសណ្ឋានដើមនៃជីវិតបែបនេះ ត្រូវអំពើបាបបង្កបង់ក៏ដោយនោះ? _____
២. តើរូបអង្គរបស់ព្រះ អាចបាត់បង់ដែរទេ? ចុះអ្នកដែលបដិសេធព្រះជាម្ចាស់ ហើយរស់នៅដោយឡែកពីទ្រង់វិញនោះ ទៅជាយ៉ាងណា? _____
៣. ក្នុងនាមជាមនុស្សដែលកើតមកតាមរូបអង្គព្រះ តើអ្នករាល់គ្នាឱ្យតម្លៃជីវិតខ្លួនឯងដូចម្តេចខ្លះ? តើជីវិតរបស់អ្នកបង្ហាញពីតម្លៃនេះ ដោយវិធីណា? _____
៤. តើអ្នករាល់គ្នាឱ្យតម្លៃជីវិតដល់អ្នកដទៃ ដែលកើតមកតាមរូបអង្គព្រះ ដូចម្តេចខ្លះ? តើជីវិតរបស់អ្នក បង្ហាញពីតម្លៃនេះ ដោយវិធីណា? _____

សំណួរទាំងនេះ អាចជាសំណួរដែលពិបាកឆ្លើយ ប៉ុន្តែកាលណាយើងទទួលស្គាល់ថា មនុស្សទាំងអស់សុទ្ធត្រូវបានបង្កើតមកតាមរូបអង្គព្រះ នោះយើងមិនអាចបំភ្លេចទំនួលខុសត្រូវរបស់យើង ក្នុងការថែទាំ និងការពារពួកគេនោះឡើយ យើងត្រូវការពារទាំងជីវិត ទ្រព្យសម្បត្តិ កេរ្តិ៍ឈ្មោះ មរតលក្ខណៈ ហើយដែលសំខាន់ជាងគេគឺ សមត្ថភាពរបស់ពួកគេជាមួយនិងព្រះដែលបានបង្កើតគេមក។

ការអធិស្ឋាន៖ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ! ជារឿយៗ ទូលបង្គំរមែងគិតពីខ្លួនឯង ច្រើនជាងអ្នកដទៃ។ ទូលបង្គំមិនបានគោរព និងតម្កល់អ្នកដទៃ ដូចដែលទូលបង្គំធ្វើនោះទេ។ ពួកគេក៏ត្រូវបានបង្កើតមកតាមរូបអង្គទ្រង់ ហើយជីវិតគេក៏ទ្រង់ ជាអ្នកប្រទានឱ្យ ដូចជាទូលបង្គំដែរ ប៉ុន្តែទូលបង្គំរមែងភ្លេចថា ទូលបង្គំនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយទ្រង់បានត្រាស់ហៅទូល បង្គំឱ្យស្តែងអំពីទ្រង់ ដល់ជីវិតទាំងឡាយដែលទ្រង់បានបង្កើតមក ជាពិសេសគឺគ្រួសារ និងមិត្តភក្តិរបស់ទូលបង្គំ ហើយ និងអស់អ្នកដែលរស់នៅក្នុងសហគមន៍ជាមួយទូលបង្គំ។ សូមអត់ទោសដល់ទូលបង្គំ ពេលដែលទូលបង្គំមិនបានឱ្យតម្លៃ ជីវិត និងគ្មានសេចក្តីប្រាថ្នាចង់រស់នៅ ប្រកបដោយទំនួលខុសត្រូវ។ _____

ផ្នែកទី៧

សេចក្តីបង្រៀន៖ ក្នុងលោកុប្បត្តិ ៦:១៨ ព្រះជាម្ចាស់ប្រាប់ពីចេតនារបស់ទ្រង់ ក្នុងការលុបបំបាត់ជីវិតទាំងអស់នៅលើ ផែនដី និងបានប្រទានសេចក្តីសន្យាមួយដល់គាត់។ ចូរសរសេរ ខទី១៨៖ _____

នៅក្នុងសេចក្តីសន្យានេះ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់នឹងតាំងសេចក្តីសញ្ញាជាមួយលោកណាអេ។

- **និយមន័យ៖** សេចក្តីសញ្ញា (សម្ពន្ធមេត្រី) - សេចក្តីសញ្ញា ឬសម្ពន្ធមេត្រី ជាកិច្ចព្រមព្រៀងដ៏សំខាន់មួយ ដែលផ្តួចផ្តើមឡើងដោយភាគីម្ខាង រួចផ្តល់ឱ្យភាគីម្ខាងទៀត។ សម្ពន្ធមេត្រីនេះ នៅតែមានសុពលភាពជា ធរមាន លុះត្រាតែមានភាគីណា ក្បត់ ឬរំលោភលើលក្ខខណ្ឌនៃសម្ពន្ធមេត្រីនេះ។
- ចំណាំ៖** អ្នករាល់គ្នាប្រាកដជាធ្លាប់ស្គាល់ពិសេចក្តីសញ្ញា ឬសម្ពន្ធមេត្រីនេះហើយ។ ឧទាហរណ៍ ប្រសិនបើអ្នក រាល់គ្នាចង់ខ្ចីប្រាក់ពីធនាគារ ក្នុងនាមជាភ្នាក់ងារផ្តល់ប្រាក់កម្ចី ធនាគារនឹងសរសេរលក្ខខណ្ឌពិសេសមួយចំនួន ទាក់ទងនឹងប្រាក់កម្ចី រួចផ្តល់ជាកិច្ចសន្យាឱ្យមកអ្នករាល់គ្នាដែលជាអ្នកខ្ចី។ ពេលដែលអ្នកទាំងពីរចុះហត្ថលេខា កិច្ចសន្យានេះ ក្លាយជាឯកសារគតិយុទ្ធ កំណត់ដោយច្បាប់ដែលទទួលស្គាល់ដោយតុលាការ។

លំហាត់៖

១. ក្នុងរឿងនេះ ព្រះជាម្ចាស់ជាអ្នកផ្តួចផ្តើមព្រះបន្ទូលសន្យានៃសេចក្តីសប្បុរសដ៏សំខាន់ នេះជាព្រះបន្ទូលសន្យាដែល ទ្រង់មិនអាចក្បត់ទេ។ តើព្រះជាម្ចាស់បានតាំងសេចក្តីសញ្ញាជាមួយអ្នកណាខ្លះ (លោកុប្បត្តិ ៩:៩-១០)?
 - ក. _____
 - ខ. _____
 - គ. _____
២. ព្រះជាម្ចាស់បានផ្តួចផ្តើម និងតាំងសេចក្តីសញ្ញាជាមួយលោកណាអេ កូនប្រុសរបស់លោក ព្រមទាំងកូនចៅជំនាន់ ក្រោយទៀតផង ទ្រង់បានរាប់បញ្ចូលទាំងសត្វដែលចេញមកពីទ្វារក្នុង ព្រមទាំងរបស់គ្រប់យ៉ាងដែលមានជីវិតនៅ លើផែនដីនេះផង។ ច្រើនណាស់ មែនទេ? លោកុប្បត្តិ ៩:១១ ជាការចែងទុំអំពីសេចក្តីសញ្ញាពិត ចូរសរសេរខ គម្ពីរនេះ៖ _____

៣. ក្នុងលោកុប្បត្តិ ៨:២១ ពេលព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ផ្តាំ “ក្លិនឈ្មួញ” នៃយញ្ញបូជារបស់លោកណូអេ ខតម្ហីរនេះចែងថា ទ្រង់ “សម្រេចក្នុងព្រះទ័យ...” យើងឮទ្រង់មានបន្ទូលចេញពីព្រះទ័យរបស់ទ្រង់មកថា ទ្រង់នឹងមិនបំផ្លាញផែនដី ដោយទឹកជំនន់ទៀតទេ។ ចូរកត់សម្គាល់អំពីការប្រើប្រាស់ពាក្យថា “អញនឹងមិន...” នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ៨:២១ និង ៩:១១។ តើទ្រង់ប្រើពាក្យនេះប៉ុន្មានដង? _____ អ្នករាល់គ្នាសឹងតែនឹងអាចស្តាប់ ឮព្រះសូរសៀងយ៉ាងច្បាស់ថា “អញនឹងមិន... ទៀតទេ!”
៤. ក្រោយមក ព្រះជាម្ចាស់ក៏សម្រេចប្រទាននូវសញ្ញាមួយសម្រាប់សម្គាល់ពិសេសក្តីសញ្ញានេះ។ តើសញ្ញាសម្គាល់នេះ គឺជាអ្វី? _____
៥. សូមអានខណ្ឌ ១២ និង ១៣។ ព្រះជាម្ចាស់យកឥន្ទធនធ្វើជាសញ្ញាសម្គាល់សម្រាប់យើងរាល់គ្នាថា ទ្រង់នឹងនឹងចាំ ព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ប្រើឥន្ទធន ទុកជាការរំលឹកអង្គទ្រង់ អំពីព្រះបន្ទូលសន្យាដែលពេញដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា សម្រាប់របស់ដែលមានជីវិតគ្រប់យ៉ាង នៅគ្រប់ជំនាន់ទាំងអស់។ ពេលណាមានពពក ហើយមាន ឥន្ទធនលេចចេញមក ទ្រង់មានបន្ទូលថា “អញនឹង _____ ពិសេសក្តីសញ្ញា ដែលអញ បានតាំងនឹងរងរាល់គ្នា” (លោកុប្បត្តិ ៩:១៤-១៥)។
៦. គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ណាស់ រាល់ពេលដែលឥន្ទធនលេចមក សំណួរភាគច្រើនដែលគេរមែងសួរគឺ “តើអ្នកឃើញ ទេ ឥន្ទធនស្អាតណាស់?” ជួនកាល ឥន្ទធនលេចចេញមកម្តងពីរ។ យើងសរសើរពិសោភ័ណភាពនៃរបស់ដែល ព្រះបង្កើត និងសញ្ញាសម្គាល់នៃព្រះបន្ទូលសន្យាដែលពេញដោយក្តីមេត្តាករុណាថា “បើទោះជា...” (លោកុប្បត្តិ ៨:២១) ក៏ទ្រង់ “នឹងមិន... ទៀតទេ! (លោកុប្បត្តិ ៩:១៥)។”
៧. ក្នុងខណ្ឌ ១៥ ទ្រង់ប្រើពាក្យថា _____ ជាថ្មីម្តងទៀត។ ទ្រង់មានបន្ទូលចម្លងលើកថា ទ្រង់នឹងមិនបំផ្លាញជីវិតលើផែនដីនេះ ដោយសារទឹកជំនន់ទៀតទេ។ ព្រះជាម្ចាស់ ទ្រង់ប្រទាននូវសេចក្តីសប្បុរសជាបរិបូរដល់ជីវិតដែលទ្រង់បានបង្កើតមក ទោះជាជីវិតនៅលើផែនដីនេះ ទៅជា យ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏យើងមិនត្រូវខ្លាចសេចក្តីវិនាសអន្តរាយ ដោយសារទឹកជំនន់ទៀតដែរ ដ្បិតសេចក្តីស្រឡាញ់ (សេចក្តីសប្បុរស) ដ៏មហិមារបស់ទ្រង់ ស្ថិតស្ថេរអស់កល្បជានិច្ច (ទំនុកដំកើង ១០៦:១)។

ការអនុវត្ត៖ ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលថា ទ្រង់នឹងមិនបំផ្លាញជីវិតនៅលើផែនដីនេះ ដោយសារទឹកជំនន់ទៀតទេ។

១. តើសេចក្តីសញ្ញានេះ បង្កើតឱ្យមានភាពខុសប្លែកគ្នាយ៉ាងណាខ្លះក្នុងជីវិត សម្រាប់អ្នករាល់គ្នា? _____
២. ប្រសិនបើខ្ញុំជឿថា ព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើសេចក្តីសន្យាហើយ ម្តេចក៏ខ្ញុំត្រូវជឿថា ទ្រង់នឹងកាន់តាមព្រះបន្ទូលសន្យា នោះ? _____
៣. តើការជឿថា ទ្រង់នឹងមិនបណ្តោយឱ្យមានទឹកជំនន់ផ្សេងជាថ្មី វាជាការងាយស្រួលសម្រាប់ឱ្យខ្ញុំជឿ ដោយសារ រឿងនេះហាក់ដូចជាមិនអាចនឹងកើតឡើងបាន មែនដែរទេ? ឬដោយសារតែខ្ញុំមើលឃើញឥន្ទធន? ដោយសារ _____
៤. តាមរបៀបដែលខ្ញុំសន្យា និងគោរពពាក្យសន្យាជាមួយអ្នកដទៃ នៅក្នុងជីវិតខ្ញុំ តើខ្ញុំបានស្តែងឱ្យឃើញពីរបៀបអង្គ របស់ព្រះជាម្ចាស់ដែរឬទេ? តើអ្នកដទៃអាចជឿ ហើយទុកចិត្តខ្ញុំ ដោយសារតែដឹងថា ខ្ញុំនឹងធ្វើតាមពាក្យដែលខ្ញុំ សន្យាថានឹងធ្វើ ដែរឬទេ? _____

គន្លឹះស្នូល៖ ឱព្រះដ៏ជាព្រះអម្ចាស់អើយ! ទ្រង់បានតាំងសេចក្តីសញ្ញារបស់ទ្រង់ ជាមួយនិងរបស់មានជីវិតទាំងអស់ ដែលទ្រង់បានបង្កើតមក ដោយសន្យាថា ទ្រង់នឹងមិនបង្ហូរសេចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់ ហើយបំផ្លាញជីវិតនៅលើផែនដីនេះ ដោយសារទឹកជំនន់ទៀតទេ។ ទ្រង់បានកាន់តាមព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ទ្រង់ហើយ ដ្បិតព្រះបន្ទូលទ្រង់ គឺជាសេចក្តីពិត។ សូមជួយឱ្យទូលបង្គំអាចស្តែងឱ្យឃើញពីរូបអង្គទ្រង់ តាមរយៈពាក្យសម្តីរបស់ទូលបង្គំ។ សូមឱ្យអ្នកដទៃដឹងថា ទូលបង្គំ នឹងគោរពតាមសម្តីដែលទូលបង្គំសន្យា ដើម្បីបង្កើតនូវទំនុកចិត្តដែលនឹងស្តារចិត្តឡើងកាន់តែប្រសើរ។ អរព្រះគុណ ទ្រង់ ដ្បិតព្រះបន្ទូលទ្រង់ ជាព្រះបន្ទូលដែលទូលបង្គំអាចទុកចិត្តបាន ហើយអរព្រះគុណទ្រង់ ដែលទ្រង់ផ្តល់នូវគ្រឹះដីរឹង មាំសម្រាប់នឹងតាំងជីវិតរបស់ទូលបង្គំឡើង។

អនុសាសន៍បន្ថែម៖ ក្នុងខណ្ឌ ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលថា “នេះជាសេចក្តីសញ្ញាដែលអញបានតាំង”។ នៅក្នុងសេចក្តី សញ្ញានេះ គ្មានអ្វីដែលត្រូវអាស្រ័យតាមលោកណាអេ កូនប្រុសរបស់លោក របស់មានជីវិតលើផែនដី ឬក៏កូនទៅជំនាន់ ក្រោយនោះឡើយ សេចក្តីសញ្ញានេះអាស្រ័យទាំងស្រុង លើព្រះបន្ទូលសន្យាដែលព្រះជាម្ចាស់បានផ្តល់។ នៅក្នុងមេរៀន ក្រោយៗទៀត យើងនឹងសិក្សាអំពីសេចក្តីសញ្ញាផ្សេងៗទៀត ដែលព្រះជាម្ចាស់តាំងឡើងជាមួយប្រជាស្រុករបស់ទ្រង់។ សេចក្តីសញ្ញាខ្លះមានចែងជាលក្ខណៈខ្លះដូចជា “ប្រសិនបើបឹងរាល់គ្នា...” នោះ “អញនឹង...” សេចក្តីសញ្ញាទាំងនេះ មាន ទាំងព្រះពរ និងបណ្តាសា អាស្រ័យលើការស្តាប់បង្គាប់នៃប្រជាស្រុករបស់ទ្រង់ ប៉ុន្តែ អ្វីដែលសំខាន់នៅពេលនេះ គឺត្រូវ យល់ឱ្យច្បាស់ថា សេចក្តីសញ្ញាដែលព្រះជាម្ចាស់បានតាំងឡើងជាមួយលោកណាអេ គឺអាស្រ័យទាំងស្រុងលើព្រះជាម្ចាស់ ដែលកាន់តាមព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ទ្រង់ សម្រាប់មនុស្សគ្រប់ជំនាន់ទាំងអស់។

មេរៀនទី៥

ពីលោកណូអេ ដល់លោកអាប់រ៉ាម

លោកុប្បត្តិ ៩:១៨ - លោកុប្បត្តិ ១១

មនុស្សបែកខ្លែកពីគ្នា

ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃមេរៀនទី៥

មាតិកា

លំនាំដើម

មេរៀនទី៥៖ លោកុប្បត្តិ ៩:១៨ - លោកុប្បត្តិ ១១

- ភាពអាម៉ាស់របស់លោកណូអេ បណ្តាសាររបស់ហាំ
- កូនចៅរបស់លោកណូអេ
- បញ្ជីពង្សាវតាររបស់មនុស្ស
- ប៉េតបិល
- លទ្ធផលនៃអំពើបាប
- អ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់ចង់បាន
- ពិសឹម ដល់អាប់រ៉ាម

លំនាំដើម

ទឹកជំនន់បានបំផ្លាញអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងទាំងអស់ដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមក លើកលែងតែជីវិតដែលទ្រង់បានរក្សាទុកនៅក្នុងទឹកប៉ុណ្ណោះ។ ព្រះជាម្ចាស់បានផ្តួចផ្តើមនូវការចាប់ផ្តើមថ្មីមួយជាមួយនឹងលោកណូអេ នៅពេលគ្រួសាររបស់លោក និងសត្វទាំងអស់ចេញពីទឹកធំ ទ្រង់បានប្រទានព្រះពរដល់លោកណូអេ នូវព្រះពរដូចគ្នាដែលទ្រង់បានប្រទានដល់អំដាមគឺ “ចូរបង្កើតកូនចៅឱ្យចម្រើនជាច្រើនឡើង ពាសពេញផែនដីចុះ”។ ជាងនេះទៅទៀត ទ្រង់បានចងសម្ពន្ធមេត្រីនឹងលោកណូអេ ហើយសន្យាថា ទ្រង់នឹងមិនបំផ្លាញជីវិតលើផែនដី ដោយទឹកជំនន់ទៀតឡើយ ហើយព្រះអង្គបានយកឥន្ទធនមកធ្វើជាសញ្ញាសម្គាល់នៃសម្ពន្ធមេត្រីជាមួយនឹងលោកណូអេ និងជីវិតទាំងអស់លើផែនដី។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបស្រេចហើយថា គំនិតក្នុងចិត្តរបស់មនុស្ស គឺអាក្រក់តាំងតែពីក្មេងមក ប៉ុន្តែព្រះអង្គនៅតែសន្យាថា ទ្រង់នឹងមិនបំផ្លាញរបស់ដែលមានជីវិតទាំងអស់នៅលើផែនដី ដូចដែលទ្រង់ធ្លាប់ធ្វើនោះទេ។

ពេលវេលាកន្លងទៅមុខលឿនណាស់ មិនយូរប៉ុន្មាន យើងក៏មើលឃើញថា ឥទ្ធិពលនៃអំពើបាបក៏ត្រឡប់មកចូលក្នុងរបស់មានជីវិតដែលព្រះបង្កើតមក តាមរយៈគ្រួសាររបស់លោកណូអេផ្ទាល់។ មនុស្សខ្លះប្រហែលជាគិតថា គ្រួសាររបស់លោកណូអេ ប្រាកដជាយល់ច្បាស់អំពីផលវិបាកនៃអំពើបាប ហើយពួកគេប្រាកដជាស្តាប់តាមបង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់មិនខាន ប៉ុន្តែ កុំភ្លេចថា ថ្វីបើទឹកជំនន់បានបំផ្លាញផែនដីនេះពិតមែន ក៏អំពើបាបបានជ្រាបចូលទៅក្នុងអស់ទាំងគំនិត ក្នុងចិត្តរបស់មនុស្សរួចទៅហើយ។ សាតាំងនៅតែបង្កសង្គ្រាម ក្នុងនាមជារើងឯកខាងសេចក្តីអាក្រក់ដដែល តែឯព្រះវិញ ទ្រង់នៅតែចង់បន្តប្រទានសេចក្តីស្រឡាញ់ សម្រាប់ជាព្រះពរដល់មនុស្សលោក តាមរយៈការបង្ហាញព្រះគុណ និងសេចក្តីសប្បុរសរបស់ព្រះអង្គ។

ជាច្រើនឆ្នាំក្រោយមក កូនៗរបស់លោកណូអេក៏បានចេញទៅរស់នៅពាសពេញផែនដី។ នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ១០ យើងបានអានអំពីបញ្ជីពង្សាវតាររបស់យ៉ាដេត ហាំ និងសិម។ បញ្ជីពង្សាវតារហាក់ដូចជាផ្នែកមួយដែលមិនសូវសំខាន់ក្នុងមេរៀននេះ ប៉ុន្តែ តាមប្រាជ្ញាញាណរបស់ព្រះ បញ្ជីពង្សាវតារនេះសំខាន់ណាស់ ដ្បិតវាជាបញ្ជីឈ្មោះពូជពង្សនៃជើងឯករបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលបានយកឈ្មោះ និងបំផ្លាញសេចក្តីអាក្រក់ចោលទាំងស្រុង។ គម្ពីរលោកុប្បត្តិ ១១:១០-៣២ គឺជាបញ្ជីពង្សាវតារ ដែលរៀបរាប់ពីលោកណូអេ ដល់លោកអាប៉ាម។

រឿងចុងក្រោយនៅក្នុងមេរៀននេះ គឺរឿងប៉មបាបិល។ ភាសា និងសម្តី នៅលើផែនដីទាំងមូលនេះ ដើមឡើយគឺមានតែមួយទេ។ មានមនុស្សមួយក្រុមបានទៅតាំងទីលំនៅ នៅឯតំបន់វាលទំនាបក្នុងស្រុកស៊ុណេរ សព្វថ្ងៃស្ថិតនៅក្នុងប្រទេសអ៊ីរ៉ាក់។ ដួងចិត្តដែលគេចង់លើកខ្លួនឯងជាធំ បានជម្រុញឱ្យគេរស់នៅដើម្បីតែខ្លួនឯង និងចង់បង្កើតកេរ្តិ៍ឈ្មោះសម្រាប់ខ្លួនឯង។ ជាលទ្ធផល ព្រះជាម្ចាស់ក៏បាន “យាងចុះមក” ហើយទតឃើញកិច្ចការដែលគេកំពុងធ្វើ រួចព្រះអង្គក៏សម្រេចព្រះទ័យបំភ័ន្តភាសាគេ ដើម្បីកុំឱ្យនិយាយស្តាប់គ្នាបានតទៅទៀត។ ការបំភ័ន្តភាសានេះទៀតសោត បានធ្វើឱ្យមនុស្សខ្ចាត់ខ្ចាយ ពាសពេញផែនដីទាំងមូល។

មេរៀននេះ លើកទឹកចិត្តយើងឱ្យពិចារណាពីពូជពង្សរបស់យើងផ្ទាល់ គឺអស់អ្នកដែលបានកើតមកមុនយើង និងអស់អ្នកដែលនឹងត្រូវកើតមកក្រោយយើង។ ពូជពង្សរបស់យើង រាប់ទាំងអ្នកដែលកើតមុនយើង និងអ្នកដែលកើតមកក្រោយយើង តែយើងសុំរាប់យកតែអ្នកដែលជាប់សាច់ឈាមជិត។ យើងបានទទួលព្រះពរ ដោយសារសម្ពន្ធភាពដែលយើងមានជាមួយនឹងសមាជិកគ្រួសារ ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់បានត្រាស់ហៅយើងមក ឱ្យធ្វើជាព្រះពរដល់ជីវិតរបស់អ្នកដទៃ។ យើងបានស្គាល់សេចក្តីស្រឡាញ់ និងការអត់ទោសរបស់ព្រះ ដ្បិតព្រះអង្គបានត្រាស់ហៅយើង ឱ្យចែករំលែកនូវសេចក្តី

ស្រឡាញ់ដល់អស់អ្នកដែលមិនទាន់បានស្គាល់ព្រះអង្គ។ ចូរទទួលយកការងារនេះ ហើយបម្រើដល់ព្រះជាម្ចាស់នៃយើង ដោយស្មោះត្រង់ចុះ!

ផ្នែកទី១

សេចក្តីផ្តើម៖ បន្តិចទៀតយើងនឹងបញ្ចប់សាច់រឿងរបស់លោកណូអេ និងទឹកជំនន់ហើយ នៅសល់តែរឿងមួយទៀត ប៉ុណ្ណោះ ដែលយើងត្រូវរៀន។ លោកប្បវត្តិ ៩:១៨-១៩ ផ្តល់នូវការអង្កេតមួយចំនួនទាក់ទងកូនប្រុសទាំង៣របស់លោក ណូអេ ដែលបានចេញមកពីទូកធំ៖

- ១. ចូររំលឹកឡើងវិញ តើពួកគេឈ្មោះអ្វីខ្លះ? _____ និង _____ ។
- ២. តើមានអ្វីកត់ត្រាជាពិសេស ទាក់ទងនឹងជីវិតរបស់ហាំ? _____
- ៣. តើខទី១៩ ប្រាប់អ្វីខ្លះដល់យើង ទាក់ទងនឹងកូនប្រុសទាំង៣? _____

មានរឿងជាច្រើនទៀតដែលកត់ត្រាអំពីបុរស៣នាក់នេះ នៅក្នុងខតម្ពីរក្រោយៗ ប៉ុន្តែពេលនេះ ដឹងត្រឹមតំបន់នេះសិនចុះ។

គេហទំព័រ៖ សូមអាន លោកប្បវត្តិ ៩:២០-២៨

លំហាត់៖

- ១. តាមរយៈខទី២០ តើយើងដឹងអ្វីខ្លះអំពីលោកណូអេ?
 - ក. _____
 - ខ. _____

យើងដឹងថា រឿងនេះមិនមែនកើតមកភ្លាមៗ ក្រោយពេលមានទឹកជំនន់ទេ ដ្បិតយើងដឹងថា ទំពាំងបាយជូរត្រូវការពេលយូរក្នុងការដាំដុះ។ យើងដឹងថា លោកណូអេ គឺជា “អ្នកចម្ការ” ហើយដឹងថា គាត់បានភ្ជួររាស់ដី ដាំទំពាំងបាយជូរ។ គាត់ក៏បានយកទំពាំងបាយជូរមកធ្វើជាស្រា ហើយផឹកទាល់តែស្រវឹង។

- ២. ខទី២១ ចែងថា “គាត់ដេក _____ នៅក្នុង _____ ។ យើងមិនដឹងទេថា លោកណូអេ គាត់អាចក្រាតទាំងស្រុង ឬក៏ដេកកណ្តាលវាល ប៉ុន្តែ ចូរយើងពិចារណាអំពីសាច់រឿងដែលយើងដឹងវិញ៖
 - ក. តើអ្នកណាឃើញលោកណូអេ មុនគេ (ខទី២២ក)? _____
 - ខ. តើគេមើលឃើញលោកក្នុងសភាពបែបណា? _____
 - គ. តើគេធ្វើអ្វីទៀត? _____
- ៣. យោងតាមដំណើររឿងដែលកើតឡើងបន្ទាប់មកទៀត យើងដឹងប្រាកដណាស់ថា លោកណូអេ ស្ថិតក្នុងសភាព មួយគួរឱ្យអាម៉ាស់ ហើយហាំ ជាកូនប្រុសពៅរបស់លោក ក៏បានឃើញ ប៉ុន្តែគេមិនបានជួយបិទទាំង ហើយថែម ទាំងយកទៅនិយាយប្រាប់បងៗទៀត។
 - ក. តើសឹម និងយ៉ាផែត ធ្វើម្តេចខ្លះ (ខទី២៣ក)? _____

- ខ. គេទាំងពីរនាក់ បានយកអារវែងមកត្រដាងលើស្ពានរបស់ខ្លួន មកគ្របដើម្បីកុំឱ្យឃើញកេរ្តិ៍ខ្លួនឱ្យបាន។ ខទី ២៣១ ចែងថា _____ ។
- គ. លោកណូអេ ក៏ភ្ញាក់ "ពិស្រវឹង" ហើយក៏បានដឹងពីអ្វីដែលហាំ កូនប្រុសពៅរបស់គាត់ បានធ្វើចំពោះគាត់។ តើគាត់ធ្វើអ្វីខ្លះ? _____
- ឃ. ការដែលហាំ មិនបានយកអ្វីមកគ្របបាំងភាពអាម៉ាស់របស់ឱ្យបាន បាននាំឱ្យគាត់អាប់យស គាត់ក៏ត្រូវឱ្យពាក់បណ្តាសា។ តើខទី២៥ មានចែងដូចម្តេចខ្លះអំពីបណ្តាសានេះ? _____
- ង. លោកណូអេ បានឱ្យពរដល់សឹម និងយ៉ាផែត (ខទី២៦-២៧)៖
 - ក. តើសឹម បានទទួលពរអ្វីខ្លះ? _____
 - ខ. តើយ៉ាផែត បានទទួលពរអ្វីខ្លះ? _____

ការអនុវត្ត៖ សេចក្តីគោរពដ៏ជ្រាលជ្រៅរវាងមនុស្សដែលកំពុងរស់នៅក្នុងសម្ព័ន្ធមេត្រូឌីនៃសេចក្តីសប្បុរស កំពុងតែប្រឈមនឹងបញ្ហា យើងពិបាកនឹងយល់ណាស់ថា ម្តេចក៏ព្រឹត្តការណ៍បែបនេះ កើតឡើងក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រអាម៉ាស់យ៉ាងនេះ។ ហាំដែលកូនប្រុសរបស់លោកណូអេ បានបង្ហាប់យស និងធ្វើឱ្យឱ្យពាក់របស់ខ្លួនអាម៉ាស់ គឺគាត់បានប្រព្រឹត្តចំពោះឱ្យពាក់ខ្លួនដោយការមើលងាយ។ អំពើបែបនេះបានបន្សល់ស្នាមស្នាមនៅក្នុងគ្រួសារនេះ ដ្បិតទាំងឱ្យពាក់ ទាំងកូនបានផ្តិតជាប់នូវភាពអាម៉ាស់ និងភាពអាប់ឱន។ នៅក្នុងសម័យបច្ចុប្បន្ននេះ ការមើលងាយឱ្យពាក់ម្តាយ សឹងតែលែងមានផលវិបាកអ្វីទាំងអស់ចំពោះគ្រួសារខ្លះទៀត សម្ព័ន្ធភាពក្នុងគ្រួសាររបស់គេ បាក់បែកអស់ ដោយសារតែលែងមានការគោរពគ្នាអស់ហើយ។

- ១. ចូររកនិក្ខេបកាលៈទេសៈមួយដែលអ្នកសង្កេតឃើញថា គ្មាននរណាគោរពឱ្យពាក់ម្តាយ ឬចាស់ទុំសោះ ហើយអ្នកក៏ស្ថិតនៅក្នុងកាលៈទេសៈនោះដែរ។
 - ក. តើដើមហេតុមកពីអ្វី? _____
 - ខ. តើលទ្ធផលទៅជាយ៉ាងណា? _____
- ២. តើយើងអាចព្យាយាមការពារអ្នកដទៃ មិនបិរហារកេរ្តិ៍ប្រាប់អ្នកដទៃដោយចេតនា យ៉ាងដូចម្តេច? _____
- ៣. ចូរគិតអំពីកាលៈទេសៈមួយដែលអ្នកអាចសម្រេចចិត្តការពារនរណាម្នាក់ដោយចេតនា ពីភាពអាម៉ាស់ ការមើលងាយ និងការបង្ហាប់យស? ធ្វើម្តេចឱ្យយើងអាចការពារពួកគេដោយសេចក្តីស្រឡាញ់បាន? _____

ការអធិស្ឋាន៖ ឱព្រះដ៏ជាព្រះអម្ចាស់អើយ! ទូលបង្គំសូមសារភាពថា ទូលបង្គំតែងនិយាយបិរហារពីអ្នកដទៃជារឿយៗ គឺទូលបង្គំមិនបានគ្របបាំង និងការពារពួកគេទេ។ សូមប្រទានឱ្យទូលបង្គំមានចិត្តចង់ការពារកេរ្តិ៍ឈ្មោះ និងកិត្តិយសអ្នកដទៃផង។ សូមអរព្រះគុណទ្រង់ ដែលបានគ្របបាំងភាពអាម៉ាស់របស់ទូលបង្គំ ដោយព្រះលោហិតនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ គឺព្រះយេស៊ូវ ដែលជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ទូលបង្គំ។ _____

ផ្នែកទី២

សេចក្តីផ្តើម៖ គម្ពីរលោកុប្បត្តិ ១០ កត់ត្រាអំពីដំណើររឿងកូនចៅជំនាន់របស់កូនលោកណាអេ។ សាច់រឿងនីមួយៗក៏បានកត់ទុកក្នុងគម្ពីរ ១១ បាវចនា ជំពូកទី១ ដែរ។ អ្នករាល់គ្នាប្រាកដជាចាប់អារម្មណ៍ចំពោះការអានកណ្តាគម្ពីរលោកុប្បត្តិដែរ ពេលយើងបានសិក្សាអំពីកណ្តាគម្ពីរលោកុប្បត្តិ។ ដំណើររឿងនេះនឹងឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា អារ្យធម៌របស់មនុស្សបានចាប់ផ្តើមនៅពេលណា ក្រោយពេលមានទឹកជំនន់ធំ។ គម្ពីរលោកុប្បត្តិ ៩:១៩ ចែងថា "គឺកូនចៅអ្នកទាំងនោះហើយ ដែល

សំណួរ៖

១. ចូរយើងមើលពីកូនចៅរបស់យ៉ាផែត ជាកូនច្បងរបស់លោកណូអេសិន លោកុប្បត្តិ ១០:១-៥។
 - ក. តើយ៉ាផែតមានកូនប្រុសប៉ុន្មាននាក់ (ខទី២)? _____
 - ខ. ក្នុងខទី៣ និងខទី៤ គេផ្តោតសំខាន់លើកូនប្រុសទាំង២របស់គាត់គឺ _____ និង _____
 - គ. ក្នុងខទី៥ តើមានកត្តាអ្វីដែលគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍? _____
 ការកត់ត្រាដែលគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍គឺ គ្រួសាររបស់យ៉ាផែត បានទៅរស់នៅតំបន់អាស៊ីខាងលិច បច្ចុប្បន្ន តំបន់នេះស្ថិតក្នុងប្រទេសទួរគី និងទ្វីបអឺរ៉ុប។
២. ខទី៦-២០ រៀបរាប់អំពីកូនចៅរបស់ហាំ។ គ្រួសាររបស់ហាំបានចេញទៅរស់នៅតំបន់មួយ សព្វថ្ងៃនេះគេហៅថា អ៊ីស្រាអែល រហូតដល់អាប្រិកខាងជើង និងអេហ្ស៊ីប។
 - ក. តើហាំមានកូនប្រុសប៉ុន្មាននាក់ (ខទី៦)? _____
 - ខ. គួស មានកូនប្រុស៥នាក់ ក្នុងចំណោមនោះ មានម្នាក់ដែលត្រូវបានកត់ត្រាទុកជាពិសេស ក្នុងខទី៨៖
 1. តើគេឈ្មោះអ្វី? _____
 2. តើខទី៨ ផ្តល់នូវព័ត៌មានអ្វីខ្លះបន្ថែមទៀត? _____
 3. គាត់មិនត្រឹមតែជាមនុស្សដែលមានអំណាច ហើយខ្លាំងពូកែប៉ុណ្ណោះទេ គាត់ថែមទាំងជា _____

សេចក្តីបញ្ចប់៖

១. ខទី១០-១២ រៀបរាប់អំពីការពង្រីកអាណាចក្ររបស់នីមរ៉ុខ៖ ៣បីឡូន ក្នុងខទី១០ អាសស៊ើរ ក្នុងខទី១១ និងនីនីវេ ក្នុងខទី១១។ ៣បីឡូន និងអាសស៊ើរ បានដើរតួយ៉ាងសំខាន់ ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រអ៊ីស្រាអែល។ ៣បីឡូន បានវាយយកនគរខាងត្បូង គឺស្រុកយូដា ចំណែកអាសស៊ើរបានវាយយកនគរខាងជើង គឺអ៊ីស្រាអែល។ ពួកជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ត្រូវបានចាប់ជាឈ្លីយសិក នៅក្នុងប្រទេសទាំងនេះអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ។ នីនីវេ ជាទីក្រុងមួយដែលនីមរ៉ុខ បានសង់ឡើង។ កណ្តាគម្ពីរយ៉ូណាស រៀបរាប់អំពីដំណើររឿងមួយដែលព្រះបានចាត់ហោរាក្បាលរឹងម្នាក់ ឱ្យទៅកាន់ទីក្រុងនេះ។ ចំពោះព័ត៌មានបន្ថែមអំពីទីតាំងភូមិសាស្ត្រ និងផ្តល់ជូននៅក្នុងមេរៀនក្រោយ។
២. ឈ្មោះប្រទេសមួយចំនួនទៀត ដែលបានដើរតួយ៉ាងសំខាន់ ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រអ៊ីស្រាអែល មានដូចជា៖
 - ក. ភីលីស្ទីន (ខទី១៣) គឺជាសត្រូវរបស់អ៊ីស្រាអែល តាំងតែពីរជ្ជកាលស្តេចដាវីឌ រហូតដល់បច្ចុប្បន្ន។
 - ខ. កាណាន (ខទី១៥-១៨) ជាជនជាតិដែលបានតាំងទីលំនៅ ក្នុងទឹកដីដែលព្រះជាម្ចាស់សន្យាថានឹងប្រទានឱ្យកូនចៅអ៊ីស្រាអែល។ ពេលដែលពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ចូលចាប់យកទឹកដីនេះ ពួកគេបានជួបជាតិសាសន៍

ជាច្រើន ដែលជាសត្រូវ។ ក្នុងចំណោមជាតិសាសន៍ទាំងនោះ មានដូចជា៖ សាសន៍ហេត សាសន៍យេហូវ៉ៃ សាសន៍អាំម៉ូន និងសាសន៍ហេរី។ ដូចដែលអ្នករាល់គ្នាដឹងស្រាប់ហើយ សាសន៍ទាំងអស់នេះ សុទ្ធតែជាកូន ចៅរបស់ហាំ កូនប្រុសដែលត្រូវបណ្តាសារបស់លោកណូអេ។

គ. សាសន៍កាណាន បានខ្ចាត់ខ្ចាយទៅអស់ហើយ នេះគឺជាពេលវេលាដ៏ប្រសើរបំផុតដែលត្រូវមើលផែនទីនៅ ខាងក្រោយគម្ពីររបស់អ្នក។ ផែនទីដ៏ល្អបំផុតសម្រាប់ពេលនេះ គឺផែនទីដែលបង្ហាញពីទីតាំងភូមិសាស្ត្រនៃ អាណាចក្រអ៊ីស្រាអែល ក្នុងរជ្ជកាលព្រះបាទដាវីឌ និងព្រះបាទសាឡូម៉ូន។ សូមព្យាយាមរកមើលទីតាំងនៃ ស្រុក ទីក្រុង និងតំបន់ខាងក្រោមនេះ៖

1. ស៊ីដូន - ស្ថិតនៅប៉ែកខាងជើង ជាប់តាមបណ្តោយមាត់សមុទ្រមេឌីទែរ៉ាណេ
2. កាសា - ស្ថិតនៅប៉ែកខាងត្បូង ជាប់តាមបណ្តោយមាត់សមុទ្រដែរ
3. សូដុម និងកូម៉ូរ៉ា - ស្ថិតនៅខាងកើតសមុទ្រស្លាប់
4. ភីលីស្ទីន - ជាស្រុករបស់ជនជាតិភីលីស្ទីន (ប៉ាឡេស្ទីនសព្វថ្ងៃ)

ទីតាំងភូមិសាស្ត្រទាំងនេះ ជួយឱ្យអ្នករាល់គ្នាស្គាល់ទីតាំងដែលមានព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ អ៊ីស្រាអែល។ សូមអ្នករាល់គ្នាកុំស្មុគស្មាញ ឬបាក់ទឹកចិត្ត ដោយសារតែឈ្មោះថ្លៃថ្លៃទាំងអស់នេះថ្មី នេះ គ្រាន់តែជាព័ត៌មានដែលជួយឱ្យអ្នករាល់គ្នាអាចស្គាល់ទីតាំងភូមិសាស្ត្រនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រប៉ុណ្ណោះ។

លំហាត់៖

៣. ខទី២១-៣១ រៀបរាប់ពីកូនចៅរបស់សឹម បញ្ជីពង្សាវតាររបស់សឹមមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់ ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ ព្រះគម្ពីរ។ ពង្សាវតារនេះ គឺជាស្រឡាយរបស់បុគ្គលសំខាន់ដូចជា លោកអំប្រាហាំ លោកអ៊ីសាក លោកយ៉ាកុប លោកយ៉ូសែប ព្រះបាទដាវីឌ និងព្រះបាទសាឡូម៉ូន។ កូនចៅរបស់សឹម កូនប្រុសទី២របស់លោកណូអេ បានទៅ រស់នៅភាគខាងត្បូង ស្រុកមួយដែលមានឈ្មោះក្នុងព្រះគម្ពីរថា មេសូប៉ូតាមា ហើយសព្វថ្ងៃនេះ យើងហៅតំបន់ នេះថា ឈូងសមុទ្រពែក្ស។

- ក. តើសឹមមានកូនប្រុសប៉ុន្មាននាក់ (ខទី២២)? _____
- ខ. ចូរអាន ១រក្សត្រ ១:២៤-២៧ បទគម្ពីរបញ្ជាក់ប្រាប់យើងយ៉ាងខ្លី អំពីតំណរង្សនេះ ចាប់ផ្តើមពីសឹមរហូត ដល់អំប្រាហាំ។ ចូរសរសេររបំពេញឈ្មោះ តាមលំដាប់តំណរង្ស ដាក់ក្នុងតារាងខាងក្រោម៖

សឹម	
	អាប់រ៉ាម គឺជា អំប្រាហាំ

គ. ចូរកំណត់រកឈ្មោះទាំងនេះ ឱ្យបានច្រើនបំផុតតាមលទ្ធភាពរបស់អ្នក នៅក្នុងគម្ពីរលោកុប្បត្តិ ១០ ហើយ គូរបន្ទាត់ពីក្រោមឈ្មោះរបស់ពួកគេផង។

ចំណាំ៖ មានអ្នកខ្លះឆ្ងល់ ហើយថែមទាំងជជែកសួររកសារៈសំខាន់នៃបញ្ជីពង្សាវតារបែបនេះ។ តាមការពិតប្រសិន បើអ្នករាល់គ្នាអានលោកុប្បត្តិ ជំពូក១១ ជាមុន នោះអ្នករាល់គ្នានឹងឃើញមានពង្សាវតារមួយទៀតត្រូវបានកត់ត្រា

ទុកដែរ។ ទោះជាបញ្ជីពង្សាវតារទាំងនេះ ហាក់ដូចជាមិនសូវជាមានតម្លៃក្នុងរឿងនេះក៏ដោយ ប៉ុន្តែ នៅពេលដែល ប្រវត្តិសាស្ត្រលាតត្រដាងចេញមក នោះយើងនឹងដឹងថា តាមការទតឃើញរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ការរៀបរាប់អំពី ពូជពង្សរបស់លោកណូអេ មានសារៈសំខាន់ណាស់ សូម្បីតែពូជពង្សរបស់អំដាមក៏សំខាន់ដែរ។

ផ្នែកទី៣

ការអនុវត្ត៖ តើអ្នកធ្លាប់បានសង្កេតតាមដានពង្សាវតាររបស់អ្នកដែរទេ? មានមនុស្សខ្លះ យកចិត្តទុកដាក់ចំពោះរឿង នេះខ្លាំងណាស់។ ចំពោះអ្នកខ្លះទៀត គេសង្ឃឹមថា នឹងមានបុគ្គលណាម្នាក់ដែលសំខាន់ នៅក្នុងខ្សែស្រឡាយរបស់គេ។ ចូរចំណាយពេលខ្លីមួយ ហើយគិតអំពីមនុស្សដែលបានកើតមក មុនអ្នករាល់គ្នា ប្រសិនបើអាច អ្នករាល់គ្នាអាចញាតិមិត្ត អ្នករាល់គ្នា អំពីបុគ្គលនោះ។ ចូររៀនតាមដំណើររឿងដែលផ្សារភ្ជាប់នឹងមរតកគ្រួសាររបស់អ្នករាល់គ្នា ពេលនេះអាចជា ពេលអ្នកត្រូវអរព្រះគុណព្រះអម្ចាស់ ចំពោះបុគ្គលពិសេសណាម្នាក់ ដែលបានដើរតួយ៉ាងសំខាន់ក្នុងជីវិតរបស់អ្នក។

ការអធិស្ឋាន៖ _____

ការអនុវត្ត៖ មានខ្សែស្រឡាយមនុស្សផ្សេងទៀត ដែលអ្នករាល់គ្នាប្រហែលជាចង់តាមដានដែរ។ តើអ្នកចង់ដឹងទេថា អ្នកណាជាឪពុកម្តាយខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ របស់អ្នករាល់គ្នា? តើអ្នកណាខ្លះ ដែលបានចែករំលែកសេចក្តីជំនឿរបស់គេ ដល់អ្នករាល់គ្នា អធិស្ឋានឱ្យអ្នករាល់គ្នា ហើយណែនាំឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានស្គាល់ព្រះយេស៊ូវ? ឬមួយអ្នករាល់គ្នា ជាមនុស្ស ទីមួយនៅក្នុងញាតិមិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នា ដែលត្រូវស្គាល់ថា ព្រះគម្ពីរ គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ តើអ្នកណាប្រាប់ រឿងនេះដល់អ្នក? _____

នេះអាចជាពេលវេលាដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ ដែលប្រទានសេចក្តីសប្បុរសដល់អ្នករាល់គ្នា ជាព្រះ ដែលបានបង្កើតអ្នករាល់គ្នាមក ហើយចង់សម្រួលភាពជាមួយអ្នករាល់គ្នា ដរាបអស់កល្បជានិច្ច។

ការអធិស្ឋាន៖ _____

ការអនុវត្ត៖ អ្នករាល់គ្នាអាចចាប់ផ្តើមខ្សែស្រឡាយថ្មីមួយ ដោយជួយឱ្យនរណាម្នាក់ចាប់ផ្តើមដំណើរជីវិតខាងព្រលឹង វិញ្ញាណរបស់គេផងដែរ។ តើអ្នកណាខ្លះ ដែលអ្នករាល់គ្នាអាចណែនាំឱ្យគេស្គាល់ព្រះ និងព្រះបន្ទូលទ្រង់? _____

ពេលនេះអាចជាវេលាដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ ចំពោះឱកាសសម្រាប់ចែកចាយពិសេចក្តីស្រឡាញ់ របស់ព្រះជាម្ចាស់ ប្រាប់ដល់អ្នកដទៃ។ ចូរទូលសុំទ្រង់ឱ្យបើកភ្នែកអ្នករាល់គ្នា ឱ្យមើលឃើញអ្នកដែលមិនទាន់បានស្គាល់ ព្រះអង្គ។

ការអធិស្ឋាន៖ _____

ផ្នែកទី៤

សេចក្តីផ្តើម៖ ក្នុងការសិក្សានេះ នៅមានរឿងមួយទៀត រឿងនេះកើតឡើងនៅស្រុកស៊ីណេរ ឬស្រុកបាប៊ីឡូន សព្វថ្ងៃ បានក្លាយជាប្រទេសអ៊ីរ៉ាក់ ទឹកដីប៉ែកខាងកើត ដែលពូជពង្សរបស់ហាំ បានទៅតាំងទីលំនៅ (លោកុប្បត្តិ ២០:១០)។ រឿងនេះមានចែងនៅក្នុង លោកុប្បត្តិ ១១:១-៩។

គេហទិដ្ឋ៖ សូមអាន លោកុប្បត្តិ ១១:៩

សំណួរ៖

១. ខទី១ “រីឯនៅ _____ មាន _____ មាន _____ តែ១ទេ”។
២. ពួកគេនិយាយគ្នាទៅវិញទៅមកថា (ខទី៣) “ចូរយើង _____
_____”។
៣. ខទី៣ បានប្រាប់យើងថា ពួកគេប្រើ “ _____ ទុកជា _____ និង _____ ទុកជា _____ ”។ នេះស្តែងឱ្យឃើញថា សង្គមរបស់គេក្នុងពេលនោះ ជាសង្គមដឹកចម្រើន ដ្បិតគេអាច ផលិតនូវសម្ភារៈសំណង់ដោយខ្លួនឯងបាន។
៤. រួចពួកគេនិយាយថា (ខទី៤) “ចូរយើង _____ សម្រាប់យើង និង _____ ដែលខ្ពស់ដល់ _____ ដើម្បីឱ្យយើងបាន _____ ក្រែងយើងរាល់គ្នាត្រូវ _____ ទៅគ្រប់លើ _____ ទៅ”។

សំណួរពិចារណា៖

១. តើអ្នករាល់គ្នាមើលឃើញបញ្ហានៅត្រង់ចំណុចនេះទេ? តើគោលបំណងដែលគេចង់សម្រេចឱ្យបាន មានអ្វីទាស់ ខុសដែរឬទេ? _____
២. តើអ្នករាល់គ្នាឃើញមានហេតុការណ៍ស្រដៀងគ្នានេះ កើតឡើងដែរទេនៅសម័យនេះ? _____
៣. តើការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាដែលពួកគេមាន យកមកសាងសង់ទីក្រុងមួយដែលមានប៉ុន្មានដល់មេឃ តើមានអ្វី ទាស់ខុស? _____
៤. យ៉ាងណាមិញ ការទាស់ខុសគឺពិតជាមានប្រាកដណាស់ ដ្បិតខទី៥ ចាប់ផ្តើមដោយពាក្យមួយថា៖ _____

សំណួរ៖

១. ព្រះយេស៊ូវ បានយាងចុះមកទតមើលគម្រោងសាងសង់របស់គេ ដែលជាគម្រោងទីក្រុង និងប៉ម ដែលគេកំពុង សាងសង់។ តើទ្រង់សម្រេចព្រះទ័យដូចម្តេច (ខទី៦)? “ពួកគេទាំងអស់គ្នាជាប្រជាជនតែ _____ និយាយភាសា តែ _____ ! បើគេធ្វើការនេះ _____ គេក៏នឹងអាច _____ តាមតែគេ _____ នោះបានដែរ _____ ពួកគេឡើយ។
២. ហេតុនេះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ដូច្នេះ យើងត្រូវតែ _____ របស់គេ កុំឱ្យគេ _____ ទៅវិញទៅមកបានទៀត”។

សេចក្តីបង្រៀន៖ តើភាសាតែមួយរបស់ពួកគេ បណ្តោយឱ្យពួកគេធ្វើអ្វីបានខ្លះ? តើមានរឿងអ្វីកើតឡើងចំពោះគំនិតរបស់គេ? តើជីវិតរបស់គេនៅរបស់គេ ឆ្ពោះលើអ្វីជាសំខាន់? _____

១. (ខទី៣) ពួកគេនិយាយគ្នាទៅវិញទៅមកថា “ចូរយើង...”។ ក្នុងខទី៤ ពួកគេនិយាយគ្នាថា “តោះយើងនាំគ្នា...”។ បញ្ហាគឺនៅត្រង់ថា ពួកគេបានយក (កេរ្តិ៍ឈ្មោះ) ខ្លួនឯង មកធ្វើចំណុចសំខាន់នៅក្នុងជីវិតរបស់គេ “តោះយើងនាំគ្នាសង់ក្រុង ... ដើម្បីឱ្យយើងមានឈ្មោះល្បី ...”។
២. ពួកគេមិនចង់បែកចេញពីគ្នាទេ ពួកគេចង់ឱ្យរបស់ដែលគេបង្កើត ក្លាយជាចំណុចសំខាន់នៃជីវិតរបស់គេ។ ពួកគេចង់ឱ្យខ្លួនល្បីឈ្មោះដោយសង់ក្រុងមួយ និងប្រាសាទមួយដែលមាន “កំពូលខ្ពស់ដល់មេឃ”។ ពួកគេចង់ក្លាយជាចំណុចសំខាន់នៅក្នុងចក្រវាឡរបស់គេផ្ទាល់។
៣. ពួកគេគិតថា ពួកគេអាចនឹងសង់ប្រាសាទមួយដែលមានកំពូលខ្ពស់ដល់មេឃ។ សព្វថ្ងៃនេះ យើងរាល់គ្នាសុទ្ធតែដឹងថា មេឃមានទំហំធំធេងប៉ុណ្ណា ការព្យាយាមរបស់គេ ពិតជាគួរឱ្យអស់សំណើច។ តើអ្នករាល់គ្នាមានអ្វីដែលដេរទេ ពេលដែលព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលថា “ដូច្នោះ យើងត្រូវចុះទៅ... (ខទី៧)” មនុស្សគ្មានផ្លូវឡើងទៅដល់មេឃបានឡើយ។
៤. ការជម្រុញអត្តទត្តភាពរបស់គេ ក្នុងការប្រើប្រាស់ គំនិត ប្រាជ្ញា ជំនាញ បច្ចេកវិទ្យា និងសមត្ថភាព ដើម្បីឱ្យគេមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះ ដង្ហោយរកការយកចិត្តទុកដាក់ដែលមិនចេះស្តប់ស្តល់។ ប្រសិនបើពួកគេប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាបានល្អ នោះគេនឹងអាចអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងបាន តាមតែចិត្តគេចង់ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើភាសារបស់គេត្រូវបំភ័ន្ត នោះពួកគេនឹងស្តាប់គ្នាលែងបាន ហើយអត្តទត្តភាពរបស់គេ នឹងបង្ខំឱ្យគេបោះបង់គម្រោងនេះចោលជាមិនខាន។
៥. ហេតុនោះ បានជាព្រះទ្រង់យាងចុះមក (ខទី៧) បំភ័ន្ត _____ របស់គេ ពួកគេក៏ស្តាប់គ្នាលែងបាន។ ឧទាហរណ៍ ប្រសិនបើមានម្នាក់សួររកញញួរ ម្នាក់ទៀតប្រហែលជាយកទូរស័ព្ទមក មកឱ្យគេវិញ។
៦. អ្វីដែលគេចង់បានបំផុត គឺការរស់នៅដោយប្រមូលផ្តុំគ្នាដោយមិនបែកខ្ញែក ប៉ុន្តែ អ្វីដែលព្រះធ្វើ គឺឱ្យពួកគេបែកខ្ញែកគ្នាពាសពេញផែនដី។ ខទី៨ ចែងថា “ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូវក៏ _____ ពួកគេពីទីនោះទៅ _____ ។”
៧. ទីបំផុត ការងារសាងសង់ក្រុងក៏ត្រូវបានបញ្ឈប់ មិនមែនគ្រាន់ជាការពន្យារគម្រោង នៅពេលដែលមនុស្សបែកខ្ញែកគ្នាទៅតាមក្រុមភាសារបស់ខ្លួននោះទេ។ គម្រោងទាំងមូលត្រូវបានបញ្ឈប់ ហើយគ្រប់ៗគ្នាបានខ្ចាត់ខ្ចាយទៅពាសពេញផែនដី។ គេហៅឈ្មោះក្រុងនោះថា “ _____ (ខទី៩) ពីព្រោះ _____ ”។

លទ្ធផលនៃអំពើបាប បានក្លាយជាកំស្មានជាក់ស្តែង សារជាថ្មីម្តងទៀត។ អំពើបាបបង្កឱ្យមានការបែកបាក់ និងធ្វើសម្ព័ន្ធភាព វិនាសអន្តរាយ។

ចូរយើងរំលឹកមេរៀន៖

១. យើងបានឃើញហើយថា អំពើបាបបានបង្កឱ្យមានការបាក់បែកយ៉ាងណាខ្លះ រវាងព្រះជាម្ចាស់ និងមនុស្ស ស្វាមីនិងភរិយា នៅក្នុងគម្ពីរ លោកុប្បត្តិ ជំពូកទី៣។
២. នៅក្នុងជំពូកដដែលនេះ យើងក៏បានដឹងដែរថា អំពើបាបបានធ្វើឱ្យដីដែលត្រូវផ្តល់ចំណីអាហារដល់មនុស្ស ត្រូវជាប់បណ្តាសា។

៣. អំពើបាបបានបង្កឱ្យមានសេចក្តីសម្លាប់ និងភាពជាសត្រូវនៅក្នុងគ្រួសារ ដូចដែលបានអ្នករាល់គ្នាបានឃើញស្រាប់នៅក្នុងជីវិតកាអ៊ីន និងអេបិល។

៤. ហើយពេលនេះ យើងឃើញថា អំពើបាបថែមទាំងបានបំផ្លាញរបស់តែៗគត់ដែលយើងនៅសល់ គឺ _____ និងភាសា _____ (លោកុប្បត្តិ ១១:១)។

ព្រះជាម្ចាស់ចង់ឱ្យមនុស្សបែកខ្ញែកគ្នា ទៅរស់ពាសពេញផែនដីទាំងមូល ដើម្បីឱ្យផែនដីមានពេញដោយមនុស្ស។
 ខតម្ពីរយោង អ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់ចង់បាន

លោកុប្បត្តិ ១:២២	
លោកុប្បត្តិ ១:២៧	
លោកុប្បត្តិ ៩:១	
លោកុប្បត្តិ ៩:១៩	
លោកុប្បត្តិ ១០:៣២	
លោកុប្បត្តិ ១១:៨-៩	
លោកុប្បត្តិ ១១:៤	

គន្លឹះនៃវិញ្ញាណ៖ តើអ្នករាល់គ្នាធ្លាប់ឆ្ងល់ទេថា ភាសាខុសៗទាំងអស់ មានដើមកំណើតពីណាមក? ការប្រាស្រ័យទាក់ទងបង្កចលាចលនៅក្នុងសម្ព័ន្ធភាពខ្លាំងណាស់ ទោះបីជាយើងនិយាយភាសាតែមួយក្តី។ ការប្រើប្រាស់ភាសាពុំត្រឹមត្រូវ អាចបង្កឱ្យអ្នកដទៃជប់ចិត្ត ការប្រើប្រាស់ភាសាកាយវិការ ដើម្បីពន្យល់អត្ថន័យ រមែងបង្កើតនូវឧបសគ្គផ្សេងៗ។ សារវត្ថុរូប្យធម៌ និងប្រពៃណី ធ្វើឱ្យភាសាកាន់តែស្មុគស្មាញ។

ពេលយើងសម្លឹងមើល កណ្តុកម្ពីរយ៉ូហាន ជំពូកទី២ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី យើងដឹងថា ព្រះយេស៊ូវ គឺជាព្រះបន្ទូល ដែលជាចំណែកនៃការទំនាក់ទំនងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ទ្រង់ផ្សារភ្ជាប់ព្រះគុណ និងសេចក្តីពិតដល់មនុស្ស (យ៉ូហាន ១:១៤)។ ទោះបីជាអំពើបាបបង្កឱ្យមានការរំខាន និងសេចក្តីពុករលួយយ៉ាងណាក្តី ព្រះយេស៊ូវបានយាងចុះមក ក្នុងនាមជាព្រះបន្ទូលពិតនៃព្រះ ដើម្បីកម្ទេចកំផែងកំអំពើបាប ហើយបង្កើតនូវចំណងមេត្រីភាព រវាងព្រះ និងមនុស្ស និងចំណងមេត្រីភាពរវាងមនុស្ស និងមនុស្សដែលនិយាយភាសាផ្សេងគ្នា មិនថាប្រុស ឬស្រី សម្បុរស ឬខ្មៅ ក្រ ឬមាន ក្មេង ឬចាស់ឡើយ។

តើការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយនិងមនុស្សណាម្នាក់ មានការលំបាកនៅពេលណា?

១. តើមានអ្វីខ្លះដែលបានបង្កជាបញ្ហា? _____
២. តើការលំបាកនោះ ត្រូវដោះស្រាយយ៉ាងដូចម្តេច? _____
៣. ការព្យាយាមរបស់យើងក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទង រមែងបរាជ័យ។ ការទទួលស្គាល់ភាពបរាជ័យរបស់យើង និងការស្វែងរកការអត់ទោសចំពោះកំហុសរបស់យើង គឺជាសេចក្តីសង្ឃឹមតែមួយគត់សម្រាប់ចាប់ផ្តើមភាពបាក់បែកដែលបានកើតឡើង។ តើអ្នករាល់គ្នាធ្លាប់មានបទពិសោធន៍សងការខូចខាតដែរឬទេ? _____

ការអធិស្ឋាន៖ សូមចំណាយពេលនាំយកការលន់ធ្ងន់អំពីភាពបរាជ័យក្នុងការដែលអ្នករាល់គ្នាប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយនឹងអ្នកដទៃ ឬជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់។ ចូរអរព្រះគុណទ្រង់ ចំពោះភាសានៃសេចក្តីស្រឡាញ់ ទ្រង់បានប្រទានមកតាមរយៈព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះបន្ទូលដែលបានកើតជាសាច់ឈាម (យ៉ូហាន ១)។

ផ្នែកទី៥

សេចក្តីផ្តើម៖ បញ្ជីពង្សាវតារក្នុងគម្ពីរលោកុប្បត្តិ ១១:១០-៣២ រៀបចំអាកសម្រាប់ “សាច់រឿងទាំងអស់ដែលសេសសល់”។ យើងបានដឹងអំពីតំណរង្ស ដែលជាប់សាច់ឈាមនិងអំដាម ដល់លោកណូអេរូចហើយ យើងក៏ដឹងដែរថា សឹម គឺជាកូនប្រុសទី៣ របស់លោកណូអេរ។ ការស្គាល់អំពីស្រឡាយលោហិតដែលផ្សារភ្ជាប់ពី សឹម ដល់អំប្រាហាំ វាសំខាន់ណាស់សម្រាប់សាច់រឿងទាំងមូល។ លោកអំប្រាហាំ គឺជាមេត្រូវសារដែលព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើស និងត្រាស់ហៅឱ្យធ្វើជាឪពុក ដល់ប្រជាជាតិជាច្រើន។

គេហទំព័រ៖ ចូរយើងចាប់ផ្តើមវគ្គចុងក្រោយនៃមេរៀនទី៥ ដោយអានការកត់ត្រាបញ្ជីពង្សាវតារ នៅក្នុងគម្ពីរលោកុប្បត្តិ ១១:១០-២៦។ ចូរស្វែងរកឈ្មោះ មនុស្សដែលអ្នកបានស្គាល់ ក្នុងផ្នែកទី២នៃមេរៀន។

លំហាត់៖

ឈ្មោះ	អាយុ	ឈ្មោះ	អាយុ
សឹម	៥០០ឆ្នាំ		
អើប៉ាកសាខ			

កិច្ចការមួយចំនួនដែលត្រូវកត់សម្គាល់...

១. ចូរប្រៀបធៀបអាយុ នៅក្នុងបញ្ជីពង្សាវតារ ពីអំដាម ដល់លោកណូអេរ ក្នុងមេរៀនទី៣
២. ឈ្មោះក្នុងលោកុប្បត្តិ ១០:២១-២៥ ចាប់ផ្តើមពីសឹម ដល់ផាលេក។ តើក្នុងខ្លឹមសៀវភៅ មានចែងហេតុផលអ្វី ដែលធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នា ពីលោកផាលេក ដល់អាប់រ៉ាម?

សេចក្តីបញ្ជាក់៖

១. មានព័ត៌មានលម្អិតជាច្រើន រៀបរាប់អំពីគ្រួសារទេវ៉ា ដែលជាឪពុករបស់អាប់រ៉ាម ណាយរ និងហារ៉ាន។
 - ក. ហារ៉ាន ជាឪពុករបស់ _____ (ខទី២៧)។
 - ខ. ឡូត ត្រូវជា _____ របស់អាប់រ៉ាម។
 - គ. ស្រុកដែលទេវ៉ា និងកូនៗរបស់គាត់រស់នៅ ឈ្មោះថា _____ ។
 - ឃ. កូនទេវ៉ា ឈ្មោះ _____ ដែលត្រូវជា _____ ឡូត បានស្លាប់បាត់ទៅ (ខទី២៨)។
 - ង. អាប់រ៉ាម បានរៀបការនឹង _____ ឯណាយរ បានរៀបការនឹង _____ ។
 - ច. តើមីលការ និងណាយរ ជាប់សាច់ឈាមអ្វីនឹងគ្នា? _____
 - ឆ. មីលការ មានប្អូនស្រីម្នាក់ទៀតឈ្មោះ _____ (ខទី២៩)។

ឈ. តើអ្នកបានដឹងអ្វីខ្លះអំពីសារាយ ប្រពន្ធរបស់អាប់រ៉ាម នៅក្នុងខទី៣០? _____

២. គ្រួសារនេះកំពុងផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅ ពួកគេសុទ្ធតែជាមនុស្សដែលគ្មានទីលំនៅជាប់លាប់ ពួកគេរស់នៅក្នុងគ្រួសារ ហើយងាយប្តូរទីលំនៅណាស់។ ថេរ៉ា ជាអ្នកសម្រេចក្នុងការកំណត់ពេលវេលាផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅ ដ្បិតលោកគឺជា មេគ្រួសារ ឬមេកុលសម្ព័ន្ធ។

ក. ពួកគេចាកចេញពី _____ (ខទី៣១)។

ខ. ពួកគេឆ្ពោះទៅកាន់ _____ ឈ្មោះស្រុកនេះ ជាឈ្មោះដែលយើងបានរៀនក្នុងមេរៀនមុន។ ក្នុងបញ្ជីពង្សាវតារបស់ហាំ គេហៅទីកន្លែងនេះថា _____ ។

គ. តើថេរ៉ា បានយកនរណាខ្លះទៅជាមួយគាត់ (ខទី៣១)? _____

ឃ. ពួកគេមិនបានទៅដល់ស្រុកកាណាននោះទេ។ តើពួកគេផ្អាកដំណើរ ហើយតាំងទីលំនៅឯណាវិញ? _____

ង. ក្នុងខទី៣២ យើងដឹងថា កន្លែងនេះជាកន្លែងដែលថេរ៉ា បានស្លាប់ទៅ គាត់រស់បាន _____ ឆ្នាំ។

គន្លឹះស្នូល៖ តើអ្នករាល់គ្នាធ្លាប់ឆ្កាត់ការផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅពីតំបន់មួយ ទៅតំបន់មួយដែរឬទេ? មិនចាប់អារម្មណ៍ពេកទេ ឧទាហរណ៍ថា ប្តូរពីកន្លែងដែលយើងធ្លាប់ស្គាល់ ទៅកន្លែងដែលយើងមិនធ្លាប់ស្គាល់។ ចូរនឹកគិតអំពីបទពិសោធន៍នេះ។ អ្នករាល់គ្នាប្រហែលជាគ្មានបញ្ហាអ្វីត្រូវនិយាយទេ គឺមានតែរៀបចំឥវ៉ាន់ រួចចេញទៅប៉ុណ្ណោះ។

ការផ្លាស់ប្តូរ អាចនឹងបង្កនូវការរំខានខ្លាំង មិនមែនមកពីយើងមិនចង់បានលទ្ធផលចុងក្រោយនោះទេ ប៉ុន្តែជំហាន ឆ្ពោះទៅរកលទ្ធផលចុងក្រោយនោះ វាបង្កការរំខាន ហើយបង្កចលាចលគ្រប់បែបគ្រប់យ៉ាងទាំងអស់។ អារម្មណ៍សោក សៅចំពោះការបាត់បង់ ធ្វើឱ្យយើងរឹងទទឹងចំពោះការផ្លាស់ប្តូរដែលអាចកើតឡើង តាមរយៈការផ្លាស់ប្តូរទៅលំនៅទៅ ទីកន្លែងដែលនៅឆ្ងាយ។ យើងមិនដឹងថា អាប់រ៉ាម និងសារាយ មានបទពិសោធន៍យ៉ាងណា ពេលដែលពួកគាត់ផ្លាស់ប្តូរ ទីលំនៅជាមួយថេរ៉ា ទៅកាន់ទីកន្លែងកាណាន ប៉ុន្តែ ពួកគាត់ដឹងតែពីរៀបចំឥវ៉ាន់ចេញទៅ ទាំងមិនដឹងថា ពួកគាត់នឹងជួប ប្រទះអ្វីខ្លះផង។

១. ចូរពិចារណាអំពីការផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅ ដែលអ្នកបានធ្វើ។ តើមានកត្តារំខានអ្វីខ្លះដែលធ្វើឱ្យអ្នករាល់គ្នាប្តូរទីលំនៅ? តើមានអ្វីខ្លះដែលបង្កឱ្យមានអារម្មណ៍តានតឹង និងការព្រួយបារម្ភ? _____

២. តើអ្នកណាជាអ្នកសម្រេចចិត្តប្តូរទីលំនៅ? _____

៣. តើអ្នកណាខ្លះ ដែលប្តូរទីលំនៅ ទៅជាមួយអ្នក? _____

៤. តើអ្នកបានទៅដល់គោលដៅដែលអ្នកចង់ទៅ ឬមួយត្រូវប្តូរផែនការពាក់កណ្តាលទី? _____

គន្លឹះស្នូល៖ ឱព្រះដ៏ជាព្រះអម្ចាស់អើយ ជួនកាលទ្រង់ត្រាស់ហៅយើងឱ្យចេញទៅ ទាំងយើងមិនដឹងថា ត្រូវធ្វើអ្វីជា មុននោះទេ។ អាប់រ៉ាមបានទទួលព្រះពរជាគ្រួសារ តំណវង្ស និងមរតក ដែលស្ថិតក្រោមការយកចិត្តទុកដាក់ ឃ្នាំមើល និងថែរក្សា របស់ទ្រង់ជានិច្ច។ _____

អនុសាសន៍បន្តិច៖ យើងនឹងបន្តសិក្សាអំពីផែនការរបស់ព្រះ សម្រាប់អាប់រ៉ាម ពេលយើងបន្តមេរៀនរបស់យើង។ អ្វីដែលគាត់ចាប់ផ្តើមធ្វើ គឺគ្មានអ្វីគួរសង្ស័យសោះ ដ្បិតគាត់បានដើរដោយជំនឿ ជឿថា ព្រះជាម្ចាស់គង់ជាមួយនឹងគាត់។ អាប់រ៉ាម ផ្លាស់ទីលំនៅជាកូនជាមួយនឹងប្រពន្ធ ឪពុក និងកូនរបស់គាត់ ឆ្ពោះទៅកាន់ទឹកដីសន្យា។ ពួកគេចាកចេញពីស្រុកដែលគេធ្លាប់រស់នៅ ហើយចាប់ផ្តើមជីវិតនៅលើទឹកដីថ្មី។ ការសិក្សាមេរៀនយើងនឹងចប់ត្រឹមនេះ ហើយយើងនឹងត្រូវមបន្សល់សាច់រឿងអំពីអ្នកដំណើរនៅត្រឹមនេះ ពេលគេចាប់ផ្តើមចេញដំណើរ។ រឿងរ៉ាវផែនការរបស់ព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់មនុស្សលោក ទើបតែលាតត្រដាងប៉ុណ្ណោះ។ នៅក្នុងមេរៀនក្រោយៗ យើងនឹងសិក្សាបន្តពីដំណើររឿងរបស់អាប់រ៉ាម និងសារាយ ក្នុងលោកុប្បត្តិ ជំពូក១២ ហើយរៀនពីសេចក្តីសន្យាដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ពេលដែលទ្រង់បើកសម្តែងផែនការរបស់ទ្រង់ សម្រាប់ពួកគាត់ និងកូនចៅរបស់គាត់។

ការអំព្រួញមេរៀន៖

ដើមការព្រះជាម្ចាស់
ជម្រុះមេរៀនយើង

ការរំលោភបំពាន

នេះមិនមែនជាការប្រឡងទេ! ប៉ុន្តែ ជួនកាលនេះក៏ជាការល្អដែរ សម្រាប់វាយតម្លៃការរៀនសូត្ររបស់មនុស្សណាម្នាក់។ យើងរាល់គ្នាកាន់តែមានទំនុកចិត្ត និងជឿជាក់ក្នុងការរៀនសូត្រ ជាបន្តទៀត។ អ្នករាល់គ្នាបានបញ្ចប់ការសិក្សាមេរៀនក្នុងព្រះគម្ពីរដែលមានចំណងជើងថា *ផែនការព្រះជាម្ចាស់ ជម្រើសរបស់យើង* ចប់សព្វគ្រប់ហើយ ដូច្នោះ យើងរាល់គ្នាត្រូវពិនិត្យពិចារណាលើចំណុចខ្លះៗ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានសិក្សាប៉ុន្មានសប្តាហ៍កន្លងមកនេះ៖

- ការបន្ស៊ាំខ្លួនឱ្យដឹងអំពីដំណើររឿងកំណើតផែនដី តាមរយៈកណ្តាគម្ពីរលោកុប្បត្តិ
- ការសិក្សាពីអ្វីដែលព្រះគម្ពីរចែងអំពីព្រះដ៏ជាព្រះអាទិករ
- ការឱ្យនិយមន័យដើម្បីបញ្ជាក់ និងយល់ឱ្យច្បាស់ អំពីពាក្យពេចន៍មួយចំនួន៖
 - ញែកជាបរិសុទ្ធ
 - ថ្ងៃសប្បិទ
 - រាប់ជាសុចរិត
 - ព្រះគុណ
 - ការប្រោសលោះ
 - សេចក្តីជំនឿ
 - សេចក្តីសប្បុរស
 - សេចក្តីសញ្ញា ឬសម្ពន្ធមេត្រី
- ការទទួលស្គាល់តម្លៃដែលព្រះប្រទានដល់មនុស្ស ក្នុងនាមជីវិតដែលត្រូវបានបង្កើតមកតាមរូបអង្គព្រះ
- ការយល់ដឹងអំពីទំនួលខុសត្រូវរបស់មនុស្ស ក្នុងការស្តែងឱ្យមនុស្សលោកឃើញរូបអង្គព្រះ
- ការយល់ដឹងអំពីទំនួលខុសត្រូវក្នុងការគ្រប់គ្រង និងបង្ក្រាបផែនដី ហើយបង្កើតកូនចៅពេញផែនដីទាំងមូល
- ការសិក្សាអំពីបំណងព្រះហឫទ័យព្រះ សម្រាប់ជីវិតអាពាហ៍ពិពាហ៍
- ការទទួលស្គាល់បំណងប្រាថ្នារបស់ព្រះ ដែលចង់ឱ្យមនុស្សរស់នៅដោយយកព្រះបន្ទូលធ្វើជារបស់សំខាន់
- ការបង្កើនការយល់ដឹងអំពីអំពើបាប សេចក្តីប្រាថ្នា លទ្ធផល និងផលវិបាករបស់វា
- ការបន្ស៊ាំខ្លួនឱ្យដឹងអំពីរឿងកាអ៊ីន និងអេបិល
- ការបង្កើនការយល់ដឹងអំពីឱនភាពដ៏គួរឱ្យខ្លាច របស់មនុស្សជាតិ
- ការបន្ស៊ាំខ្លួនឱ្យដឹងអំពីរឿងលោកណូអេ និងទឹកជំនន់ធំ
- ការសិក្សាអំពីសេចក្តីសន្យាដែលព្រះបានធ្វើចំពោះលោកណូអេ និងជីវិតលើផែនដីទាំងមូល
- ការទទួលស្គាល់តម្លៃដែលព្រះជាម្ចាស់ឱ្យដល់ឈាម យញ្ញូបូជា និងសម្ពន្ធមេត្រី
- ការបន្ស៊ាំខ្លួនឱ្យដឹងអំពីតំណរងរបស់លោកណូអេ
- ការសិក្សាអំពីរឿងដែលទាក់ទងនឹងការសម្រេចព្រះទ័យរបស់ព្រះ ក្នុងការបំភ្លឺភាសាមនុស្សជាតិ

សូមអរម្ភសាទរ!

អ្នករាល់គ្នាបានបញ្ចប់វគ្គសិក្សានេះ និងបានដឹងរឿងច្រើនហើយ ប៉ុន្តែនៅមានមេរៀនជាច្រើនទៀតដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវរៀន។ អ្នករាល់គ្នាបានបញ្ចប់មេរៀនទី៥ ដែលចប់ត្រឹមបញ្ជីពង្សាវតាររបស់អាប៉ាម ក្នុងលោកុប្បត្តិ ជំពូកទី១១។ អាប៉ាម និងសារាយ ជាប្រពន្ធ បានធ្វើដំណើរទៅកាន់ស្រុកកាណាដា ជាមួយនិងឪពុកឈ្មោះទេវ៉ា។ ទេវ៉ា នេះហើយជាអ្នកសម្រេចចិត្តតាំងទីលំនៅក្នុងស្រុកហារ៉ាន់។ មេរៀនមួយទៀតដែលមានចំណងជើងថា *សេចក្តីសន្យានៃព្រះ ព្រះពររបស់យើង* នឹងបន្តត្រឹមពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ត្រាស់ហៅអាប៉ាម ឱ្យចាកចេញពីស្រុកហារ៉ាន់ ហើយ “ចេញទៅស្រុកដែលទ្រង់នឹងប្រទានឱ្យទៅគាត់ (លោកុប្បត្តិ ១២:១)។” ទាំងចំណេះ និងជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នានឹងចម្រើនឡើង ពេលដែលព្រះចាកបន្ទូរទឹកទន្លេជីវិតមកលើអ្នករាល់គ្នា ដូចទឹកដែលហូរចេញពីមុខចែក ទៅបំពេញតាមដៃទន្លេ។

លោកអ្នកអាចទាញយកមេរៀនព្រះគម្ពីរជាច្រើនទៀតរបស់ព័ន្ធកិច្ច CrossConnect ដោយឥតគិតថ្លៃ

សូមចូលទៅក្នុងគេហទំព័រនៃព័ន្ធកិច្ចរបស់យើងខ្ញុំគឺ www.CrossCM.org

យើងខ្ញុំរង់ចាំទទួលលោកអ្នកជានិច្ច!

សូមទាក់ទង ទីហ្វានី (Tiffany) តាមរយៈអាសយដ្ឋានអ៊ីម៉ែល៖ tiffany@crossconnectministries.com